

EMRİMİZİN SEVGİLİ VELİSİ

ŞEVKİ EFENDİ'NİN YAŞAMI VE ÇALIŞMALARI

Yazan

Lowell Johnson

Tercüme

Ufuk Celme

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Bahai Dini'nin Velisi, Şevki Efendi

İÇİNDEKİLER

İthaf	??
Giriş	??
Önsöz	??
Yazarın Türk Okuyuculara Özel Mesajı	??
Sözlük	??
1. Şevki Efendi – Tanıtım	??
Çocukluğu ve Gençliği	??
Hz.Abdülbaha'nın Suudu'nun Şevki Efendi Üzerindeki Etkisi	??
Şevki Efendi'nin Emrin Velisi Olması	??
2. Şevki Efendi'nin Makamı ve Kişiliği	??
Allah'ın Ayeti	??
Diğer Özellikleri	??
Günlük Yaşamı	??
Eğitmen	??
Bahailer Şevki Efendi'yi Nasıl Karşıladılar?	??
Şevki Efendi Neyi Başarmıştır?	??
3. İdari Düzen'in Başlangıcı	??
4. Yazıları	??
Tercümeleleri	??
Özet	??
5. Tebliğ Planları	??
6. Bahçeler ve Makamlar	??
7. Nakızlar	??
Başka Yerlerdeki Nakızlar	??
8. Doğu ve Batı'nın Birleşmesi	??
İlk Hac Ziyaretim	??

Evlilik	??
Annemin Vefatı.....	??
Kısa Hikâyeler.....	??
Savaş Yılları	??
İsviçre'deyken.....	??
Son Senesi	??
9. Şevki Efendi'nin Vefatı.....	??
10. Emrin Veliliği.....	??
Dip not.....	??
Ek	??
Şevki Efendi Beyrut'tayken.....	??
Kısaltmalar.....	??
Teşekkür.....	??
Yazarın Biyografisi.....	??
Yazarın Resmi.....	??

RESİMLER

Bahai Dini'nin Velisi Şevki Efendi
Hz. Bahauallah'ın Makamı'nın Girişi, Behci
Hz. Bab'ın Makamı, Kermil Dağı, Hayfa
Hz. Bab'ın Makamı, Kermil Dağı, Hayfa
Hz. Abdülbaha ve Şevki Efendi'nin Evi, Hayfa
Şevki Efendi'nin Doğdu Ev, Akka
Şevki Efendi'nin Küçüklüğü
Şevki Efendi'nin Çocukluğu
Şevki Efendi'nin Gençliği
Şevki Efendi, Hz. Abdülbaha İçin İngilizce Mektup Yazarken
Hz. Abdülbaha ve En Büyük Erkek Torunu Şevki Efendi
Şevki Efendi ve Hz. Abdülbaha'nın Sevgili Kız Kardeşi Behiye Hanım
Şevki Efendi, Zimbabwe'de (eski ismi Rodezya) Cecil Rhodes'in Mezarında
Şevki Efendi'nin Çektiği Bir Fotoğraf, Victoria Şelalesi, Zimbabwe, Afrika
Şevki Efendi, Nergis Tarlalarının Zevkini Çıkarırken, İsviçre
Bahai Dini'nin Velisi Şevki Efendi'nin Kabri, Londra
1963'de Seçilen İlk Yüce Adalet Evi'nin Üyeleri
Amatu'l Baha Ruhiye Hanım, Emrin Velisi Şevki Efendi'nin Eşi

*Bu kitap,
Şevki Efendi'nin vefatı ve
ilk Yüce Adalet Evi'nin
seçimi arasında geçen çok kritik dönemde
Bahai Dini'ne hizmet eden ve
onu koruyan Emrin sevgili Elleri'ne
ithaf edilmiştir.*

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım

Hz. Bahauallah'ın Makamı'nın Girişi, Behci

GİRİŞ

“Onun bütün insanlığın üzerine uzanan gölgesine sığınana ne mutlu”. Hz. Abdülbaha, büyük erkek torunu Şevki Efendi hakkında işte böyle yazmıştı.

William ve ben, Emrin Velisi’ni ziyaret etme ayrıcalığına ilk olarak 1953 yılında kavuştuk. Şevki Efendi’nin en muazzam duygularınızın ortaya çıkmasına neden olduğunu ve kendisiyle tanışan herkesin [içlerinde] dünyada başka hiç kimsenin uyandıramayacağı kadar güçlü duygular hissettiğini fark etmiştik.

Amatu’l-Baha Ruhiye Hanım¹ Şevki Efendi’nin her şeyi bilmediğini, ama her şeyi hissettiğini söylemişti. Daha sonra bu konuyu “The Priceless Pearl” adlı kitabında şöyle açıklamıştır;

“Tarihte, bir yüzyılın üçte birinden biraz daha uzun bir süre içinde bu kadar farklı işi bir arada yapmış, dikkatini bir taraftan en küçük ayrıntılara, diğer taraftan tüm gezegeni kapsayan planlara, talimatlara, rehberliğe ve liderliğe verebilecek zamanı bulmuş başka bir karakter bulmak zordur.”

Kendisini Hac ziyaretimiz sırasında Arz-ı Akdes’te² ziyaret ettiğimizde, kendisiyle tanışılmasının Hac ziyaretinin bir parçası olmadığına, Hac ziyaretinin Kutsal Makamların ziyareti olduğuna dikkat çekmişti. Ancak mükellef sofrasında kendisiyle birlikte oturan biz Batılı Bahailer, insanlığın

¹ Bahai Dini’nin Velisi Şevki Efendi’nin eşi ve Tanrı Emri’nin Eli Ruhiye Hanım

² Sözlüğe bakabilirsiniz

Yüce Kurtarıcısı, Allah'ın Nuru, Krallar Kralı ve Ordular Rabbi olan Kişi'nin³ büyük büyük erkek torununun gözlerine baktığımızı fark ettik. Gerçekten de, 'Allah'ın yeryüzündeki Ayeti'nin huzurundaydık.

Hac ziyaretine hakettiğimiz için değil, Rabbimize hizmet etmek için O'nun Bağı'na girecek kadar değerli olmak için geldiğimizi söyledi.

Dinsiz bir dünyaya dönmek için [oradan] ayrılma düşüncesinin verdiği acı neredeyse dayanılmazdı. Aynı zamanda aldığımız ilham, motivasyon, yaşadığımız tecrübenin [insanı] kendinden geçiren coşkusu ve [Şevki Efendi'nin] bizde yarattığı sevgi, oradan ayrılarak, tüm dünyayı fethetme ve onun ayakları altına serme isteği yaratmıştı.

Lowell Johnson Emrin Velisi ile hiç tanışmadığını söylüyor, ancak kendisini ruhani olarak tanıdığı, Emrin Velisi'nin ışığı altında yaşadığı ve onun dünyaya verdiği mesajın özünü kavramış olduğu açıktır. Lowell sadece Şevki Efendi'nin kitap ve mektuplarını incelememiş, ayrıca yüreğini de ona adamıştır. Bahai Dünya Merkezi'ni yaklaşık dokuz kez ziyaret ettiğini, ilk ziyaretinin 1963'de ilk Yüce Adalet Evi'nin seçimi için olduğunu belirtmiştir. Güney Afrika Milli Ruhani Mahfili'nde dört yıl başkan ve yirmi iki yıl sekreter olarak hizmet verdiği süre boyunca Emrin Velisi'nin idari prensiplerini harfiyen uygulamıştır. Yazım tarzı basittir ve okuması kolaydır.

Bu küçük bir kitaptır ancak Bahai Dini'nin tarihinde çok özel ve önemli bir yeri olan bir Kişi'nin çok değerli tanıtımıdır.

Marquerite Sears / Tuscon, Arizona – Eylül 1993

³ Hz. Bahauallah

ÖNSÖZ

Emrin Velisi ile hiç tanışmadım. Ama [kendisini] çok sevdim. Ve umuyorum ki, bu küçük kitabı okuduğunuz zaman siz de kendisini çok seveceksiniz.

Şubat 1948'de Bahai oldum. O'nun Amerikan Bahai toplumuna yazdığı mektuplar benim için vitamin gibiydi, enerji ve sağlık için ihtiyacım olan besinler gibi... Her mesajını tekrar tekrar okudum ve yenilerinin gelmesini heyecanla bekledim. Ve Amerikan Bahai toplumuna yazılan 14 Kasım 1923 tarihli mektubunda yer alan aşağıdaki cümlesinin izinden giderek, kendisi için her gün dua ettim;

"Şu andan itibaren, dünyanın her tarafındaki dostlarla işbirliği içinde, Hz. Bahauallah'ın Emri'ni hızla parlak zaferlere ulaştırmakla ilgili büyük görevi uzun yıllar boyunca ve kesintisiz bir şekilde yerine getirebilmem için bana güç ve kuvvet ihsan etmesi için Tanrı'ya yalvarıyorum."

(BA 51–52)

Babam Eylül 1957'de vefat ettiğinde eşimle birlikte Cape Town'da muhaceretteydik. Babam için dua ettim. Artık Allah'ın sevgi dolu ellerinde olduğunu biliyordum. Altı hafta sonra da Emrin Velisi vefat etti. İnana madım. Cape Town'dayken [Şevki Efendi'nin] Londra'da Asya gribine yakalandığını bildiren bir telgraf almıştık. Sağlığı için dua ederken yaşayacağından emindik, çünkü sadece altmış yaşındaydı, ölmek için çok gençti ve bizim Velimizdi.

Aramızdan ayrıldığını bildiren ikinci telgraf geldiğinde yıkıldım ve ağladım. Kendimi kaybolmuş hissettim. Şimdi Bahai dünyasına ne olacaktı?

Hız. Abdülbaha O'nu Emrin Velisi olarak atamıştı ve Hız. Abdülbaha hata yapmazdı. Hız.Bahauallah, Hız. Abdülbaha'nın mükemmel olduğunu ve hata yapmayacağını söylemişti.

Hayatım boyunca düşüncelerimi netleştirmek için hep kalemime başvurmuşumdur. Birkaç dakika içinde sayfalar dolusu yazdım ve her şey yerli yerine oturdu. Cevap, asla şüphe etmemektir. Hız.Bahauallah Allah'ın "dilediğini yapar" ve "yaptıklarından sorgulanamaz" olduğunu söylemişti. Sınav geldi ve hızla geçip gitti.

İlerleyen yıllarda hayatımda birbirini takip eden başka krizler oldu. Ancak Allah'ın gücüne ve Ahd-i Misak'a⁴ olan inancım hiç sarsılmadı. Bahai dünyasının geri kalanı gibi Emrin Elleri'ne yöneldim ve kendimi güvende hissettim. 10 Yıllık Plan'ın geri kalan kısmıyla ve [mesleki] kariyerimle meşgul oldum ve 1963'de ilk Yüce Adalet Evi'nin seçimine yardımcı olmak için delege olarak Hayfa'ya gittim.

Bu, büyük bir zevk ve bir o kadar da rahatlatıcıydı. Her delegenin yüzünden mutluluk ve adanmışlık okunuyordu. Şevki Efendi'nin görev süresinin meyvesini verdiğini görebiliyordum. Yüce Adalet Evi, kendisinin planladığı gibi, seçilmişti. İlahi kılavuzluk tekrar bizimle birlikteydi. Emir birlik içindeydi. Sonra, yakınında olmak ve kendisine minnettarlığımızı ifade etmek için Londra'ya, mezarına gittik.

Emrin Velisi ile hiç tanışmamış olmama rağmen onu yine de seviyorum. Ve o, gelecek bölümlerde de açıklanacağı gibi, yazılarında, bahçelerde, Makamlarda, Arşiv Binası'nda, oluşturduğu örnekle, Emrin Veliliği ile kalplerimizde hala bizimle birlikte.

Bu kitap, "The Eternal Covenant" (Ebedi Ahit) adlı kitabımda Emrin Velisi ile ilgili bölümü okumuş olan çok sayıda kişi tarafından teşvik edilmiştir. Bu yüzden, bu yeni kitapta Şevki Efendi'nin yaşamı ve çalışmalarının resmini daha geniş şekilde vermeye çalıştım.

Ancak bu kitap farklı bir şekilde yazılmıştır. Her zaman olduğu gibi, kelime ve cümleleri olabildiğince basit kullanmaya çaba gösterdim, bunun

yanı sıra Emrin Velisi'nin yazım tarzını ve Ruhiye Hanım'ın yazılarını olabildiğince aynı tutmaya da çalıştım.

Şevki Efendi'nin öyküsünü bu şekilde yazmaktaki amacım sizlere onun kendi yazdıklarını ve hakkında yazılanları tanıtmaktır. En önemlisi, bu yazıları kendiniz için okumalısınız. Bunun ödülü gösterdiğiniz çabaya değerlidir, tıpkı benim için olduğu gibi...

Lowell Johnson

Eylül 1993.

⁴ Sözlüğe bakabilirsiniz

YAZARIN TÜRK OKUYUCULARA ÖZEL MESAJI

Diğer birçok Bahai gibi ben de, Edirne'yi⁵ ilk kez ziyaret ettiğim 1963 senesinden beri kendimi Türklere yakın hissettim. Londra'daki Dünya Kongresi'ne katılanlar arasından, birisi Doğu'dan birisi de Batı'dan olmak üzere iki Milli Mahfil üyesinin Edirne'yi ziyaret etmesine izin verilmişti. Bu büyük ayrıcalık, genç bir Hintli bayanla birlikte bana tanındı. Edirne'yi 1998 Uluslararası Konvensini'ndan sonra 1953 yılından beri muhacerette bulunduğum Güney Afrika'nın tüm Milli Ruhani Mahfil üyeleriyle birlikte bir kez daha ziyaret ettim. Bu ziyareti 40 civarında Afrikalı Bahai ile birlikte yapmış olmak beni ayrıca mutlu etmişti.

Dolayısıyla bu kitabın çevirmeni kitaplarımdan Emrimizin Sevgili Velisi'ni Türkçe olarak yayınlamak için çalıştığını bildirdiğinde onur duydum ve bu kısa önsözü yazmam istendiğinde daha da gururlandım. Allah'ın bu girişimi takdis etmesi ve Emrin Velisi ile tanışmış olmayı dileyen birçok insanın bu özelemlerini, kendisinin yaşamı ve yazılarındaki hikmet sayesinde gidermeleri için dua ediyorum.

Lowell Johnson
Johannesburg, Güney Afrika
19 Mart 2007

⁵ Hz.Bahau'llah'ın 1863-1868 yılları arasında Edirne'de yaşadığı ev kastedilmiştir.

SÖZLÜK

Afnan: ¹Bir ağacın ince dalları, sürgünleri ²Hz. Bab'ın soyundan gelenlere verilen ortak isim

Ağsan: ¹Bir ağacın büyük dalları ²Hz.Bahau'llah'ın ailesinden gelenlere verilen ortak isim

Ahd-i Misak: Dini terminolojide Allah, Elçisi ile insanoğlu arasında var olan ilahi sözleşme için kullanılır. Bu sözleşme gereği Allah belirli dönemlerde göndereceği Elçileri aracılığı ile insanoğlunu kendi haline bırakmayacak, Elçiler, Allah'ın Mesajı'nı ve İradesini insanoğlu ile paylaşarak onları doğru yola kılavuzlayacak ve insanoğlu da sadece ve yalnızca Allah'a iman ederek Elçilerini izleyecek, tanıyacak ve buyruklarına uyacaktır.

Arz-ı Akdes: “En Kutsal Topraklar” anlamında olup günümüzde üzerinde İsrail ve Filistin'in bulunduğu bölgeye verilen isimdir.

Bahai Dünya Merkezi: Hayfa ve Akka'dır. Bahai Dünya Merkezi'nin ruhani merkezi Hz. Bahau'llah'ın Makamı'nın bulunduğu Akka/Behci, idari merkezi de Kavis binalarının bulunduğu Kermil Dağı'dır.

Behci: Hz.Bahau'llah'ın yaşamının son yıllarını geçirdiği ve Suud ettiği köşk. İsrail'in Akka kasabasıdır.

Efendimiz: Kitabın Türkçeye tercümesinde genellikle Batılı Bahailerin Hz. Abdülbaha için kullandıkları “Master” ifadesinin Türkçe karşılığı olarak seçilmiştir.

Emir: Bahai Yazılarında Allah'ın Dini, Allah'ın Emri anlamında ve Bahai Dini için kullanılır.

En Büyük ve Mukaddes Yaprak: Hz. Abdülbaha'nın en büyük kız kardeşi Behiye Hanım'ın unvanıdır. 1846 yılında İran'da doğdu. Tüm yaşamı boyunca babası ve Bahai Dini'nin Kurucusu olan Hz. Bahauallah, Hz. Bahauallah'ın Suudu'ndan sonra Hz. Abdülbaha ve Hz. Abdülbaha'nın Suudu'ndan sonra Emrin Velisi olarak atanan Şevki Efendi'nin en büyük yardımcılarında birisi oldu. 15 Temmuz 1932 tarihinde 86 yaşında vefat etti. Verdiği hizmetlerle Bahai tarihinin en seçkin kadın karakterlerinin başında gelmektedir. Kabri İsrail'in Hayfa kentindeki Kermil Dağı'ndadır.

En Kutsal Kitap: Kitab-ı Akdes; Bahai Dini'nin temel ve en kutsal kitabıdır.

En Temiz Dal: Hz. Bahauallah'ın oğlu ve Hz. Abdülbaha'nın kardeşi olan Mirza Mehdi'nin unvanıdır. 1848'de doğdu. 23 Haziran 1870'de, Hz. Bahauallah'ın tutukluğu bulundu Akka Kalesi'nin çatısındaki hava boşluğundan düşerek hayatını kaybetti. Mezarı Kermil Dağı'ndadır.

Hz. Abdülbaha: “Baha'nın Kulu” anlamına gelir. Hz. Bahauallah'ın en büyük oğlu, tayin ettiği Halefi ve Ahd-i Misak'ın Merkezi olan Abbas Efendi'nin (1844-1921) unvanıdır.

Hz. Bab: Kelime anlamı “Kapı” olup Mirza Ali Muhammed'in (1819-1850) 1844 yılında Şiraz'da görevini ilan ettikten sonra aldığı unvanıdır. Hz. Bab, İslamiyet'in Mehdi olarak beklediği Kutsal Zat olup Babi Dini'nin Kurucusu ve Hz. Bahauallah'ın Müjdecisi'dir.

Hz. Bahauallah: “Allah'ın Nuru”; Bahai Dini'nin Kurucusu Mirza Hüseyin Ali'nin (1817-1892) unvanıdır.

İsm-i Azam: ¹En Büyük İsim; Allah'ın bütün sıfatlarını kendinde toplayan İsmi, yani Baha'dır. ²Hz. Bahauallah'ın unvanlarından birisi

Kavis İnşaatı ve Teraslar: Hz. Bab'ın Kermil Dağı üzerinde yer alan Makamı'nın etrafını süsleyen teras şeklindeki bahçeler ve süs havuzları ile Bahai Dünya Merkezi'nin idari merkezini oluşturan binalardır. (Yüce Adalet Evi Binası, Uluslararası Tebliğ Merkezi Binası, Kutsal Eserleri Araştırma Binası, Uluslararası Arşiv Binası). Kavis inşaatlarına Bahai Dini'nin Velisi Şevki Efendi döneminde başlanmış ve uzun yıllar süren

inşaatlar Aralık 2000'de tamamlanarak resmi açılış Mayıs 2001'de yapılmıştır.

Levih: Hz. Bab, Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha tarafından kaleme alınan kutsal metinler

Mahalli Ruhani Mahfil: Bir köy veya belediye sınırları içinde yaşayan Bahailer arasından seçilen yerel idari kurum

Maşrık'ul Ezkâr: Kelime anlamı “Allah'ın övgüsünün Doğduğu Yer” olup Bahai Mabedi'ne ve ek tesislerine verilen isim

Meşveret: Danışma. Konuşup anlaşma. Fikir edinmek için konuşup görüşme. Görüşme meclisi.

Milli Ruhani Mahfil: Bir ülkedeki en üst idari Bahai kurumu

Muavenet Heyeti: Bahai İdari Düzeni'nin Emrin Velisi Şevki Efendi tarafından kurulan ve günümüzde de hizmet etmeye devam eden bir kurum

Muhacir: Tanrı Emri'ne hizmet amacıyla, sürekli veya geçici bir süre için evinden ayrılarak başka bir yere taşınan kişi

Muhammed Ali: Hz. Bahauallah'ın oğlu ve Hz. Abdülbaha'nın üvey kardeşi. Hz. Bahauallah'ın Suudu'ndan sonra Hz. Abdülbaha'ya karşı gelmiş ve liderlik iddiasında bulunmuştur.

Mübelliğ: ¹Tebliğ eden, haber veren. ²Din'i duyuran, anlatan kişilere verilen isim

Münacat: Allah'a dua etme, yalvarma

Nakız: Bahai terminolojisinde Ahd-i Misak'a uymayı ve Misak'ın Merkezi'ne itaat etmeyi reddedenler için kullanılır. Bir kişinin Nakız olduğuna karar verme ve gerekirse Emir'den ihraç etme yetkisi Misak'ın Merkezi'ne (günümüzde Yüce Adalet Evi) aittir.

On Dokuz Gün Ziyafetleri: Bir köy veya belediye sınırları içinde yaşayan Bahailerin on dokuz günde bir bir araya geldikleri, dua ve Kutsal Yazıları okudukları, Bahai Toplumu ile ilgili çeşitli haberleri paylaştıkları

ve yörelerindeki Mahfil üyeleriyle çeşitli konular üzerinde meşveret ettikleri toplantı

Suud: ¹Yükselme, yukarı çıkma ²Vefat

Tanrı Emri: Bahai Yazılarında Allah'ın Dini, Allah'ın Emri anlamında ve Bahai Dini için kullanılır.

Tanrı Emri'nin Elleri: Bahai İdari Düzeni kurulmadan önce bazı işleri yürütmeleri için atanan bir grup Bahai'ye verilen ortak unvandır. Emrin Elleri'nin kurumsal bir yapı haline getirilmesi Emrin Velisi'nin döneminde olmuştur. 1957 yılında Emrin Velisi Şevki Efendi'nin vefat etmesi ve 1963 yılında Yüce Adalet Evi'nin kurulması ile birlikte Emrin Elleri'nin atanması dönemi sona ermiştir.

Tebliğ: Tanrı Mazharları'nın ve inananların Allah'ın emir ve yasaklarını insanlara eksiksiz ve noksansız olarak bildirmeleri, açıklamaları, anlatmalarıdır. Tebliğ Hz.Bahau'llah'ın emri olup günümüzde Bahailerin en önemli ve kutsal görevi, ayrıcalığı ve sorumluluğudur.

Yüce Adalet Evi: Bahai Yönetim Düzeni'nin en üst kurumudur. Mısak'ın Merkezi'dir.

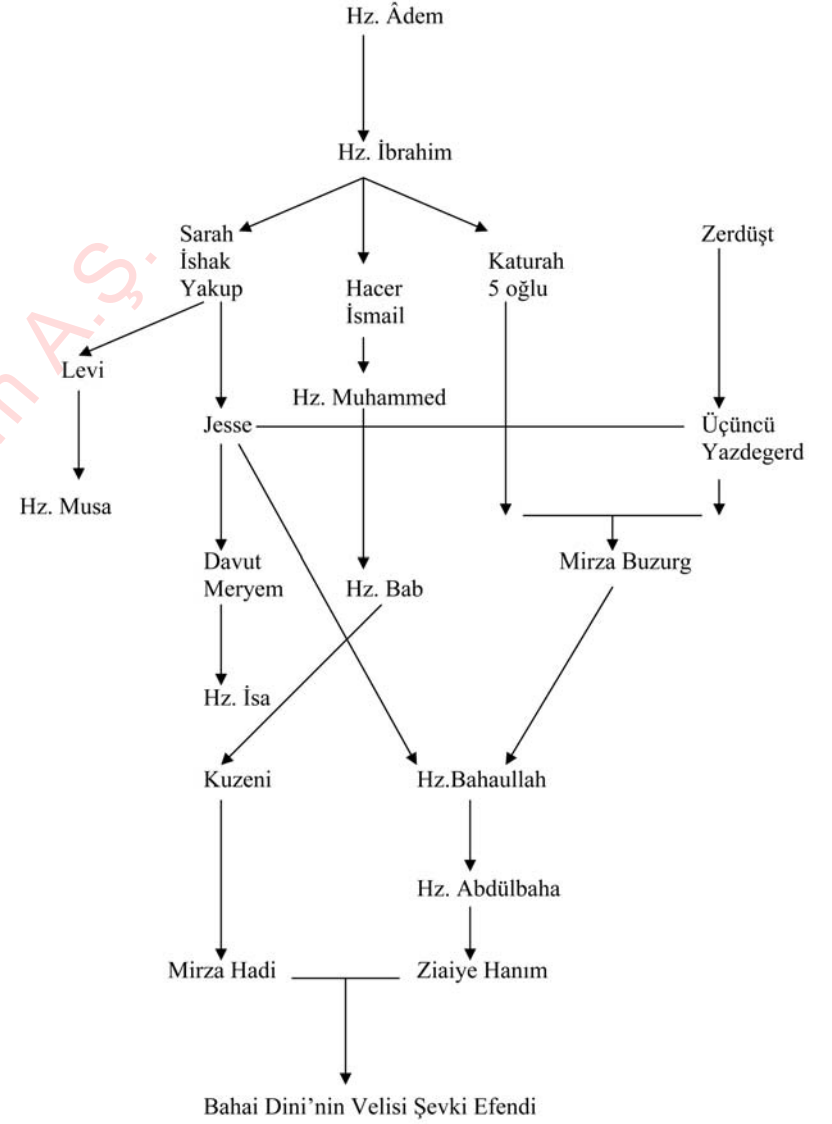

Hz. Bab'ın Makamı, Kermil Dağı, Hayfa

Haz. Bab'ın Makamı, Kermil Dağı, Hayfa

ŞEVKİ EFENDİ'NİN SOYAĞACI

1- ŞEVKİ EFENDİ - TANITIM

Şevki Efendi, [anne tarafından] Davut peygamberin babası olan ve Hz. İbrahim ile eşi Sarah'nın soyundan gelen Jesse'nin soyundan gelmesi, yine, babasının Hz.Bab'ın akrabası olması ve Hz.Bab'ın da Hz. İbrahim'in ikinci eşi Hacer'in oğlu İsmail'in soyundan gelen Allah'ın resulü Hz. Muhammed'in soyundan gelmesi, ayrıca Hz.Bahau'llah'ın babası Mirza Buzurg'un Hz. İbrahim'in üçüncü eşi olan Katurah'ın soyundan geliyor olması nedeniyle, Hz. İbrahim'in soyundandır. Ek olarak, Hz.Bahau'llah'ın babasının Sasani hanedanının son kralı olan Üçüncü Yazdegerd'in soyundan geliyor olması dolayısıyla da, Zerdüş'tün kökleri çok eskiye uzanan sülalesindedir.

Şevki Efendi'yi ziyaret etmiş olan seçkin yazar Marcus Bach'ın "san-ki kendisini takip eden sadık bir tebaanın önünden gidiyormuş gibi yürüdü" demesine şaşmamak gerek.

Ancak, inananların kendilerini inançlı bir şekilde Şevki Efendi'ye adanmalarının nedeni bunlar değildi. Bu kitabın amacı, bizleri, Bahai Dini'nin kuruluşuyla ilişkili dördüncü kişi olan, dünyayı kapsayan Bahai İdari Düzeni'ni geliştiren, kökleri çok eskiye dayanan ilahi Ahd-i Misak'ın vazgeçilmez bir parçası olan bu insana yakınlaştırmaktır.

Şevki Efendi, Bahai Dini'ndeki "Üç Merkezli Şahsiyet" olarak adlandırıldığı kişileri şöyle tanımlar;

İlk şahsiyet Hz.Bab (Bab; kapı demektir) 1844'de Kendisini İslam'ın iki koluna Mehdi ve Kaim olarak ilan etmiş ve beyanından altı sene sonra şehit edilmiştir.

İkincisi Hz.Bahaullah (Allah'ın Zaferi, İhtişamı, Nuru demektir), Allah'ın Tezahür Edeceği Kimse ve Hz.Bab tarafından özel görevini tamamlayacağı sözü verilen Yüce Zat olduğunu beyan etmiştir. Hz.Bahaullah bunu 1863'de ilan etmiş, Hz.Bab'ın takipçilerinin büyük çoğunluğunun bağlılık ve sadakatini kazanmış, hayatının geri kalan kısmını, 1892'de Akka'da Suud edene kadar kanunlarını ve ilahi hikmetini nazil ederek, sürgünde ve hapishanede geçirmiştir.

Üçüncüsü Hz. Abdülbaha'ydı. (Abdülbaha; Baha'nın Kulu demektir) Hz.Bahaullah'ın en büyük oğlu (En Büyük Dal) olup Hz.Bahaullah'ın Vasiyetnamesi'yle Ahd-i Misak'ın Merkezi ve Öğretilerinin Mükemmel Örneği olarak tayin edilmişti.

Bu Üç Merkezi Şahsiyet'in yaşamları ve yaptıkları iyi bir şekilde kayıt altına alınmıştır ve hikâyeleri herkes tarafından incelenebilir ve takdir görülebilir.

Hz. Abdülbaha vasiyetnamesinde, en büyük erkek torunu olan Şevki Efendi'yi Tanrı Emri'nin Velisi ve herkesin rehberlik ve otoritesine yönelmesi gereken Kişi olarak tayin etmiştir. Şevki Efendi bu rolü Hz. Abdülbaha'nın 28 Kasım 1921'deki Suudu'ndan sonra üstlenmiştir.

Çocukluğu ve Gençliği

Şevki Efendi 1 Mart 1897 Pazar günü doğdu. Babası Mirza Hadi Hz.Bab'ın Şiraz'dan bir akrabası, annesi Ziaiye Hanım Hz.Abdülbaha'nın en büyük kızıydı. Şevki Efendi Hz. Abdülbaha'nın evinde ve O'nun dikkatli rehberliği altında yetişti.

Hz. Abdülbaha [o zamanlar] hala Osmanlı Padişahı'nın bir tutsağıydı, bu nedenle Şevki Efendi'nin çocukluğu da bir mahkûmiyet şeklinde geçiyordu. Yine de doğduğu dönemde hapishane yaşamının sert kuralları gevşemeye başlamıştı ve aile Abdullah Paşa'nın evi olan büyük bir konakta, oldukça özgür bir yaşam sürüyordu. Bu ev, Şevki Efendi'nin doğumundan kısa süre sonra, 1898-99'da, Batılı ahbabların Hz. Abdülbaha'yı ziyaret etmeye başladıkları evdi.

Şevki Efendi'nin çocukluğunu en iyi şekilde tanımlamak için eşi Ruhiye Hanım'a dönüyoruz;

"Şevki Efendi, minyon, duyarlı, son derece hareketli ve afacan bir çocuktu. İlk yıllarda çok kuvvetli bir bünyesi yoktu ve annesi sağlığı hakkında sık sık endişelenirdi... Elimizdeki ilk fotoğraflarında, yüzüne hafifçe uzun ve keskin bir ifade veren küçük süzgün bir surat, kocaman gözler ve köşeli, düzgün bir çene görülür.

Emrin Velisi için afacan bir çocuk demek saygısızlık gibi gelebilir, ancak diğer tüm çocukların elebaşı olduğunu bana bizzat kendisi söylemişti. Yüksek bir ruhaniyet, ilham ve cesaretle coşan, bol kahkaha ve şakayla dolu küçük oğlan, birçok muzipliğe ön ayak olurdu; evde ne zaman bir şeyler dönse arkasından Şevki Efendi çıkardı...

Ancak buradan Şevki Efendi'nin edepsiz olduğu sonucu çıkarılmamalıdır. Doğu'da çocuklara, hele de Hz. Abdülbaha'nın çocuklarına, beşikten itibaren nezaket ve edep öğretilirdi. Hz.Bahaullah'ın ailesi kralların soyundan geliyordu ve edepli olmayı bir zorunluluk olarak emreden ilahi öğretilerin dışında, aile geleneği de, soylu davranış ve nezaketin bebekliğinden itibaren Şevki Efendi'nin seçkin bir özelliği olmasının teminatıydı.

Şevki Efendi'nin çocukluk döneminde, şafak vakti kalkarak günün ilk saatini Efendi'nin⁶ odasında geçirmek, dualar okumak ve tüm ailenin birlikte kahvaltı yapması bir gelenektir. Çocuklar oturur, ayaklarını altlarında toplar, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturur, kendilerinden istendiği zaman Hz. Abdülbaha için makam eşliğinde dua okumak için büyük bir saygıyla beklerken hiçbir ses çıkmaz veya uygunsuz bir davranışta bulunmazdı. Kahvaltı çok sıcak ve tatlı çay, beyaz buğdaydan yapılmış ekme ve keçi sütünden yapılmış peynirden oluşurdu."

(PP 6–8)

⁶ Hz. Abdülbaha

Ruhiye Hanım Şevki Efendi'nin duaları nasıl ezberlediğini ve Hz. Abdülbaha'nın duyabilmesi için nasıl yüksek sesle okuduğunu anlatmaya devam ediyor. Aile Hz. Abdülbaha'dan Şevki Efendi'yi susturmasını ister, ancak Hz. Abdülbaha kendilerine Şevki Efendi'yi rahat bırakmalarını söylediler. Hz. Abdülbaha, Kuran ayetlerini melodik sesiyle çocuğa okuması için camide ezan okuyan Müslümanlardan birisini haftada bir gün eve davet ederdi. Hz. Abdülbaha'nın kendisi ve Şevki Efendi'nin annesi de dâhil olmak üzere aile üyelerinin çoğunun sesi güzeldi, dolayısıyla Şevki Efendi etrafında makam eşliğinde güzel bir şekilde okunan dini ezgilerle büyüdü.

Şevki Efendi'nin öğrenme arzusu küçük bir çocuk için öylesine fazlaydı ki, Hz. Abdülbaha evinde çocuklar için yaşlı İranlı bir inananın öğretmenlik yaptığı bir sınıf açtı. Ayrıca mürebbiye olarak görev yapan İtalyan bir bayan öğretmen daha vardı.

Ruhiye Hanım öyküye, tüm ailenin Akka'da mahpus tutulmakta olduğunu hatırlatarak, şöyle devam ediyor;

“Şevki Efendi'nin yaşamının ilk yıllarının bir hapisane şehri olan, etrafı hendekler ve surlarla çevrili ve iki kapısı muhafızlar tarafından kontrol edilen Akka'da geçmesi, hiç hareket etme fırsatı bulamadığı anlamına gelmez. Sık sık şehirde yaşayan diğer Bahailerin evlerine, ziyaretçilerin konakladığı hana, Rızvan Bahçesi'ne⁷ ve Behci'ye gitmesi gerekiyordu. Bu gezilerde çoğunlukla dedesine büyük bir zevkle eşlik ediyordu. Bize anlatıldığına göre, geceyi bazen, şu anda Misafirhane olarak kullanılan Behci'deki evde geçirirdi; Hz. Abdülbaha bizzat gelerek üstünü örter ve 'Ona ihtiyacım var' derdi. Ayrıca yakın çevredeki tek büyük şehir olan ve Hz. Abdülbaha'nın aile üyeleri tarafından sıklıkla ziyaret edilen Beyrut'ta da bulundu... Son derece üst seviyede olan öğrenme kapasitesine ek olarak, Şevki Efendi'nin çok sevgi dolu bir yüreği ve çok tatlı bir doğası vardı. Oyun arkadaşı kendisini üzse bile, hile ya da dolandırıcılık yapmadığı sürece, Şevki Efendi arkadaşını

asla üzmez, onu bağına basmadan ve mutlu etmeden asla yatmaya gitmezdi; aralarındaki anlaşmazlığı gidermeden önce yatmaya gitmelerini konusunda arkadaşlarını da sıkıştırırdı...”

(PP 9–10)

Şevki Efendi'nin Hz. Abdülbaha'ya karşı tutumuyla ilgili ilginç bir hikâye vardır. Bunu nakleden kişi, evdeki hanımları kontrole gelen Alman bir doktordur;

“Abbas Efendi (Hz. Abdülbaha) bir konuyla ilgili olarak karşısında ayakta durmakta olan Abu Şevki (Şevki Efendi'nin babası) ile Farsça konuşurken, torunu (Şevki Efendi) bizi nazikçe selamladıktan ve büyük teyzesinin elini öptükten sonra, kapının yanında saygılı bir şekilde beklemeye başladı... Avrupai bir tarzda giyinmişti, kısa bir pantolon, dizlerine kadar uzun çoraplar ve kısa bir ceket. Boyu ve duruşuna bakınca 13–14 yaşlarında gibiydi. Hala çocuksu olan yüzündeki siyah, olgun ve melankolik gözleri anında ilgimi çekti. Çocuk hareketsiz ve hayatından memnun bir şekilde beklemeye devam ediyordu. Babası ve yanındaki adam Hz. Abdülbaha'nın yanından ayrılırken, babası alçak sesle [kendisine] bir şeyler söyleyince, ilerledi, bir gençten çok büyük bir insan gibi, yavaş ve ölçülü bir şekilde sevgili dedesine yaklaştı, kendisine hitap edilmesini bekledi, temiz bir Farsça ile cevap verdi ve el öptükten sonra güler yüzle uğurlandı. Delikanlının odadan geri geri çıkışından ve dedesinin mavi, büyüleyici bakışları karşısında kararlılıkla duran siyah duygusal gözlerinden etkilenmişim.”

(PP 11–12)

Bu dönem, Şevki Efendi'nin çocukluğundan beri yanında olan dadısı Hacer Hatun'un vefat ettiği günlerdi. Dadısına çok bağlıydı. Haberi aldığı gece bahçeye çıktı ve ağladı. Ruhkiye Hanım'a sık sık dadısından söz ederdi.

Şevki Efendi'nin okul yaşamı konusunda Ruhkiye Hanım aşağıdakileri anlatır;

“Şevki Efendi Hayfa'daki en iyi okul olan ve Cizvit rahipleri tarafından idare edilen College de Freres'e gitti. Bana orada çok mutsuz ol-

⁷ Hz. Bahau'llah'ın Akka'da yaşadığı dönemde (1868–1892) zaman zaman ziyaret ettiği bahçedir.

duğunu söylemişti... Bu okulda mutsuz olduğu için Hz. Abdülbaha kendisini yatılı olarak Beyrut'taki başka bir Katolik okuluna göndermeye karar verdi, ama [Şevki Efendi] burada da mutsuz oldu... Hz. Abdülbaha bunun üzerine Şevki Efendi'nin Suriye Protestan Koleji'ne gitmesini sağladı, bu okulun hem lisesi hem üniversitesi vardı. Burası daha sonra Beyrut Amerikan Koleji olarak tanınmıştır. Emrin Velisi bu okulu bitirdiğinde lise seviyesindeydi. Şevki Efendi tatillerini Hayfa'daki evde, hem idolü olan, hem de hizmetinde bulunmanın hayatının amacı olduğu dedesinin huzurunda geçirirdi. Şevki Efendi'nin almakta olduğu eğitim tamamıyla ileride Hz. Abdülbaha'ya hizmet amaçlıydı; [yani] konuşmalarını ve mektuplarını İngilizce'ye tercüme etmek...

Şevki Efendi bana Hz. Abdülbaha'dan kendisine özel bir isim vermesini Hayfa'da eğitim gördüğü bu yıllarda istediğini anlatmıştı, böylece artık kuzenleriyle karıştırılmayacaktı, çünkü onlar da Afnan olarak çağırıyorlardı. Hz. Abdülbaha bunun üzerine kendisine İlahi/Tanrısal anlamına gelen Rabbanî soyadını verdi ki bu soyadı, Şevki Efendi'nin erkek ve kız kardeşleri tarafından da kullanıldı. O zamanlar soyadı yoktu..."

(PP 17)

Hız. Abdülbaha'nın 1912-13'deki Amerika yolculuğu sırasında Şevki Efendi gelişmeleri büyük ilgiyle takip ediyor ve bir ahbabından "Star of the West'in"⁸ kopyalarını kendisine göndermesini istiyordu. Ruhiye Hanım [Şevki Efendi'nin] bu mektuplarından birisini paylaşıyor;

"...'Amerika haritasını incelemeyi neredeyse bitirdim. Çok ilgi çekici ve güzel bir harita... Lütfen bana Efendimizin⁹ ziyaret ettiği şehirlerin isimlerini sırayla gönder. Böylece harita üzerinde bu şehirleri işaretleyebilirim...'

⁸ Düzenli şekilde yayınlanan ilk uluslararası Bahaî haber bültenidir. 1910-1935 yılları arasında yayınlanmıştır.

⁹ Hz. Abdülbaha

Bahai dünyasının büyük haritacısı¹⁰ daha o zamanlar bile meşguldü!"

(PP 24)

Eğitimiyle ilgili biraz daha bilgi;

"Şevki Efendi Beyrut'taki diğer Bahai öğrencilerin faaliyetlerinde de öncü bir rol oynadı... İlk ödülünü, Freshman-Sophomore Yarışması'nda, Şubat 1915'de Öğrenci Birliği'nden aldı; ödülün ne için verildiği belirtilmemiştir... 1918 yılında okuldan mezun oldu."

(PP 25-26)

Şevki Efendi şimdi 21 yaşındaydı. Sekreteri ve sağ kolu olarak dedesinin hizmetine girdi. Hz. Abdülbaha'ya birçok resmi çalışmada eşlik etti, ziyaretçilerle uzun zaman geçirdi, çeşitli günlük işler ve faaliyetlerle ilgilendi, Hz. Abdülbaha'nın üst düzey bürokratlar ve önde gelen kişilerle ilişkileri nasıl yürüttüğünü ve düşmanlarına ve nakızlara karşı davranışlarını dikkatle gözlemledi.

Hız. Abdülbaha ile bu kutsal yakınlık yaklaşık iki yıl sürdü. Daha sonra İngiltere'ye, Oxford Üniversitesi'ne gitmesine karar verildi. Amacı, hem Hz. Abdülbaha'nın yazılarını, hem diğer Kutsal Yazıları daha iyi tercüme edebilmek için İngilizcesini mükemmelleştirmekti. Oxford'un en saygın ve eski okullarından olan Balliol Koleji'ne kaydoldu.

Tekrar Ruhiye Hanım'a dönüyoruz;

"Şevki Efendi öğrencilik yıllarının bu dönemini hiçbir zaman unutmamıştır. Bir seferinde, hayatının son yıllarıydı, İngiliz bir ziyaretçiye, tadına baktığı kalın kahverengi ekmek dilimlerinin, ahududu reçelinin ve Devonshire kaymağının ne kadar lezzetli olduğunu anlattığını hatırlıyorum... Zamanının çoğunu Oxford'da geçirmesine ve derslerine yoğunlaşmasına rağmen İngiltere Bahai Toplumu ile de yakın ilişki

¹⁰ Şevki Efendi tüm yaşamı boyunca haritalara ilgi duymuş ve Planların ve Bahai toplumunun gelişimini haritalar üzerinden takip etmiştir.

içindeydi ve etkinliklere katılırdı... Bir müzakere grubunun üyesiydi ve tenis oynamaktan hoşlanırdı, ancak Oxford'daki günlerinin detayları hakkında pek fazla bilgi yoktur.”

(PP 34–38)

Hz. Abdülbaşa'nın Suudu'nun Şevki Efendi Üzerindeki Etkisi

Şevki Efendi sevgili dedesinin Suud haberini 29 Kasım 1921'de Binbaşlı Tudor Pole'un Londra'daki ofisinde öğrendi. Ofise geldiğinde Tudor Pole kısa bir süreliğine dışarı çıkmıştı. Onu beklerken, Şevki Efendi masanın üzerinde durmakta olan telgrafta aşağıdaki sözleri gördü;

“ABDÜLBAHA HAZRETLERİ MELEKÛT-U EBHA'YA SUUD ETMİŞTİR. AHBAPLARI BİLGİLENDİRİN. [İMZA] EN BÜYÜK VE MUKADDES YAPRAK”

Tudor Pole odaya girdiğinde Şevki Efendi'yi baygın buldu. Kendisini Londralı Bahailerden birisinin evine götürülüp birkaç günlüğüne yatırdılar. Bahai bir öğrenciye yazdığı mektupta, Şevki Efendi, kendi durumunu şöyle anlatıyor;

“Korkunç haber vücudumu, aklımı ve ruhumu öylesine uyuşturmuştu ki, neredeyse [tamamen] tepkisiz, bilinçsiz ve kaybolmuş bir şekilde birkaç gün yattım. Sonra Hz. Abdülbaşa'nın gücü beni yavaş yavaş hayata geri döndürdü ve bundan sonra yapacağım mütevazı hizmetlerde bana kılavuzluk edeceği ve ilham vereceği inancıyla özgüven aşıladı. Korkulan gün gelmişti, ama o kadar ani ve beklenmedikti ki... Yine de gerçek şuydu; O'nun Emri, yaşamını sürdürüleceğinin, gelişip büyüyeceğinin ve çok geçmeden dünyanın pusulası olacağını garanti olan çok sayıda güzel ruhu dünyanın her tarafına yaymıştı. Şimdi hayatımı O'na hizmet etmeye adama konusunda kesinlikle kararlıyım ve O'nun da yardımıyla tüm yaşamım boyunca yerine getirmeye çalışacağım talimatlarını öğrenmek üzere hemen Hayfa'ya hareket ediyorum.”

(PP 40)

Bu mektup çok ilginçtir, çünkü Şevki Efendi'nin o anda nasıl bir geleceği olacağı konusunda herhangi bir fikri yoktu. Hayfa'ya döndüğünde ailesinin Hz. Abdülbaşa'nın Vasiyetnamesi'nde kendisini işaret ettiğini öğrenmiş olduklarını gördü. Hayfa'ya varışından birkaç gün sonra aile Vasiyetname'yi kendisine okudu. Ruhiye Hanım naklediyor;

“... Bu durumun Şevki Efendi üzerindeki etkisini biraz olsun anlayabilmek için şunu mutlaka hatırlamalıyız ki, Batılı Ziyaretçilerin kaldığı Misafirhane'deki masanın etrafında benden başka kişilerin de bulunduğu birkaç ortamda Emrin Veliliği kurumunun varlığını bile önceden bilmediğini, Emrin Velisi olarak atanması bir yana, en fazla, o da en büyük erkek torun olduğu için, belki Hz. Abdülbaşa'nın Yüce Adalet Evi'nin nasıl seçileceği konusunda bırakmış olabileceği talimatlarının yerine getirilmesi için gözlemcilik yapmakla görevlendirilebileceğini ve seçim toplantısının çağrısını yapabileceğini tahmin ettiğini bizzat kendisi belirtmiştir.”

(PP 42)

Emrin Velisi olarak atanmasının taşıdığı anlamların hassas yaratılışına yüklediği ağırlık nedeniyle derin bir kaygı ve çaresizlik ve çok şiddetli bir üzüntü ve endişenin içine sürüklendi.

“... nereye gitsem sevgili dedemi hatırlıyorum, ne yapsam güçsüz omuzlarıma ansızın yüklediği dehşet verici sorumluluğu hissediyorum... Bu kadar yüce idealler taşıyan bir Hareket'in ön safındaki mukadder yerimi almak için ayağa kalkmadan önce, manevi olarak baştan sona yeniden canlanmam ve güçlenmem gerektiğini ve özlem dolu ruhumun Tanrı Ruhu'na duyduğu acil ihtiyacı hissediyorum. [Hz. Abdülbaşa'nın] Beni kendi halime bırakmayacağını biliyor, O'nun kılavuzluğuna güveniyor ve hikmetine inanıyorum, ama asıl ihtiyacım olan şey, beni terk etmeyeceğine olan sonsuz bir inanç ve güven duygusu... Görevin büyüklüğü o kadar ezici ve çabalarımın ve benim yetersizliğimin gerçeği o kadar derin ki, yapmam gereken işle yüzleşince elimde olmadan çöküyor ve ümitsizliğe düşüyorum...”

(PP 43)

Yukarıdaki bölüm Hayfa'ya dönüşünden bir ay sonra İngiltere'deki bir ahaba yazdığı bir mektuptan alınmıştır. Şevki Efendi Hayfa'da, En Büyük ve Mukaddes Yaprak'ın Bahai dünyasına Şevki Efendi'nin Emrin Velisi olarak atandığını bildirdiği ve bunun her yerdeki Bahailerin büyük sevgi ve bağlılık dalgasının yanı sıra, ne yazık ki, Nakızların düşmanlık ve kıskançlıklarına yol açtığı birkaç ay kaldı.

"Nakızlar, tıpkı hepsi birbirinden zehirli birçok başı olan bir canavar gibi kafalarını kaldırarak Hz. Abdülbaha'nın genç halefine saldırıya geçtiler. Hz. Abdülbaha'nın üvey kardeşi Muhammed Ali, diğer erkek kardeşleri, oğulları ve kendilerini destekleyenler, Emrin İran'da zaten hiçbir zaman yok olmamış olan düşmanları, sadakatini kaybetmiş olanlar, umarsızlar, nerede ve kim olurlarsa olsunlar, ortalığı karıştırmaya başladılar..."

(PP 43)

"... bu durumun yarattığı yıkım [Şevki Efendi'nin] dayanabileceğinden çok fazlaydı. Deneme niteliğinde, Mahfil benzeri dokuz kişilik bir oluşum atadığını ve bu oluşumun tutanağına 7 Nisan 1922 tarihinde kaydedilen, En Büyük ve Mukaddes Yaprak'ın yazdığı ve 'Tanrı Emri'nin Velisi, seçilen Dal, Baha toplumunun Lideri, Şevki Efendi, keder ve sınırsız acıların ağırlığı altında, dinlenmek, yeniden güç toplamak ve daha sonra Arz-ı Akdes'e dönerek hizmetlerine devam etmek ve sorumluluklarını yerine getirmek üzere bir süreliğine buradan ayrılmak zorunda kalmıştır.' sözlerinin yer aldığı mektubu görüyoruz. En Büyük ve Mukaddes Yaprak bu mektubun ekinde sunduğu Şevki Efendi'nin kendi mektubuna dayanarak, Şevki Efendi'nin yokluğunda Hz. Abdülbaha'nın ailesi ve seçilen Mahfil'le meşveret içinde olacak şekilde tüm Emri işlerin yöneticisi olarak tayin edildiğini bildirir..."

(PP 56-57)

Şevki Efendi, böylece, En Büyük ve Mukaddes Yaprak'ı ne kadar çok sevdiğini ve İsviçre dağlarında inzivaya çekildiği süre boyunca Bahai dünyasının rehberliğini ellerine bırakacak kadar güvendiğini gösterdi.

"Bu durum kâğıt üzerinde çok normal ve sakin gözükse de, Şevki Efendi'nin yüreğinde ve zihninde çok şiddetli bir fırtına koparmıştı... Kuzeniyle birlikte, doktorlarla görüşmek üzere Almanya'ya gitti. Bana doktorların kendisini neredeyse tüm reflekslerini kaybetmiş bulduklarını ve bunu çok ciddi bir durum olarak değerlendirdiklerini söylediğini hatırlıyorum. Yine de tıpkı kendisinden önceki birçok kişi gibi vahşi doğada bir miktar şifa buldu... Hz. Abdülbaha'nın Suudu'ndan sonraki birkaç yıl boyunca, sadece çok meraklı genç bir adam olarak değil, aynı zamanda her zaman mevcut olan ve muazzam çaptaki görev ve sorumlulukların yakasını hiç bırakmadığı bir insan olarak sık sık Avrupa'ya seyahat etmesine rağmen, defalarca bu vahşi, yüksek dağlara ve muazzam ıssızlığa döndü."

(PP 58)

Şevki Efendi Emrin Velisi Oluyor

"1922 sonbaharında, Şevki Efendi'nin uzun süreli yokluğundan büyük keder duyan En Büyük ve Mukaddes Yaprak aile üyelerini kendisini bulması ve Arz-ı Akdes'e dönmesi için ricacı olmaları amacıyla [İsviçre'ye] gönderdi. Küçük bir dağ köyünün yolunda, akşam saati, günlük yürüyüşünden dönen Şevki Efendi, kendisi için büyük sürpriz olacak şekilde, annesini kendisine bakarken gördü; [annesi] Filistin'den bu kadar yolu sadece tek bir amaçla gelmişti, Hz. Abdülbaha'nın ailesinin diğer bir üyesiyle beraber, gözyaşları içinde, yokluğundan dolayı Behiye Hanım'ın, ailesinin ve ahbabların keder içinde olduklarını anlatarak ait olduğu yere dönmesi için [kendisini] ikna etti."

(PP 63)

Emrin Velisi, 15 Aralık'ta Arz-ı Akdes'e geri döndü. Ertesi gün hemen hemen tüm Bahai dünyasına birçok telgraf gönderdi. O günden sonra, yaklaşık 25 sene, Veliliğin muazzam sorumluluklarını üstlendi; Nakızlarla mücadele etmek, bireyler ve kurumlardan sel gibi akan yazıları cevaplamak, Kutsal Yazıları hatasız bir şekilde İngilizceye tercüme etmek, ken-

di yazdığı mektuplar ve kitaplarla ahbablara ilham ve bilgi vermek, telgraflarla tüm yerküreye talimatlar göndermek, [o dönemde henüz] tomurcuk halinde olan İdari Düzeni yürütecek kurumları eğitmek, Bahai mülklerini korumak ve güzelleştirmek, Arşiv Binası'nın inşaatını başlatmak, Hz. Abdülbaha'nın kız kardeşinin, annesinin, erkek kardeşinin ve eşinin istirahatgâhlarını hazırlamak, Hac ziyareti için gelenleri karşılamak ve teşvik etmek, Emrin Arz-ı Akdes'teki gelişiminin tüm aşamalarındaki para trafiğini yönetmek ve Bahai dünyasının geri kalanına Bahai mülkleri satın almaları için tavsiyede bulunmak, Tanrı Emri'nin Elleri rehberlik etmek, Hz. Abdülbaha'nın İlahi Plan Levihleri ışığında detaylı haritalarla dünyayı çepçevre kuşatan tebliğ planları tasarlamak... Liste sonsuza kadar uzamaktadır ve kitabın geri kalanı bunların çoğuna değinecektir.

Tüm bu süre boyunca Şevki Efendi, eşi olarak 24 Mart 1937'de kendisine katılan Ruhiye Hanım'la birlikte, Hz. Abdülbaha'nın Evi'nin üst katındaki bir dairede basit bir yaşam sürüyordu. İş, yatağı ve masası tüm hayatı boyunca aynı odada olmuştur. Hemen her zaman üçüncü sınıf biletle yolculuk ederdi. Zamanının tamamı Hz. Bahauallah'ın Emri'nin sürekli artmakta olan işlerine ayrılmıştı. Her gün ne kadar çok iş yaptığını görenler, bir insanın her gün, her yıl bu kadar çok şey başarmasının yalnızca Allah'ın gücü sayesinde olabileceğini anlıyorlardı. Görevinin sonuna yaklaşırken "Hz. Bahauallah'ın Embriyonik Dünya Uluslar Topluluğu'nun Baş Hizmetkârları" olarak adlandırdığı yirmi yedi tane Emrin Eli atadı ve böylece Bahai Dini'nin korunması ve yayılması için Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha tarafından emredilen kurumsal yapıyı sapasağlam şekilde oluşturdu.

"İlahi rehberliğin, Emrin Velisi'nin yolunu görevi süresi boyunca aydınlattığını, kararlarını teyit ettiğini, seçimleri konusunda ilham verdiğini görürüz."

(PP 130)

Üzerlerinde çalışmak üzere yanına 10 Yıllık Plan haritalarını da alarak bir iş için Ruhiye Hanım'la birlikte Londra'ya gitti. Yakalandığı Asya gri binin ardından gelen kalp krizi nedeniyle 4 Kasım 1957'de Londra'da ve-

fat edince tüm Bahai dünyası yasa büründü, "gerçek kardeşleri"¹¹ aralarından ayrılmıştı. Ama kendilerini rehbersiz bırakmamıştı. Bahailer, Ahd-i Misak'a sadık bir şekilde, Baş Hizmetkârlara yöneldiler, Emrin Velisi'nin 10 Yıllık Planı'nı tamamladılar ve uzun süredir beklenmekte olan ve ilahi rehberlikle mühlhem Kurumu, yani Yüce Adalet Evi'ni hayata geçirdiler.

Günümüzde Yüce Adalet Evi, Bahai dünyasına rehberlik yapacak bir hareket başlatmadan önce Emrin Velisi'nin yazılarına başvurmaya devam etmektedir. Velilik Kurumu Şevki Efendi'nin yazıları ve yorumlarında yaşamaya devam etmektedir. Ve İngiltere'deki istirahatgahı, mermer sütun üstünde, yüzünü zafer kazanmış bir edayla Afrika'ya çevirmiş olan kartalyla birlikte, kutsal bir ziyaret yeridir.

Afrika, Şevki Efendi tarafından ziyadesiyle kutsanmıştır. Birkaç kez Kuzey Afrika'yı, iki kez de kıtanın güney ve orta bölümlerini ziyaret etmiştir.

Güneye yaptığı ilk ziyaret 1929'da, diğerleri de II. Dünya Savaşı sırasındaydı. 1940 yılında İtalya savaşa girdiğinde, Şevki Efendi, Ruhiye Hanım ve Ruhiye Hanım'ın babası Sutherland Maxwell ile birlikte İngiltere'deydi ve doğrudan Arz-ı Akdes'e gitmelerinin mümkün olmadığını gördüler. Ruhiye Hanım açkılıyor;

"İngiltere'den ayrılmamız, oraya gidişimizden daha zordu. O aralar, 'çocukların tahliyesi' en öncelikli olaydı ve yalnızca Şevki Efendi'nin makamı ve babamın Londra'daki Kanada Yüksek Komiseri ile arkadaşlığı sayesinde Cape Town'a gidecek ve 28 Temmuz'da demir alacak olan SS Cape Town Castle gemisine binme izni aldık... Her ne kadar Şevki Efendi Veliliğinin ilk yıllarında bir kez Afrika'yı baştan başa geçmiş olsa da, ki bu Eylül 1929'da İngiltere'den gemiyle yola çıktığı ve genellikle kara yoluyla Cape Town'dan Kahire'ye gittiği bir yolculuktu, her nedense her zaman büyük ilgi duyduğu Belçika Kongosu'na vize alamadığı için gidememişti. Maceraperest ruhu, güzel manzaraya olan düşkünlüğü, yüksek dağların ve dev ormanların cazibesi, bir önceki se-

¹¹ Bahai Dini'nin Velisi Şevki Efendi Bahai dünyasına yazdığı mektupları genellikle "Kardeşiniz" veya "Gerçek Kardeşiniz" şeklinde bitirirdi.

yahatini yapmaya teşvik etmişti. Şimdi, garip bir mucize sayesinde, tam da savaşın ortasında, Kongo vizesi almayı başarmıştık.”

(PP 180)

SS Cape Town Castle gemisi Table Körfezi'ne demir attığı zaman Şevki Efendi, Ruhiye Hanım ve Bay Maxwell karaya çıktılar. Cape Town'u ziyaret ettiler, sonra trenle Durban'a gittiler.

“Şevki Efendi, babamın sağlığından dolayı kara yolculuğumuzda bize eşlik etmesine izin verme konusunda tereddüt ediyordu (babam 66 yaşındaydı ve çok zayıftı). Sonunda uçak yolculuğuna hazır olana kadar kendisini Durban'da bir otele yerleştirdik. Bekleyenlerin sayısı çok fazlaydı ve ordu mensubu veya resmi bir görev sahibi olmayan yolcular, sürekli daha önemli yolculara yer açmak için uçaktan indiriliyordu. Bekleyle geçen bu haftalar, [babamın] annemin mezar taşını, güzel olması için benim ve kendi fikirlerinin yanı sıra Şevki Efendi'nin değerli önerisinden de yararlanarak tasarladığı süreçtir.”

(PP 180)

Ruhiye Hanım ve Şevki Efendi, önce Durban'dan konakladıkları Johannesburg'a, oradan da Bulawayo ve Victoria Şelalesi'ne gittiler. Şevki Efendi şelalenin güç ve haşmetini çok sevmiş ve bu hislerini heyecanla Ruhiye Hanım'la paylaşmıştır.

“Stanleyville'e ulaşıp el değmemiş dev ormana gittiğimizde Şevki Efendi'nin buraya gelme nedenlerinden birisinin doğal güzelliğe karşı beslediği sevgi olduğunu fark etmiştim; çiçeklerle kaplı ormanı görmek istemişti. Ne yazık ki, ne orman ne de mevsim buna uygundu ve hayal kırıklığı içinde yolumuza devam ettik... Stanleyville'den, Sudan'daki Juba'ya üç gün süren yolculuktan ve Nil nehri üzerindeki gemi seyahatinden sonra bence dünyadaki en sıcak yer olan Hartum'a ulaştık. Akşam yemeğinden sonra otelimizin verandasında otururken geceyi geçirmek için bir grup uçak yolcusu geldi, Bay W.S. Maxwell de aralarındaydı! Garip bir rastlantı sonucu Afrika'nın ortasında tekrar bir arada gelmiştik, ama [bu durum] bizi çok da rahatlatmıştı; çünkü diğerimizin nerede olduğu ve birbirimizle nasıl temas kuracağımız konu-

sunda en ufak bir fikrimiz yoktu. Durban'dayken Şevki Efendi aslında babamdan Filistin'e giderek Nasıra'daki (Nazareth) bir otelde bizi beklemesini ve Hayfa'ya birlikte dönmemizi istemişti.”

(PP 180–181)

Ruhiye Hanım, Şevki Efendi'nin yaşamındaki bu olaylarla ilgili sözlerini şu şekilde bitiriyor;

“Her ne kadar hiç Batı yarımkürede bulunmamış ve Doğu'da da Şam'dan öteye geçmemiş olsa da, Afrika'yı güneyden kuzeye iki kere kat etmiş olması ilginçtir.”

(PP 181)

2- ŞEVKİ EFENDİ'NİN MAKAMI VE KİŞİLİĞİ

Şevki Efendi'nin makamını açıklamanın kolay bir yolu, Hz. Abdülba-ha'nın Vasiyetnamesi'ne başvurmaktır. İlgili cümle şöyledir;

“Sevgili dostlar! Bu mazlumun vefatından sonra, Mübarek Sidre'nin Ağsan ve Afnan'ı, Tanrı Emri'nin Elleri ve Ebha Cemal'in¹² kulları, iki kutsal ve mübarek Sidre'den biten taze dala ve rahmani iki Ağsacın birleşmesinin meyvesine, yani Şevki Efendi'ye yönelmelidirler, çünkü o Allah'ın ayetidir, seçilmiş daldır, Tanrı Emri'nin Velisi'dir...”

(WT-II)

Bu cümlelerin ilk bölümünü anlamak için “Ağsan”ın Hz. Bahauallah'ın ailesi, “Afnan”ın Hz. Bab'ın ailesi, “Mübarek Sidre”nin kutsal aile ve “iki kutsal ve mübarek Sidre”nin ise Hz. Bab'ın ve Hz. Bahauallah'ın aileleri demek olduğunu bilmek gerekir. Bu iki aile, oğulları Şevki Efendi'nin doğumuyla sonuçlanan Mirza Hadi ve Ziaie Hanım'ın evlenmesiyle birleşmişti.

Fakat son bölüm, yani “...o Allah'ın ayetidir, seçilmiş daldır, Tanrı Emri'nin Velisi'dir...” kısmı nasıl açıklanmalıdır?

¹² Hz. Bahauallah'ın unvanlarından.

“Seçilmiş dal” kolaydır. Şevki Efendi kutsal aile ağacının dallarından birisi ve ilahi bir şekilde Hz. Abdülbaha tarafından seçilmiş daldı. Ama “Allah’ın ayeti” ve “Tanrı Emri’nin Velisi” ne demektir?

Bu, Şevki Efendi’nin kendisinin de anlaması gereken ve bu nedenle Akka’daki evinden ayrılarak sekiz ay süresince İsviçre’de inzivaya çekilmesine neden olan bir konuydu. Makamının gerçek anlamını kavramak, üzerinde tefekkür etmek ve kendisine yüklenen sorumluluğu kabul etmek için kendisiyle savaşmak zorundaydı.

Bir gün Hayfa’da Emrin Eli Leroy Ioas’la bu konu hakkında konuşmuş ve şöyle söylemişti;

“Arz-ı Akdes’ten ayrılarak İsviçre’nin dağlarına gittim ve kendi kendimi fethedene kadar kendimle savaştım. Sonra geri geldim ve kendimi tamamen Tanrı’nın ellerine bıraktım. Artık Emrin Velisiydim.”

Leroy Ioas’ın naklettiği bu ifade Emrin Velisi’nin sözlerinin kelime kelime karşılığı olmayabilir. Sayın Ioas Emrin Velisi’nin açıklamalarını aşağıdaki şekilde özetlemeye devam eder;

“Dünyadaki her Bahai, hatta her insan, aynı şekilde davranmak zorundadır. İster Tanrı Emri’nin Eli, ister Hz.Bahaullah’ın Fatihî, ister Milli Mahfil üyesi, ister mübellîğ, ister muhacir, ister kurumlarda görev yapan bir idareci, kim olduğuna ya da Emir’de nerede bulunduğu bakmaksızın, her Bahai kendisiyle mücadele etmeli ve kendi kendisini fethetmelidir. Ancak bundan sonra Emre hizmet verecek gerçek bir araç olabilir. Ve bu ana ve bunu yapana kadar büyük başarılar elde edemeyecektir.”

Ama Vasiyetname’de bir de “Veli” kelimesi var. Bunun ne demek olduğuyla ilgili Ruhiye Hanım’ın açıklaması şöyle;

“Orijinal Arapçası ‘Valiy-i Amru’llah’ olan ve İngilizce karşılığı Guardian’ın [Arapçadaki asıl anlamı vermekte] çok zayıf kaldığı Tanrı Emri’nin Velisi; Emrin Koruyucusu, Lideri, Başkomutanı demektir.”

(PP 410)

Şurası apaçık bellidir ki, Şevki Efendi Hz. Abdülbaha’nın Vasiyetname’si’ni [İngilizceye] tercüme ederken, alçakgönüllü bir şekilde, ilgili kelime için unvan olarak kullanmayı düşünebileceği en yumuşak biçimi tercih etmiştir. Kendisini [İngilizcede] basit bir şekilde “Guardian” olarak adlandırmış ve bu şekilde herkesin sevgisini kazanarak “Emrin sevgili Velisi” olmuştu.

Allah’ın Ayeti

Şimdi, “Allah’ın ayeti” ifadesini anlamaya çalışalım. Bu, Şevki Efendi’nin yaşadığı süren boyunca bütün Bahailerin anlamaya çalıştıkları bir unvandı. Kendisini tanıyan herkes bu konuya bir açıklama getirmeye çalıştı.

Bize yardımcı olması için Hayfa’da Şevki Efendi’yle uzun yıllar birlikte olan Sayın Ioas’a kulak verelim;

“Emrin Velisi, ruhani gücün buhar kazanı gibiydi. Bu ruhani gücün tüm varlığınıza nüfuz ettiğini hissedebildiniz... Allah’ın kudreti ve yanılmaz kılavuzluğu, her an Şevki Efendi’yle birlikteydi. Bahai çalışmalarını yürütmek için yaptığı her şeyde ve tüm eylem ve hareketlerinde [bu] muazzam kılavuzluğu devamlı olarak almakta olduğunu görürdünüz.”

Kişiliğine değinmeden Emrin Velisi’nin makamından söz etmek zordur, çünkü kişiliği makamını yansıtmaktaydı. Hz.Bab’ın Makamı ve Arşiv Binası’nın inşaatı sırasında Emrin Velisi’yle senelerce yakın çalışan bir diğer kişi de, Tanrı Emri’nin Eli Ugo Giachery’ydi. Kendisi Şevki Efendi’yle ilgili anılarında bize çok değerli bir tanım yapmaktadır;

“Eğer bir insan, Şevki Efendi’nin kişiliğinin, mükemmel şekilde kesilmiş bir mücevherin farklı yüzlerine benzeyen ve [her birisi] ilahi nur ve vahyin ışıklarını yansıtan çok sayıdaki yönlerini detaylı olarak anlatmaya kalkırsa, [bu tasvirin] birçok bölümü yetersiz kalacaktır. Şundan kesin olarak eminim ki, psikologlar bir gün insanların olaylara, durumlara, ilhama ve hatta ilahi aydınlanmaya genellikle gönüllü veya yarı gönüllü olarak katıldıkları konusunda hemfikir olacaklardır, oysa Şev-

ki Efendi tüm güçlerin Kaynağı'na bağlanmış hassas bir cihaz gibi, organizmasını hareket ettiren, en küçük bir hata olasılığı olmaksızın Tanrı Emri'yle ilgili tüm işlev ve sorumluluklarını yerine getirme ve tamamlamasını sağlayan, akla hayale sığmaz ölçüdeki ruhani bir güce [adeta] istem dışı bir şekilde tepki veriyordu.

Bu analiz kendisiyle daha ilk toplantımızda ilahi rehberlik ve yanılmazlığı net ve kesin bir şekilde anlamamıza yardımcı oldu; bunlar [ilahi rehberlik ve yanılmazlık]

Şevki Efendi'nin kendi isteğiyle seçebileceği veya kontrol edebileceği şeyler değildi.”

(SE 20)

Aynı şeyi Şevki Efendi'yi tanımlarken daha basit olarak şöyle de söylemiştir;

“... fanilik ve ölümsüzlük, Allah'ın tüm Elçileri ve kulları arasındaki en temiz kanal...”

(SE 23)

Büyük bir şans eseri olarak eşi Ruhiye Hanım da bize birçok fikir verir. Günlüğünün yayınlanmış kısımlarında bize yardımcı olacak çeşitli gözlemler bulabiliriz;

“Emrin Velisi'dir, dolayısıyla Tanrı ile olan ilişkisinin doğası bir sırdır. O her sırrı kavrayabilir, Emrin en mistik yazılarını yorumlayabilir, gizem dolu şeyler yazabilir... böyle yapmaya programlanmıştır.”

(PP 82)

“... işte bu, Emrin Velisi'dir... Emrin ve bunun bir sonucu olarak gezegenin bu devirdeki ihtiyaçlarına tam olarak cevap vermek üzere yaratılmıştır.”

(PP 83)

“... onun içinde sahip olduğu zekadan veya bilgiden çok daha derin bir şey var ki, insanın ihtişamını, hatta belki o insanın kendisinin bile farkında olmadığı şeyleri dışarı vurur...”

(PP 82)

İnsan Şevki Efendi'yle ilgili tanımların çoğunun gerçekten bir insana ait olduğundan şüphe duyabilir, ancak Ruhiye Hanım aşağıdaki sözleriyle kapıyı açmaktadır;

“Şevki Efendi özü itibarıyla, üstün nitelikli yeni bir Tanrı Mazharı'nın geleceği ve biz naçizlere Şevki Efendi'yi anlatmayı seçebileceği gün gelene kadar tüm dünyadaki insanlar için sonsuza kadar bir gizem olarak kalacak olsa da, neyse ki hakkında birçok şey biliyoruz ve yetersiz olsa da anısını şefkatle yaşatma hakkına sahibiz.”

(PP 83)

Diğer Özellikleri

Böylece bir miktar rahatlamış bir şekilde, Şevki Efendi'nin kişiliği ve karakteristik özelliklerini tanımlayan birkaç alıntı daha yapmama izin verin.

Leron Ioas Şevki Efendi'yi şöyle tanımlıyor;

“Minyon, narin, zarif, öyle geçip karşınıza oturmuş bir insan değil de bir ruh... Hz. Abdülbaha'dan daha ufak tefek, gözleri Hz. Bab'ın, elleri Hz. Bahaullah'ınkilere benzeyen... Şevki Efendi alçakgönüllülüğün yeni bir ifadesiydi... Hiçbir zaman 'Şevki Efendi'nin dönemi' demez, her zaman 'Hz. Abdülbaha'dan sonraki dönem' derdi... 10 Yıllık Plan kendisinin değildi, Allah'ın kendisine verdiği bir görevdi...”

Ugo Giachery'nin aşağıda içinden birkaç cevher aktardığım kitabı “Şevki Efendi” iç görüş kazanmak ve fikir edinmek için bir madendir;

“Benzerine başka bir yerde henüz rastlanmamış bu çeşit bir alçakgönüllülük Şevki Efendi'nin benzersiz birçok meziyetinden birisiydi, insani meziyetleri [insanın] kendisinin elde etmediği ve [bunların] Allah'ın değerli emaneti olduğu, [bu nedenle bu meziyetlerin] hükümler veya kibirli bir şekilde dışa vurulamayacağı veya kullanılmayacağı inancından kaynaklanan bir alçakgönüllülük... [Öte yandan] saygınlığın ve asaletin gerçek bir timsaliydi, öyle yüce bir asalet ki, tanışmış olduğum veya bildiğim herkesinkinden çok ötedeydi.

Kendisiyle konuşurken bu alçakgönüllülük duygusu kuvvetli bir şekilde algılanabilirdi, geniş alını ve keskin gözleri inanç, cesaret ve kararlılıktan kaynaklanan bir iç ışık yansıtırdı... Bunun hayret verici ve insanı konuşmaktan alıkoyan bir hal olduğunun farkına varırdınız.

Şevki Efendi'nin kendi varlığını yok sayan bu hali, sadece seçkin değil, diğerlerine örnek olan da bir özellikti. Emrin Velisi olarak kişisel ilgi konularını veya arzularını hiçbir zaman görevinin önüne koymazdı. Çevresindekiler, yaşamını, tamamıyla ve başka hiçbir insaninkine benzemeyecek bir adanmışlıkla Allah'ın ve insanlığın hizmetine vakfettiğini hissederdiler."

(SE 19–20)

"Şevki Efendi'nin kişisel özelliklerinden bir diğeri de, bir şeyler yapmak için duyduğu heyecan ve tutkuydu. Henüz ilk toplantımızda ruhunda yanan ve konuşmalarındaki vurgularında, zekâ dolu gözlerinin keskin ve dimdik bakan merak dolu bakışlarında, hızlı hareketlerinde ve çabuk tepki verenlere karşılığı olan ödüllendirici gülümsemesinde kendisini gösteren bu alevin farkına varmıştım. Şifahi ve ölümsüz [yazılı] mesajlarında, insanlığın acil ihtiyaçlarının görülmesi ve Allah'ın planının dünyada insanın kısa ömrü içinde gerçekleşmesi konusundaki kaygısını dışa vuracak şekilde sıklıkla, 'Zaman kısadır.' ifadesini kullanırdı. Bu ifade, istisnasız tüm inanırlara hitaben ve kendisinin sahip olduğu bir şeyler yapma tutkusunu herkeste alevlendirmek için yapılan bir çağrıydı."

(SE 24)

Azım ve yüce gönüllülük de Emrin Velisi'nin diğer özelliklerindendi.

"Tıpkı Hz. Abdülbaha gibi, ruhunu, hayatını ve sahip olduğu her şeyi Allah'ın yoluna harcadı, hizmet ettiği otuz altı yıl süresince her anını insanlığın Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru hakkındaki bilgisini arttırmaya adanmıştı. Filozofça bir bilgelikle, önyak olarak, direktifleriyle, cesaret vererek, örnek olarak, dinamizm ve azimle..."

(SE 25)

"... Her zaman, kendisinden önce başkalarının ihtiyaçlarını göz önünde bulundurmuydu. Bu sadece ailesinden kalan en büyük miras olan ruhani zenginlik için değil, hiçbir zaman sahip olmaya çalışmadığı, istemediği veya arzu etmediği maddi şeyler için de böyleydi... Kendisini Tanrı Emri'nin Velisi olarak atanmış bulduğunda, aile üyelerine, miras hakkı olan emlak ve taşınır taşınmaz mal varlıklarının tümünün sahipliğinden vazgeçtiğini söyledi."

(SE 26–27)

Hac ziyaretine gelenler kendisine her zaman hediyeler getirirdi. Bu hediyeler, kişisel eşyalardan büyük maddi teberrulara kadar farklılık gösterirdi.

"... Bunların tümü [Şevki Efendi] tarafından büyük bir teveccüh ve saygı ile kabul edilir, fakat kişisel eşyalar yakın çevredeki inananlar ve ziyaretçiler arasında dağıtılırken, teberrular da dünyanın her tarafında Emrin tanıtılmasıyla ilgili çeşitli projeler için veya Kutsal Yerlerin güzelleştirilmesi için veya [maddi yardıma] ihtiyacı olanlar için kullanılırdı."

(SE 27)

Şevki Efendi tüm yaşamı boyunca lüks ve konfordan kaçınmıştır. Kendisini en çok bu iç disiplini gösterdiğinde mutlu hissederdi. Kişisel ihtiyaçları konusunda bu kadar azla yetinmesi, diğer konularda cömert olmasını sağlardı.

Azla yetinebilmek, doğal bir karakter özelliği olarak gözükmektedir. Keith Ransom-Kehler şöyle yazmıştı;

"Bu genç adamın kendisi için gönüllü olarak seçtiği temel ihtiyaçlarının azlığı, ABD'de okumaya çalışan en fakir öğrencinin bile kabullenmekte zorlanacağı kadardır."

(SE 192)

Şevki Efendi'nin özellikleri ve davranışlarıyla ilgili daha fazla örnek için Ruhiye Hanım'ın "The Priceless Pearl" kitabındaki şefkat ve iç görüş

dolu hikâyeler saatlerce ve zevkle okunabilir. [Veli kelimesinin] Arapçadaki anlamlarından olan “Başkomutan”ı aklımızda tutarak en beğendiğim tanımlardan birisi kitabın son bölümlerindedir;

“Şevki Efendi, ruhani zaferler kazanacak ruhani bir ordunun ruhani lideriydi...”

(PP 401)

Sonra Ruhiye Hanım Şevki Efendi'nin yıllarca denenmiş askeri yöntemlerden yararlanarak hazırladığı kampanya planlarını anlatıyor;

“...Kuvvetlerinizi düzenleyin, stratejinizi belirleyin, hedefinizin üzerine gidin, mevziyi ele geçirin, merkez karargâhla iletişim kanallarını [daima] açık tutun, [sahaya] yeni kuvvetler sevk edin, fethedilen yerde üsler kurun, kuvvetlerinizi tekrar bir araya getirin ve bir sonraki kampanyayı başlatın. Parlak liderlerin orduları tecrübe kazandıkça kampanyalar arasındaki sessiz dönemler giderek azalır. Bu, Şevki Efendi'nin planları için de aynen böyleydi.”

(PP 401)

Şevki Efendi'nin tebliğ planlarını ve kullanmış olduğu ve bize bugün de örnek olan yöntemlerini daha sonra anlatıp değerlendirmemiz gerekecek. Fakat şimdi, Şevki Efendi'nin kişiliğini tam olarak anlamamız için, karakterinin insani ve mizahi birkaç yönü daha...

Günlük Yaşamı

Statülerini vurgulayan bazı insanların aksine hiçbir zaman kendisinin çok özel olan atalarına değinmezdi.

“Emrin Veliliği'ni genetik bir hak olarak değil, bir insanın alabileceği en paha biçilmez emanet olarak kabul etti.”

(SE 40)

Birçok insan kişisel sorunlarını kendisine getirirdi.

“Şevki Efendi inançlarını kuvvetlendirmek ve umutlarını yeniden tazelemek için [insanların kişisel sorularını] son derece tarafsız, nazik ve soylu bir tarzda yanıtlardı. Sorunun tüm yönleri arasında mantıklı bir ilişki kurar ve soruyu soran kişiye daha geniş bir vizyon kazandırmak suretiyle yardımcı olurdu.”

(SE 41)

Makamların etrafındaki bahçelerin tamamını düzenlemiş ve çalışmalara bizzat nezaret etmişti.

“Bir ip yumağı ve birkaç tahta çubuk taşıyan şoförünün yardımıyla dokuz tane patika işaretledi... Patikaları gösteren iplerin yardımıyla bahçıvanlardan bazıları küçük hendekler kazdılar...”

(SE 127)

Alain Locke, Şevki Efendi'nin bahçıvanlığının bir başka yönünü anlatıyor;

“Şevki Efendi terasların ve bahçelerin güzelleştirilmesi ve düzenlenmesiyle ilgili ayrıntılar konusunda bir uzmandı... Bunlar önemliydi, çünkü mekânların duygusal karakterlerini desteklemeleri ve ruhu, duyar aracılığı ile de canlandırmaları gerekiyordu.”

(SE 191–192)

En sevdiği koku yasemin kokusuydu ve Dr. Giachery bunu biliyordu;

“Ayrılmadan önceki gün biraz yasemin çiçeği topladım ve o gece küçük bir vazanın içinde yemek masasına, Emrin Velisi'nin karşısına koydum. Bir şey söylemesine gerek yoktu, memnun ve çok duygulanmış bir şekilde baktı. Pırıldayan bakışlarıyla gözlerimi aradı, gülümsedi, çiçekleri burnuna yaklaştırdı ve güçlü kokuyu büyük bir zevkle içine çekti.”

(SE 146–147)

Ruhiye Hanım Şevki Efendi'nin en çok beğendiği mimari eserlerden bazı örnekler vermektedir; Parthenon¹³, Milan Katedrali, Sevilla'daki El-

¹³ Antik Yunan döneminde akıl, sanat, strateji, barış ve savaş tanrısı Athena için inşa edilen bir tapınaktır. Kermil Dağı'nda yer alan ve Bahâî İdare Merkezi'ni oluşturan binalar da Bahâî Dini'nin Velisi Şevki Efendi'nin isteğine uygun olarak Antik Yunan mimari tarzında inşa edilmiştir.

Hamra, Floransa'daki Signoria... Japon lakesini ve Çinlilerin tik ağacından yapılan oymalarını severdi. Mükemmel ve sanatkâr ruhlu bir fotoğrafçıydı. Mozart'ın müziğine düşküdü. Bunlar, kişiliğinin sanatçı yönüyle ilgili ipuçlarıdır.

Ruhiye Hanım bize Şevki Efendi'nin İngiltere'de öğrenciyken kıyafetlerini ütülemek için bir ütü satın aldığına dair küçük bir aile sırrı verir. Satın alınan veya planlanan her şeyin en ekonomik ve en iyi iş görecektir şekilde olduğundan emin olmak amacıyla Bahai dünyasındaki tüm gelişmelerin maliyetine Emrin Velisi olarak bizzat nezaret ederdi.

Diğer birkaç şeyle birlikte hoşlanmadığı iki şey vardı. May Maxwell (Ruhiye Hanım'ın annesi) aktarıyor;

“Eleştirel ruhtan hiç hoşlanmazdı.”

(SE 191)

May Maxwell'in kızı da (Ruhiye Hanım) Şevki Efendi'nin soyut ve uygulanabilir olmayan şeylerden hoşlanmadığını belirtmiştir;

“Şevki Efendi, mizacı gereği, eylem adamı, mimar ve organizatördür ve soyutluktan nefret eder! ...”

“... şimdi öğretilerin ezoterik¹⁴ bölümü üzerinde uzun uzun duracak zaman değildir, tam tersine, aktif ve pozitif olmalı ve 10 Yıllık Plan'ı tamamlamalıyız.”

(PP 81)

Küçük bir insani detay daha; Şevki Efendi makineler konusuna pek yatkın değildi, ama İsviçre dağlarında bisiklete binmiş ve kitap ve mektuplarını yazarken daktilo kullanmıştır.

Hac ziyaretine gidenlerin Şevki Efendi hakkında tuttıkları notlardan okuduklarını ve çeşitli insanlardan duyduklarını şeyler ışığında şunu eklemek istiyorum;

¹⁴ Belirli bir insan topluluğu dışında kimseye bildirilmeyen, yalnızca sınırlı, dar bir çevreye aktarılan bilgi ve öğretiler

Şevki Efendi doğayı severdi. Ne zaman biraz dinlenmek ihtiyacını hissederse, [bunun için] gittiği yer büyük şehirler değil, bisiklete binebileceği ve tırmanış yapabileceği İsviçre dağları olmuştur. Makamların etrafını, tasarımlarını kendisinin yaptığı güzel bahçelerle çevreledi. Akka ve Hayfa'nın kuru havasında yetişebilecek en güzel çimen, fundalık ve çiçekleri elde etmek için sık sık yeni tohumlar denedi. Şehre sadece iş için giderdi. Londra seyahatlerinin bile amacı bahçelerin güzelleşmesi için gerekenleri satın almaktı. Afrika seyahatlerinin nedeni [buradaki] doğal ve basit hayattı.

Şevki Efendi eğitim görmüş bir insandı, ama aslında gittiği okulların hiçbirinde mutlu olmamıştı. Beyrut'taki Amerikan Koleji'nden bir diploma almıştı ama Oxford'a gitmesinin nedeni eğitimini bir ileri aşamaya taşımak değil, İngilizcesini mükemmelleştirmek ve Emre daha iyi hizmet etmesine yardımcı olacağını düşündüğü dinler tarihi, ekonomi ve sosyal problemler gibi konular üzerinde çalışmaktı. Tüm yaşamı boyunca dünyada yaşanan gelişmeleri ve en son haberleri yakından takip etmeye devam etmiştir.

Şevki Efendi tüm sahip olduğu bilgiye rağmen temiz kalpli ve güçlü sezgilere sahip bir insandı. Görüştüğü insanın karakter özelliklerini ve kapasitesini sezgileriyle tanırdı. Temiz kalbi, karşısındaki kişiyle hemen iletişim kurmasını sağlardı. Bu, doğal bir yetenektir. Çocukluğu ve gençliğine ait hikâyelerden bu beceriye her zaman sahip olmuş olduğu görülebilir. Zaman geçtikçe, bu özelliği hassas bir alıcı ya da anlaşılması en zor ruhani mesajları alabilen bir cihaz gibi olmasını sağlayacak düzeye ulaşacak kadar gelişti.

Hatalarını hiç önemsemeksizin tüm insanları çok severdi. Bir insanın tüm hatalarını görebilir, ancak yine de o kişiyi sever ve sadece sözleriyle değil, ayrıca yüksek sesle dile getirmediği affediciliği ve sevgisiyle de [o kişinin] gelişimini sağlayacak bir ilham kaynağı olurdu. Huzurunda bulunmuş olan her Bahai, [yanından] Şevki Efendi'ye ve Emre daha iyi hizmet etme arzusuyla dolmuş daha iyi bir insan olarak ayrılırdı. Taşa benzeyen veya onu ve Emri mahvetmek isteyen az sayıdaki kişiler hariç...

Dünyanın her tarafındaki tüm ruhları severdi; Afrikalıların ise yüreğininde özel bir yeri vardı. Onların kalplerinin temizliğine, sabırlarına, pratikliklerine, doğallıklarına, güçlü sezgilerine, güçlerine, hoşgörülerine, tahammüllerine, meşveret meclislerine, bilge insanlara gösterdikleri saygıya, aile içi yardımlaşmalarına, konukseverliklerine, cömertliklerine, müziklerine, seslerine, Allah'a karşı besledikleri derin saygıya hayrandı. Afrikalıların tüm dünyayı gezerek sahip oldukları bu özellikleri herkese öğretmelerini ve göstermelerini isterdi.

Eğitmen

Şevki Efendi sabırlı bir eğitmendi. Hak edildiği zaman övgüsünü esirgemezdi. Zor durumda olanların duygularını paylaşırdı. Ancak bireyler ve kurumları her zaman yeni bir çaba ve adanmışlık göstermeye çağırırdı. Ruhani ve pratik rehberliği birleştirmişti. Az sayıda ve basit kuralları vardı, ilahi kanunlara itaati sevgi dolu bir şekilde teşvik eder, bunlara uyulmadığında kibarca hatırlatır ve ara sıra dikkatsiz davrananları açıkça uyarırdı. Birkaç olayda [bu kişilerin] ayrıcalık ve haklarını ellerinden almış, aşırıya kaçan durumlarda ise o kişiyi Emir'den ihraç etmiştir. Atılan her adım, her zaman, sabır ve sevgiyle ve o kişinin ve Emrin yararı gözetilerek atılmıştır.

Yardıma her zaman hazırdı. Her ne kadar idari kurumlara gönderdiği ilk mektuplarında ahbabların özel mesajlarına cevap verecek zamanı olmadığını söylemişse de, kendisinden yardım veya tavsiye istemek amacıyla mektup veya telgraf gönderen bireyleri cevapsız bırakmamıştır. Bu şekilde cevap alan Bahailerden toplanan mektupların sayısı 11,800 adettir, ama gerçek sayı kuşkusuz ki [aslında] daha fazladır. İdari kurumlar ve gruplara gönderdiği mektuplarında bile sık sık o toplumdaki kurum ve bireyleri övmüş, herhangi bir kişinin durumuyla ilgili soru sormuş veya [bir bireye] iletilmek üzere bir mesaj göndermiştir. Bir mübelliğ veya idareci vefat ettiğinde hemen her zaman ailesine bir mesaj göndererek duygu ve övgülerini paylaşırdı.

Bahailer Şevki Efendi'yi Nasıl Karşıladılar?

Bahailer Şevki Efendi'ye sadece Ahd-i Misak'ın devamlılığının bir gereği olarak ve Emrin atanmış Velisi olduğu için yönelmediler, ayrıca kendisini çok kısa süre içinde yürekten sevdiler. Bazıları ona babaları, diğerleri de dostları ve kardeşleri gibi yöneldiler. Sözleri birçoğunun yaşamı için tartışılmaz kanundu. Yaşamlarındaki öncelikleri belirlemede kendilerine yardımcı olacak güvenilir kişi haline gelmişti. Karmaşa içindeki bir dünyada varlığını devam ettiren ilahi rehberlik nedeniyle minnettarlıkla kendisine yönelmişlerdi. Anlaşılan, Emrin Velisi'yle tanışmış olan herkes onda aradığı şeyi bulmuştu.

Daha sonra Tanrı Emri'nin Eli olan Enoch Olinga'nın Şevki Efendi'ye gönderdiği ve kendisini ona nasıl tamamıyla adanmış olduğunu gösteren mektup şöyledir;

"Öncelikle, benim ve Cemal-i Mübarek'e¹⁵ hizmet edenlerin ruhani mutluluğu için devamlı ettiği dualar ve mevcut olmasaydı halen ulaşılmış olan başarıların mümkün olamayacağı rehberliği için Emrin çok sevgili Velisi'ne teşekkür etmeliyim.

Bunun yanı sıra, Hz. Bahaullah'ın Emrine kayıtsız şartsız ve sevgi dolu adanmışlığımdan ve Emrin Velisi'nin tüm dünyayı gölgesi altına alan ve Emrin temel menfaatlerini arttıracak tüm öğütlerine itaat ettiğimden emin olması için Emrin sevgili Velisi'ne, alçak gönüllükle yalvarıyorum. Bahai bireylerin Emrin sevgili Velisi'nden aldıkları mektupların, yeni oluşmaya başlayan bu toplumdaki tüm inananların kalplerinde yarattığı neşe ve mutluluğu belirtmem izin verin. Tıpkı Emrin Velisi'nin ateşli duaları gibi, bu mektuplar da burada mucizeler yaratmaktadır. Her günkü dualarımız ve umudumuz, Dilediğini Yapan ve Korumucu olan Allah'ın, Emrin sevgili Velisi'nin Emre ve insanlığa vereceği kesintisiz hizmet günlerinin süresini uzatmasıdır.

¹⁵ Mübarek, Kutsanmış, Allah'a ait güzellik anlamlarında olup Hz. Bahaullah'ın unvanlarından birisidir.

Emrin sevgili Velisi'nin biliyor olabileceği gibi geçen Rızvan Bayramı'nda¹⁶ burada bir Mahfil seçimi yapıldı; gelecek Rızvan Hz. Bahauallah'ın inayetiyle bizlere yeni birkaç mahalli Mahfil daha getirebilir.

İki hafta süren ve özellikle büyücülerin ve Juju ayinlerinin gücüne inanan kabilelerle birlikteyken oldukça ürkütücü ve heyecanlı tecrübeler yaşadığım bir tebliğ gezisinden henüz döndüm. Juju'yu bilenlerin anlattığı hikâyeleri dinlemek oldukça korkutucuydu, ancak Hz. Bahauallah'a duyduğum güven sayesinde hiçbir şekilde korkup vazgeçmedim. Çok şükür ki, içlerinden bazıları Hz. Bahauallah'ın Mesajı'nın Gerçeğini görebildiler... Hayatım, canım ve ruhum O'nun hizmetkârlarına kurban olsun.

10 yeni bölgenin daha Emre açıldığını ve [böylece] İngiliz Kamerunu'nda [Emre açılmış] toplam merkez sayısının 12'ye yükseldiğini öğrenmek Emrin sevgili Velisi'ni mutlu edebilir. 11 bölgenin gelecek Rızvan'dan önce Mahfil kurulacak hale gelmesini arzu ediyoruz. Hedefi oldukça yüksek olan bu projenin başarısı için Emrin çok sevgili Velisi'nin özel dualarına gerçekten çok ihtiyacımız var.

Bakir yöreleri [Emre] açmaya gitmiş olan beş muhacirimizden çok teşvik edici mektuplar alıyoruz. Buldukları yerlerde çok mutlu oldukları ve başarının kapılarının açılmasını bekledikleri anlaşılıyor. Kısa sürede bir iş bulmalarını ümit ediyor ve bunun için dua ediyoruz. Bunun nedeni bu sayede sadece kendilerini geçindirebilecek olmaları değil, ayrıca hem kendilerini çok daha mutlu hissedebilecekleri, hem de çalışabilecekleri bir işleri olursa [buldukları bölgede] kalıcı olabilecekleri içindir. Böylece buldukları yere kök salacak ve kendilerini oraya ait hissedecekler. Kendilerine her gönderdiğimiz yazımızda elimizden geldiği kadar buldukları yerde kalmaları için teşvik ediyoruz.

İngiliz Kamerunu'ndaki inananların sayısının hızlı artışını öğrenmek Emrin sevgili Velisi'nin ilgisini çekebilir. Son durum şöyledir; Emri ka-

¹⁶ Hz. Bahauallah'ın İstanbul'a sürgün edilmesi üzerine Bağdat'tan ayrılırken yakın çevresine tüm Kutsal Kitaplar'da geleceği vaat edilen ve Hz. Bab'ın müjdelediği Kimse olduğunu ilan ettiği 21-Nisan-1863 tarihini anmak üzere her yıl 21-Nisan tarihinde kutlanan en büyük Bahai bayramıdır.

bul edenlerin sayısı 30 kişi kadar, tescil olanların sayısı 40 kişi kadar, Emre açılmış merkez sayısı 12.

Emrin sevgili Velisi, ne kadar meşgul olduğunuzu biliyorum, bu nedenle önemsiz ayrıntılar üzerinde durmayacağım.

Emrin sevgili Velisi'ne ve ailesinin tüm üyelerine sevgi dolu selamlarımı ve en iyi dileklerimi en derin saygılarımla sunarım.

Victoria'lı inananların en sıcak Bahai sevgileriyle,

Emrin sevgili Velisi'ne derin saygılarımla,

Adanmış hizmetkârınız,

[imza] Enoch Olinga"

(BW, Sayı 18, 624-625)

Yetersiz olsa da, bunlar, insanların sevdiği bu kişiyi tüm insani yönleriyle ve ayrıca seçilmiş Dal, Emrin Velisi ve Allah'ın dünyadaki ayeti olarak tanımlama çabalarıdır.

Yüce Adalet Evi'nin emekli üyelerinden David Hofmann, bizi sıradanlıktan uzaklaştırıyor ve Şevki Efendi'yi tarihi bir perspektif içine yerleştiriyor;

"Kendisi, geçmiş veya gelecek tüm tarih boyunca insanlığın şekillenmesi ve çalışma biçimi üzerinde en büyük etkisi olan insandı. Çünkü Zuhurların vizyonunu anlamış, amaçlarını detaylarıyla açıklamış ve [bu amaçları] dünyanın yeniden düzenlenmesi için uygulanabilir şekilde hayata geçirmiş kişidir."

(David Hofmann'ın bir konuşmasından alınmış olup May Bollerio tarafından Bahai Çalışmaları Konferansı'nda okunmuştur)

Şevki Efendi Neyi Başarmıştır?

Şevki Efendi'nin öyküsüne devam etmeden önce en büyük başarılarının bir listesini yapalım. Bu, Emrin Velisi'nin Allah vergisi özel yeteneklerini otuz altı yıllık Velilik dönemi boyunca nasıl kullandığını anlamamıza

yardımcı olur. Bu sadece bir liste olup bazıları kitabın geri kalanında detaylı olarak açıklanacaktır.

Bahai İdari Düzeni'ni kurmuş ve geliştirmiştir

Emri dünyadaki 251 bölgede, 4200 mahalde, 1000'in üzerinde mahalli Ruhani Mahfil'le yerleştirdi.

26 tane Milli Ruhani Mahfil'in kuruluş ve güçlenmesine rehberlik yaptı, 10 Yıllık Plan'ın sonunda bu sayı 50 oldu.

"Hz.Bahau'llah'ın Embriyonik Dünya Uluslar Topluluğu'nun Baş Hizmetkârları" olarak adlandırdığı Tanrı Emri'nin Elleri kurumunu atadı ve kendilerine rehberlik yaptı.

Emrin Elleri'ne yardımcı olmak üzere Muavenet Heyeti kurumunu meydana getirdi.

Geçici bir kurum olarak Uluslararası Bahai Konseyi'ni meydana getirerek bir Sekreterlik (idari merkez) sisteminin gelişim sürecini başlattı.

İlk 7 Yıllık Plan, ikinci 7 Yıllık Plan, diğer Planlar ve [son olarak] 10 Yıllık Plan aracılığı ile Hz.Abdülbaha'nın "İlahi Plan Levihleri"ndeki hedefleri gerçekleştirmeye başladı.

Uluslararası bir Tebliğ Konferansları dizisi başlattı.

Vefatından önce Emrin Elleri'nin rollerini "Hz.Bahau'llah'ın Embriyonik Dünya Uluslar Topluluğu'nun Hizmetkârları" olarak netleştirdi.

Arz-ı Akdes'teki Bahai mülklerini büyüttü ve güzelleştirdi.

Batılı ahabpların kaldığı Misafirhane'yi tamamladı.

Hz.Bab'ın Makamı'nı tamamladı.

Arşiv Binası'nı tamamladı.

Behci'deki Köşkü tamir ettirdi.

Hz.Bahau'llah'ın Makamı'nı güzelleştirdi.

En Büyük ve Mukaddes Yaprak (Hz.Abdülbaha'nın kız kardeşi), Navvab (Hz.Abdülbaha'nın annesi), En Temiz Dal (Hz.Abdülbaha'nın erkek kardeşi) ve Münire Hanım'ın (Hz.Abdülbaha'nın eşi) mezarlarını Hz.Bab'ın Makamı'nın yakınına taşıdı.

Allah'ın Tahtının Yeri olan Kermil Dağı'nda inşa edilecek Kavis'in¹⁷ yerini belirledi.

Makamların etrafındaki arazileri dokuz Milli Ruhani Mahfil adına satın alarak Hz.Bab'ın Makamı'nın alanını 10,000 m²'den 230,000 m²'ye, Hz.Bahau'llah'ın Makamı'nın alanını 1000 m²'den 257,000 m² ye genişletti.

Kermil Dağı üzerinde ileride Bahai Mabedi'nin inşa edileceği araziye satın aldı.

Hz. Abdülbaha suud ettikten sonra İsrail hükümetinden Hz.Bahau'llah'ın Behci'deki Makamı, Hz.Bab'ın Kermil Dağı'ndaki Makamı, Hz.Bahau'llah'ın Behci'deki Köşkü, Hz.Abdülbaha'nın Hayfa'daki evi, Rızvan Bahçesi¹⁸ ve yanındaki bahçeler ve Kermil Dağı'ndaki misafirhanenin hukuki mülkiyet haklarını aldı.

Tüm Bahai mülklerinin belediye ve milli vergilerden muafiyetini garanti altına aldı.

Makamların etrafını, tasarımını kendisinin yaptığı bahçelerle güzelleştirdi.

Arz-ı Akdes'teki nakızları yenilgiye uğrattı

İsrail Yüksek Mahkemesi'nin kararıyla nakızları Harem-i Akdes'ten (Hz. Bahau'llah'ın Makamı'nı çevreleyen bahçeler) çıkardı.

¹⁷ Sözlüğe bakabilirsiniz

¹⁸ Hz. Bahau'llah'ın Akka'da yaşadığı dönemde (1868-1892) zaman zaman ziyaret ettiği bahçedir.

Bahai olmayan dünya ile sıcak ilişkileri devam ettirdi.

Filistin'deki İngiliz yetkililer ve yeni kurulan İsrail devletiyle güçlü ilişkiler kurdu.

Kraliyet ailesi, resmi daireler, devlet adamları, eğitimciler ve diğer önemli kişilerle düzeyli ve dostça ilişkiler kurdu.

Evrensel Esperantistler¹⁹ Kongresi de dâhil olmak üzere birçok gayri-Bahai organizasyonla temas kurdu.

Hz. Abdülbaha'nın yolundan giderek felaketler yaşandığında yardım girişimlerinde bulundu.

Bahai Evlilik Sertifikası'nın İsrail'de tıpkı Musevi, Hıristiyan ve Müslümanlarınki gibi resmen tanınmasını sağladı.

Evliliği sayesinde Doğu ve Batı'yı birleştirdi.

Günümüzde Amatu'l-Baha Ruhiye Hanım olarak tanınan Kanadalı Mary Maxwell ile evlendi.

Bahai dünyasını eğitti ve rehberleri oldu

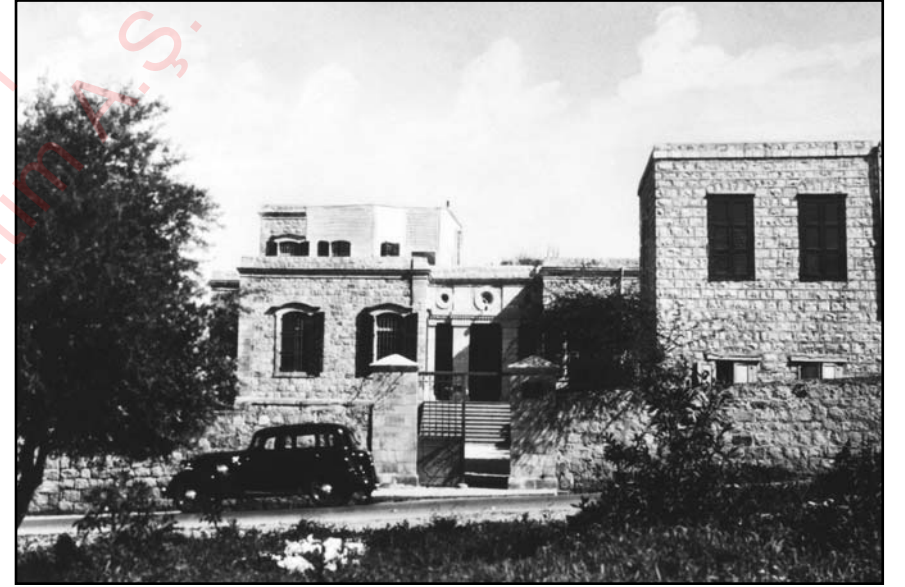
Kendi kitabı, 10 adet tercümesi ve sayısız kısa ve uzun mektubu... (ayrı ayrı veya derlemeler halinde yayınlanmıştır; 4.Bölüm'e bakınız)

Dünyanın çeşitli bölgelerinden yüzlerce Bahai ile devam ettirdiği sel gibi akan yazışmaları...

Hac ziyareti için gelenlerle her gün çay saatinde veya akşam yemeğinde bir araya gelmesi...

Özetle, Şevki Efendi, bir açıklayıcı, bir inşaat ustası, bir tasarımcı, bir yayıncı, bir koruyucu, bir mühendis, bir yazar, bir çevirmen, bir idareci, bir yönetmen, bir tarihçi, insanlık aşığı, Emrin Lideri ve savunucusu, başkomutan ve Emrin Velisiydi.

¹⁹ Esperanto dilini konuşanlar

Hz. Abdülbaha ve Şevki Efendi'nin Evi, Haifa

Şevki Efendi'nin Doğduğu Ev, Akka

Şevki Efendi'nin Küçüklüğü

Şevki Efendi'nin Çocukluğu

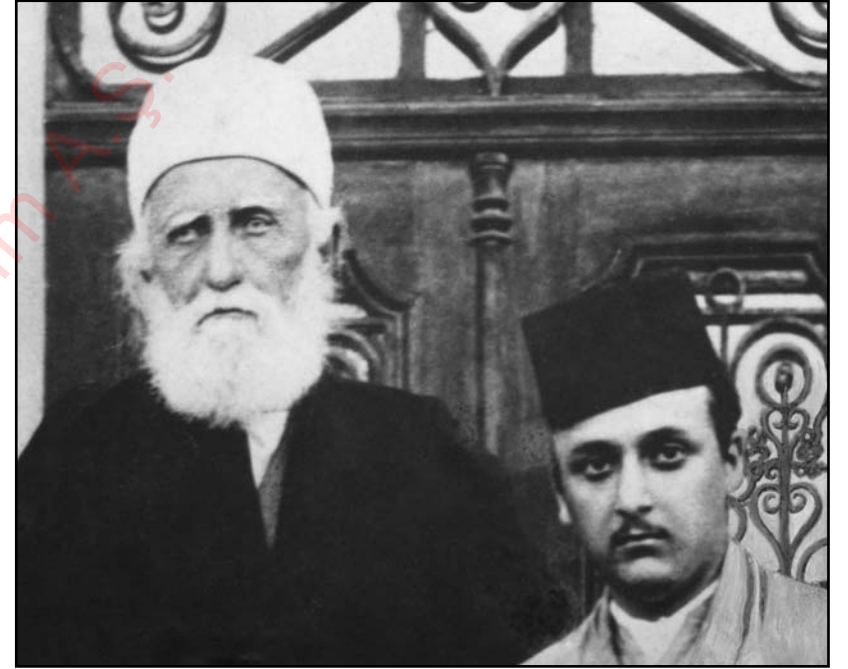
Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Şevki Efendi'nin Gençliği

*Şevki Efendi, Hz. Abdülbaha İçin
İngilizce Mektup Yazarken*

Hz. Abdülbaha ve En Büyük Erkek Torunu Şevki Efendi

Şevki Efendi ve Hz. Abdülbaha'nın Sevgili Kız Kardeşi Behiye Hanım

*Şevki Efendi, Zimbabve'de (eski ismi Rodezya)
Cecil Rhodes'in Mezarında*

*Şevki Efendi'nin Çektiği Bir Fotoğraf,
Victoria Şelalesi, Zimbabwe, Afrika*

3- İDARİ DÜZENİN BAŞLANGICI

Emrin Velisi yalnızca otuz altı yıllık bir süre içinde tüm bu inanılmaz zaferleri nasıl kazandı? Her şeyi tek başına mı yaptı?

Hayır, yardımcılara ihtiyacı olduğunu baştan gördü ve mübelliğlerin sahaya çıktığı 1922'den itibaren Hz.Bahau'llah ve Hz.Abdülbaha'nın Vasiyetnamelerine ve diğer öğretilerine bakarak önce tebliğ çalışmalarını, daha sonra tüm dünyadaki diğer işleri organize etmek için gerek duyulan idari düzeni geliştirmeye başladı.

21 Ocak 1922'de Tanrı Emri'nin Velisi olarak atanmış olduğunu öğrendikten sadece birkaç gün sonra, Amerikan Bahailerine şu samimi mektubu gönderdi;

"Hz. Abdülbaha'nın çok sevgili erkek ve kız kardeşleri,

Sabahın ilk ışıklarının Arz-ı Akdes'in üzerine düşmeye başladığı bu erken saatlerde, Hz. Abdülbaha'nın yokluğunun kasveti yüreklerimizi kopkoyu sarmışken, ruhumun, özlem dolu bir sevgi ve umutla dolu bir şekilde, O'nun ayrılığının şiddetli acısını denizlerin ötesinden bizlerle paylaşan sevenlerinin oluşturduğu o büyük topluma yöneldiğini hissediyorum.

...

Sevgili Efendimizin²⁰ iki yıldan daha uzun bir süre önce sessizliğini aniden bozarak şöyle söylediğini ne kadar iyi hatırlıyorum; 'Bu dünyada yapacağım işler tamamlandı, benim için diğer dünyaya geçme zamanıdır.'... İran'a gönderilen bir levihte... ilahi bir esinle şöyle bildirmişti; 'Şimdi, gelişiminin başlangıcındaki bu Kutsal Devrin derinliklerinde bir tohum gibi gizli anlamların azar azar görünmeye başlaması ve zuhur etmesi zamanıdır... Bu yüzyılın bitimi ve yeni bir Çağ'ın başlamasından önce, bu ilahi İlkbahar'ın ne kadar harika ve Lütfun ne kadar mübarek olduğunun anlaşılması ve zuhur etmesi gerekiyor.'

²⁰ Hz. Abdülbaha

... Muhteşem Babası Hz.Bahau'llah'ın En Kutsal Kitabı'ndaki şu kesin ve büyük vaadine sahip çıkarak ve bu ruhla O'na hizmet için ortaya çıkmalıyız; 'Gerçekten de sizi yüce ufkumuzdan izlemektedir ve Emrimizin zaferi için ayağa kalkanlara Mele-i Ala orduları ve seçkin meleklerimizin bir bölüğüyle yardım edeceğiz.'"

(BA 15–16)

Kalbi [Hz. Abdülbaha'nın Suudu dolayısıyla] kederle dolu olan Şevki Efendi, buna benzer sözlerle Batılı ahabaplardan, sevgilileri Hz.Abdülbaha'nın Suudu'ndan duydukları üzüntüyü gidererek tebliğ için ayağa kalkmalarını istiyordu.

Altı hafta sonra bir yazı daha göndererek ahabapları düşmanların ortasında mahalli Ruhani Mahfillerinin ve Milli Kurumlarının etrafında birlik halinde kalmaları için uyardı. Ruhani Mahfil toplantıları için kendilerine bir dua gönderdi, Hz.Abdülbaha'nın etkin bir Mahfil meşvereti için olması gerektiğini bildirdiği koşulları hatırlattı ve mahalli ve milli Mahfillerin genel görevlerinin çerçevesini çizdi.

Bu düşüncelerle Emrin idaresini En Büyük ve Mukaddes Yaprak'a (Behiye Hanım; Hz.Abdülbaha'nın kız kardeşi) ve Hayfa'daki atanmış bir Mahfil'e bırakarak yaklaşık 8 aylık bir süre için Arz-ı Akdes'ten ayrılarak Almanya ve İsviçre'ye çekildi.

Hayfa'ya dönüşünün hemen ardından Amerika ve dünyanın diğer bölgelerindeki Bahailere kudret ve özgüven dolu mektuplar gönderdi, ayrıca nakızların çeşitli yerlerde başlattıkları dirençleri bildirerek ahabapların bu konuda bir an bile kaygılanmamalarını istedi.

Emrin Velisi bir hafta sonra Amerika Milli Ruhani Mahfili'ne ilk mektubunu gönderdi. Ayrıca İngiltere, Almanya, Hindistan ve Burma'da Milli Ruhani Mahfillerin kurulması çağrısını yaptı ve 1923'de tüm bu Mahfiller çalışmaya başladı. Bunları 1924'de Mısır ve Sudan izledi.

İsviçre'de inzivaya çekildiği ilk günlerde bugün uygulamakta olduğumuz Bahai İdari Düzeni'ni geliştirdi. Arz-ı Akdes'e dönüşünün üzerinden üç ay bile geçmemişti ki, Bahai dünyasına aşağıdaki ve Veliliğinin henüz

başlangıcında zihninin nasıl çalıştığını görebilmemiz için [buraya] uzun bir kısmını aldığımız mektubu gönderdi. Bu mektup, İdari Düzenin kuruluşunu net bir şekilde ve genel olarak gözler önüne sermektedir ve yaşamımızın geri kalan süresi için vazgeçilmez bir referanstır;

"Ve ihmal edilmesine izin verilemeyecek, dahası Bahai dünyasının her köşesinde güçlü ve devamlılık arz edecek bir şekilde yapılması gereken en önemli iş, Hz.Bahau'llah'ın Emri'nin güvence altında ve bozulmadan kalmaya devam edebilmesi için, Kitab-ı Akdes'in, yani En Kutsal Kitap'ın apaçık metnine sonuna kadar uyulmak kaydıyla, her yerleşim yerinde, şehir ya da köy olsun, 21 yaş ve üzeri tescilli inanan sayısının dokuzu geçtiği her yerde, derhal mahalli bir Ruhani Mahfil kurulmasıdır. Emirle ilintili tüm yerel konular, tam olarak meşveret edilmek üzere, doğrudan ve hemen [Mahfil'e] havale edilmelidir. Bu mahalli Mahfillerin mutlak gerekliliklerini bölgesel Adalet Evlerine dönüşecekleri günler gelene kadar fark etmeyeceğiz; hayır, bunların önemi, Efendimizin²¹ Vasiyetnamesi'ndeki yapının ileride meydana çıkması için [gerekten] sağlam temelin şimdiden temin edilmesidir.

Tebliğ işinin idaresi, yöntemleri ve vasıtaları, kapsama alanı, gelişimi ve güçlendirilmesi Emrin çıkarları için elzem olmakla birlikte bu Mahfillerin en üst seviyede dikkat edecekleri tek konuyu oluşturmaktadır. Hz. Bahau'llah ve Hz. Abdülbaha'nın Levihleri'nin dikkatli bir şekilde incelenmesi, Emrin çıkarları için diğer önemli görevlerin de ahabapların her bölgede seçilmiş temsilcilerinin üzerine düştüğünü meydana çıkaracaktır.

Dikkatli, tedbirli, basiretli ve uyanık olmak ve Emrin Mabedi'ni arabucunun mızrağı ve düşmanın saldırısından korumak onların görevidir.

Onlar, ahabaplar arasındaki dostluk ve uyumun gelişmesine yardımcı olmalı, kuşku, soğukluk ve yabancılığın bütün izlerini tüm kalplerden uzaklaştırmalı, bunların yerine Emre hizmet için hareketli ve candan bir işbirliğini temin etmelidirler.

²¹ Hz. Abdülbaha

Fakir, hasta, engelli, öksüz-yetim ya da dul kalmış olana, rengi, sınırı ve inancına bakılmaksızın yardım ellerini uzatmak için her zaman ellerinden gelen en büyük gayreti göstermelidirler.

Tüm güçleriyle ve ellerindeki tüm araçlarla gençlerin maddi ve manevi aydınlanmalarını ve çocukların eğitimlerini geliştirmeye yardımcı olmalı, mümkün olduğunda Bahai eğitim enstitüleri başlatarak [bu enstitülerin] işleyişlerini düzenlemeli, nezaret etmeli ve ilerlemeleri ve gelişmeleri için [gerekten] en iyi vasıtaları temin etmelidirler.

Dünyanın çeşitli yerlerindeki Bahai merkezleriyle resmi, düzenli ve sık sık haberleşmek için çaba göstermeli, çalışmalarını bu merkezlere rapor etmeli ve alacakları sevinçli haberleri Emir'deki yoldaşlarıyla paylaşmalıdırlar.

Ellerindeki tüm vasıtaları kullanarak, abonelik yoluyla, raporlar ve makaleler göndererek, çeşitli Bahai dergilerinin gelişimini cesaretlendirmeli ve özendirmelidirler.

Ziyafetler ve anma toplantılarının yanı sıra, yoldaşlarının sosyal, entellektüel ve ruhani kazanımlarını arttırmaya hizmet edecek özel toplantılar düzenleme işini üstlenmelidirler.

Emrin hala bebeklik döneminde olduğu bu günlerde, tüm Bahai eserlerini ve tercümeleleri ele almalı ve bütün Bahai literatürünün kamuoyuna seviyeli ve tam doğru bir şekilde sunulmasını ve ulaştırılmasını temin etmelidirler.

Bütün bunlar Ruhani Mahfil üyelerinin en önde gelen görevleri arasındadır. Emrin yeterince büyüdüğü her yerde, etkinlikleri garanti altına almak ve karışıklıktan korunmak için bu çok sayıdaki işin her birisi, o Mahfil'e karşı sorumlu olacak, bölge ahbablarının arasından seçilmiş ve çalışmaları üzerinde Mahfil'in devamlı meşguliyeti ve kontrolü gereken özel birer heyete havale edilmelidir.

Bu mahalli Ruhani Mahfiller, doğrudan ahbablar ve 21 yaş ve yukarındaki tüm tescilli inananlar tarafından seçilmelidir. Bütün ahbablar bu seçimi, uzak durmak veya kayıtsız ve başına buyruk bir tavır ser-

gilemek bir yana dursun, kendi mahalli Mahfil'i'nin seçimi, gelişimi, güçlenmesi ve etkin şekilde çalışması için sadakatle, insafı ve gayretli bir şekilde yer alacakları ilahi bir görev olarak kabul etmelidirler.

Milli Mahfillerin kurulması konusu, koşulların uygun olduğu ve ahbabların sayısının artarak hatırı sayılır bir düzeye ulaştığı Amerika, Büyük Britanya ve Almanya gibi tüm ülkeler için yaşamsal bir öneme sahiptir ve o ülkedeki ahbabların temsilcileri tarafından vakit geçirilmeksizin bir Milli Ruhani Mahfil oluşturulacaktır.

Bunların (Milli Mahfillerin) en öncelikli gayesi, sık sık yapılacak birbir meşveretlerle ahbabların ve mahalli Mahfillerin çalışmalarını teşvik etmek, bir araya getirmek ve koordine etmek ve Arz-ı Akdes ile yakın ve devamlı temas içinde bulunarak [bu çalışmalara] ön ayak olmak ve Emrin o ülkedeki genel işlerini idare etmektir.

İleride Milli Adalet Evi'ne dönüşecek (Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nde ikincil Adalet Evi olarak geçer) olan bu Milli Mahfiller, en az birincisi kadar önemli bir başka amaca daha hizmet ederler; bu da Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nin son derece açık metnine göre dünyadaki diğer Milli Mahfiller ile birlikte, Hareket'in tüm dünyadaki işlerine rehberlik edecek, organize edecek ve bir araya getirecek olan En Yüce Konseyi, yani Uluslararası Adalet Evi'nin üyelerini doğrudan seçmektir.

Hz. Abdülbaha'nın Yazılarında bu Milli Ruhani Mahfillerin ahbablar tarafından dolaylı şekilde seçilmeleri gerektiği açıkça yazılmıştır; yani, ahbablar önce o ülkedeki tüm ahbablar içinden Milli Ruhani Mahfil'in üyelerini seçecek olan belli sayıda delege seçmelidirler. Bu nedenle Amerika, Büyük Britanya ve Almanya gibi ülkelerde öncelikle seçilecek delegelerin sayısına karar verilmelidir (Amerika için Pasifik adaları dâhil 95, Almanya için 95 ve Büyük Britanya için 19). Sonra tescilli inananların sayısının 9'dan fazla olduğu bölgelerdeki ahbablar, sayısal güçleri oranına göre tespit edilecek delege kotasını doğrudan seçmelidirler. Daha sonra bu delegeler, ya posta yoluyla, ya da tercihen bir araya toplanarak ve öncelikle Emrin ülkelerindeki işleri üzerin-

de konuşarak (Konvenşin delegesi olarak) o ülkedeki tüm ahabaplar arasından Milli Ruhani Mahfil üyelerini oluşturacak dokuz kişiyi seçmelidirler.

Her yıl seçilmesi gereken bu Milli Ruhani Mahfilin, Yüce Adalet Evi oluşturulana kadar, çok ciddi sorumluluklar üstleneceği aşikardır; bundan dolayı bölgesindeki tüm mahalli Mahfiller üzerinde tam bir yetki tesis etmeli, ahabapların çalışmalarını yönlendirerek Tanrı Emri'ni uyanık bir şekilde muhafaza etmeli ve Hareket'in genel işlerini kontrol etmeli ve gözetmelidirler.

Yaşamsal olan ve Emrin o ülkedeki çıkarlarını etkileyen tercüme ve yayımcılık, Maşrık-ul Ezkâr²², Tebliğ işi ve bunun gibi yerel işlerin dışında kalan önemli konular Milli Mahfil'in tam kontrolü altında olmalıdır.

Bu konuların her birisi, mahalli Mahfillerde olduğu gibi, Milli Ruhani Mahfil üyeleri tarafından o ülkedeki tüm ahabaplar arasından seçilecek ve tıpkı mahalli heyetlerin kendi mahalli Mahfilleriyle olan ilişkisinin aynısı bir ilişki içinde olacakları özel birer heyete havale edilecektir.

Milli Ruhani Mahfillerin herhangi bir konunun doğası itibarı ile tamamen yerel, dolayısıyla da mahalli Mahfil'in incelemesine ve kararına bırakılması mı gerektiği, yoksa kendi yetki alanına giren ve özel dikkat harcanacak bir soru olarak görülmesi mi gerektiği konusunda karar verme yetkisi vardır. Milli Ruhani Mahfiller, ayrıca, Arz-ı Akdes'te meşveret edilmesi ve karara bağlanması gerektiğini düşündükleri konuları da belirleyeceklerdir.

Hem mahalli, hem milli mahfillerin, Bahai dünyasının her tarafında, uyum içinde, güçlü ve etkin olarak işlemeleri, Yüce Adalet Evi'nin oluşturulmasını güvence altına alacak tek vasıta. Ve bu yüce kurum tam olarak kurulduğunda genel durumu tekrar değerlendirmeli ve uygun gördüğü sürece, Emrin işlerini yönlendirecek ilkeyi koymalıdır.

Yüce Adalet Evi kurulana kadar ve sistemin Doğu ve Batı'nın her tarafında aynı şekilde işlemesini sağlamak için, tüm mahalli Mahfiller yıl-

da bir kez, Rızvan'ın ilk günü seçilmeli ve seçim sonucu mümkünse aynı gün ilan edilmelidir. Bölünme ve parçalanmadan kaçınmak, Emrin fikir ayrılığına kurban edilmesine izin vermemek ve asıl gücünü kaybetmeyecek şekilde işlerin etkin ve zamanında yürütülmesi için, herkes bu Mahfillerin seçiminde sadakatle ve aktif şekilde rol almalı, kararlarına itaat etmeli, emirlerini desteklemeli ve Hareket'in gelişimini teşvik etmek olan görevlerinde onlarla her yerde içtenlikle işbirliği içinde olmalıdır. Bu Mahfillerin üyeleri, kendi cephelerinde, hoşlandıkları ve hoşlanmadıkları şeylere ve kişisel çıkar ve eğilimlerine itibar etmemeli ve düşüncelerini Bahai toplumunun refah ve mutluluğuna neden olacak ve genelin mutluluğunu arttıracak önlemler üzerinde toplamalıdır.

Ruhani etkinliklerin gelişim ve yürütülmesi maddi araçlara dayandığı ve bağlı olduğu için, mahalli ve milli Ruhani Mahfillerin kuruluşundan hemen sonra, kontrolü münhasıran Ruhani Mahfil'e bırakılacak olan bir Bahai Fonu oluşturulmalıdır. Bütün bağış ve teberrular, Emrin yerel ya da ulusal gereksinimleri için harcanmak üzere Mahfilin Sandık Emini'ne sunulmalıdır. Hz. Bahau'llah'ın Emrinin gelişimini görmeyi arzulayan her sadık ve inançlı hizmetkârın bu fonun büyümesi için serbestçe ve cömertçe katkıda bulunması, ilahi bir yükümlülüktür. Bu fonu tebliğ kampanyalarının arttırılması, ihtiyacı olanlara yardım, eğitici Bahai enstitülerinin oluşturulması, hizmet alanlarını genişletmek için [nasıl] harcayacakları, Ruhani Mahfil üyelerinin kendi kararlarıdır. Tüm ahabapların bunun gerekliliğini takdir ederek harekete geçeceklerini ve fonun hızla oluşturulması ve büyümesi için, başlangıçta ne kadar az olursa olsun, katkıda bulunacaklarını ümit ediyorum.

Hz. Bahau'llah'ın Dini'nin henüz gelişiminin nazik bir aşamasında ve bir geçiş döneminde olduğunu dikkatle düşündüğümüzde, Efendimizin²³ Vasiyetnamesi'nde şart koşulmuş olan evrensel talimatların tüm etkilerinin ve bütün anlamlarının henüz tam olarak anlaşılmadığını ve Hareket'in bütününün dünyanın gözleri önünde kâfi derecede belirginleşmediğini hatırladığımızda, yetkinin Milli Ruhani Mahfil'de

²² Sözlüğe bakabilirsiniz

²³ Hz. Abdülbaha

merkezileşmesi ve gücün muhtelif mahalli Mahfillerde toplanması ihtiyacı kendisini gösterir.

Gözümüzü en uyanık şekilde Emrin gelişiminin biçim ve karakteri üzerinde tutmak ve parçalayıcı güçlere ve yobaz eğilimlere karşı etkin bir şekilde çalışmak, Emrin Ruhü'nün anlaşılabilir hale gelmemesi, birliğin tehdit edilmemesi, Öğretilerinin bozulmaması ve bir yandan köktendinciliğin, öte yandan da sorumsuzca bir özgürlüğün O'nu başarıya ulaştırabilecek tek Doğru Yol'dan uzaklaşılmasına neden olmaması için, ilk görevimizdir.”

(BA 37-42)

Sevgili okuyucu, umudum odur ki Şevki Efendi'nin yazım tarzını incelemeye devam ettikçe işin kolaylaşacaktır. Emrin Velisi her açıdan çok iyi bir eğitmandir. Bizlere kendi anadilimize ait becerimizi arttırmayı bile öğretmiştir.

Yukarıdaki alıntıda bize Bahai İdari Düzeni'nin detaylarını öğretmekteydi. Fakat sonra durarak detaylarda boğulmamızı ve en önemli şey olan tebliğ konusuna yoğunlaşmamızı söylemişti. Şöyle devam ediyor;

“Fakat Efendimizin²⁴ yücelerdeki Makamı'ndan bize devamlı olarak hatırlattığı gibi, ikincil derecede önemli olan konularla gereğinden fazla meşgul olmanın ve iş ve faaliyetlerimizin detayları üzerinde çok uzun süre düşünmenin, tüm görevlerimizin en vazgeçilmez ve önemli olan, yani kaygılarımızı unutarak Emri tebliğ etmemiz ve bu Kurtarıcı Mesajı fazlasıyla acı çekmekte olan dünyaya hızlı ve geniş bir şekilde götürmemiz konusunda [bizleri] kayıtsızlığa sürüklememesi için uyanık olmalıyız.

Muzaffer Kumandanımız Hz. Abdülbaha, cesaretlerinin kırıldığı zamanlar için, dünyadaki yiğit savaşçılara aşağıdaki sözü vermektedir;

‘Ey Kutsal Eşiğin kulları! Mele-i Ala'nın muzaffer Orduları, atını hizmet alanına sürecektir yiğit süvariye desteklemek ve zafere ulaştırmak ümidiyle en yüksek dorukta saf bağlanmış durumda hazır bekliyorlar. O

²⁴ Hz. Abdülbaha

halde ne mutlu gerçek bilginin gücüyle silahlanıp ortaya çıkan, cehalet ordularını dağıtan, delaletin ordusu bozguna uğratan, Tanrısal Kılavuzluk Sancağı'nı yükselten ve Zafer Davulu'nu çalan korkusuz savaşçıya! Allah'ın gerçekliğine yemin olsun ki, böyle bir kişi fevkalade güzel ve gerçek bir zafer elde etmiş olur.’

Bu ilham verici sözlerden sonra artık hareketsiz ve durağan kalabilir miyiz? O'nun Sur'unun sesi her taraftan duyulur ve bizleri hizmete çağırırken [hala] bekliyor ve tereddüt mü ediyoruz? Sesi her ülkeden yükselirken, haydi, özgürce ve korkusuzca yürüyüşe geçelim ve parlak Kaderimizle buluşalım.”

(BA 42-43)

Şevki Efendi'nin İdari Düzen anlayışı, Veliliğinin daha ilk senesinde genç bir insanken bile, ne kadar da açık! Bahai İdari Düzeni dünyanın tamamında işte bu birkaç paragraflık talimatlar üzerinde inşa edildi; bugün de bu talimatları takip ediyor ve ilhamımızı bunlardan alıyoruz.

Emrin Velisi bu yeni Milli Mahfilleri kendi işlevlerini anlamaları ve kendi kendilerine kurulmaları konusunda cesaretlendirirken çok sevgi dolu ve sabırlıydı. Hem bu kurumların sıkıntılarını anlıyor ve paylaşıyor, hem de kaderlerini ve geleceklerini işaret ederek umut veriyordu. Örneğin, ülke henüz I. Dünya Savaşı'nın yaralarını sarmaktayken Almanya Milli Ruhani Mahfili'ne 1923 yılındaki mektubu şöyledir;

“Çok sevgili dostlarım

Uzun süren kesintisiz bir sessizlikten sonra Hz. Abdülbaha'nın vefakâr âşıkları ile tekrar yazışmak ve bir sınav geçirmiş olan sizlere sevgi ve muhabbet dolu sıcak duygularımı dile getirmek ne kadar büyük bir mutluluk! Yaşadığınız zorluklar ve çektiğiniz acılar sadece benim için değil, Evdeki hanımefendiler ve genel olarak tüm ahabplar için devamlı bir kaygı ve acı veren üzüntüye neden oldu.

Gerçekten de insanlık bugün yeni hastalık ve felaketlerden dolayı büyük acı çekiyor, ama Hz. Abdülbaha'nın siz seçilmiş ve ayrıcalıklı evlatları, bizim bilmediğimiz bir hikmetten dolayı bu ıstırapların en bü-

yüğüne muhatap tutuldunuz ve kaygılarınızın yükünü, acıların en şiddetlisiyle sınavlanan çok uzaktaki İranlı kader ortaklarınızın bile hayranlığını kazanan kahramanca bir metanet, korkusuzca bir inanç ve yılmaz bir cesaretle taşıyorsunuz.

Tek teselliniz, aramızdan ayrılmış olan Efendimizin²⁵ kesin bir dille ilan etmiş olduğu ve Almanya'nın mevcut itibarsızlığından kurtularak güçlü, birleşmiş ve parlak bir şekilde ortaya çıkacağını ve yalnızca milletler meclisindeki tayin edilmiş yerini almakla kalmayarak Avrupa'nın tam merkezinde Emrin zafer bayrağını yükselteceğini ilan eden ölümsüz sözlerinde yatmaktadır.

Milli Ruhani Mahfil'den, Emrin Almanya'daki mevcut durumu ve ülke genelinde kurulmuş olan çeşitli Bahai merkezlerinin faaliyetlerinin dökümüyle ilgili düzenli, eksiksiz ve güncellenmiş raporlar almayı çok arzu ediyorum...

Son dönemde Kutsal Aile'nin üyeleri ve ben, Arz-ı Akdes'te yaşayan ahabpların Almanya'daki mevcut sıkıntılara bir teselli olarak yaptıkları katkılara iştirak ettik; bu küçük çabalarımızın acı içindeki ülkeyi bekleyen soğuk kış mevsiminin zorlu şartlarını bir miktar hafifleteceğini umut ediyoruz.

Bireysel ve müşterek haberlerinizi beklerken, her zaman dualarımda olduğunuzu hatırlatırım.

[imza] Kardeşiniz ve iş arkadaşınız"

(LDG 14–15)

Şevki Efendi ayrıca nazik bir disiplin hocasıydı. Yaklaşık bir yıl sonra [Almanya'dan] tekrar rapor istiyor;

"Son dönemde kurulan Bahai merkezlerinin listesiyle birlikte mevcut aktiviteler, durum ve Emrin Almanya'daki gücü konusunda bir rapor almak [beni] çok mutlu edecekti."

(LDG 19)

²⁵ Hz. Abdülbaha

Daha sonra da, zamanın önceliklerine odaklanmaları için görevlerini tespit ediyor;

"İşinize sebatla devam edin, çabalarınızı ikiye katlayın, geniş ve büyük ülkenizin en uzak köşelerine yayılın, asil ve en alt tabakadaki insanların hepsine korkusuzca yaklaşın, Bahai Ruhunu tüm kalplere daha derinliğine aşılayın ve ülkenizin kalbi baştanbaşa bu En Büyük Emri tanımanın mutluluğu ile çarpana kadar bir an bile dinlenmeyin."

(LDG 19)

Hele bir de mektubunu aşağıdaki sözü vererek bitirdikten sonra, artık kim bu sevgi dolu öğüde direnebilir?

"Çok sevgili dostlarım sonsuz dualarımdan emin olsunlar. Hz. Abdülbaha'nın Suudunu acıyla sızlayan yüreklerimizle andığımız bu günde sizleri tüm sevgimizle hatırlıyor ve O'nun Kutsal Makamı'nda başarınız için dua ediyoruz. Yakında en büyük zafere ulaşacağınızdan eminiz.

Sevindirici haberlerinizi sabırsızlıkla bekliyorum.

[imza] Gerçek kardeşiniz."

(LDG 20)

Şevki Efendi'nin [mektup] yazdığı toplumun gerçek ihtiyacına parmak basma yeteneğine her zaman sahip olmuş olduğu anlaşılıyor. 1923'de korkunç bir savaştan sonra Almanya'nın ihtiyacı cesaret ve ilhamdı. Aynı yıl Hindistan'ın acil ihtiyacı ise önyargı ve birlik konularına işaret edilmesiydi;

"Hindistan'ın tüm imkânlarıyla gözlerimizin önünde serdiği hizmet sahası ne kadar çekici ve kendine özgü insanların kalplerine birliğin ve sevgi dolu nezaketin tohumlarını ekme fırsatları ne kadar büyük!

Gerçekten bu ülke şu anda ne yazık ki önyargı, nefret ve güvensizliğin karanlığına batmış gözüküyor, ama yakın dönemdeki görüntü ne kadar karanlık olursa olsun, bu bulutların çok geçmeden yok olacağına, Yeni Gün'ün şafağının orada belireceğine ve İlahi Zuhurun ışıklarının Hindistan'ı ruhani olarak canlı, huzurlu ve birleşmiş bir ülke haline getireceğine olan inancımız sarsılmaz bir şekilde sürmektedir."

(DND 1)

İç görüş ve sevgi dolu bir rehberlikle donanmış böyle mektuplar sadece bu yeni Milli Mahfillere değil, Britanya Adaları, Mısır, Irak (1930'a kadar), İran ve Avustralya ve Yeni Zelanda'ya (1934'den itibaren) ve [Şevki Efendi'nin] hayatta olduğu süre boyunca kurulan tüm Milli Mahfillere de düzenli bir şekilde gönderildi.

Ancak İdari Düzen'in izleyeceği yolu ve yöntemi ayrıntılarıyla Kuzey Amerikan toplumunda geliştirdiği için, en büyük dikkati Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada Milli Mahfili için harcamıştır. İdari Düzeni daha sonra dünyanın tüm diğer bölgelerinde uygulamaya başladı ve daha az önemli olan yönlerini her kültüre uyacak şekilde uyarladı. İdari Düzen'in evrensel prensipler içeren belli bazı taraflarının yanı sıra, ikinci derecede önemli olan ve yerel ihtiyaçlara uyarlanabilecek tarafları günümüzde de vardır.

Örneğin 19 Gün Ziyafetleri... Şevki Efendi net bir şekilde Ziyafet'in sıralamasının şu şekilde üç bölümden oluşması gerektiğini ifade etmiştir; ibadet (dualar ve Kutsal Yazıların okunması), meşveret (bireylerin mahalli Mahfille düşüncelerini paylaşması) ve sosyal (ikram ve arkadaşlık duygularının paylaşılması), ayrıca aynı ruhani atmosfer tüm ziyafet süresince devam etmelidir.

Ancak Ziyafetin bu üç bölümde kendisini nasıl ifade edeceğini kültürlerin kendisine bırakmış ve hiç bir ayın oluşturulmaması gerektiğini söylemiştir. Bu nedenle Bahai bir yolcu, dünyanın her yerinde, Bahai yazı ve dualarının okunacağı, Bahai toplumuyla ilgili konuların meşveret edileceği ve sosyal kısımda da Bahailer yakından tanıyacağı bölümlere katılmayı, bununla birlikte, nereye giderse gitsin Ziyafetin yeni bir kültürel deneyim olacağını ümit edebilir.

Bu durum Bahai İdari Düzeni'nin diğer tüm bölümleri için de geçerlidir. İyi organize edilmiş tanıdık bir düzen ve ruh, her zaman farklı bir lezzet de taşır. Şevki Efendi bizleri iyi yetiştirmiştir; kapıyı birleşmiş bir Bahai toplumunda çeşitlilik için açık bırakmış ve bunu memnuniyetle karşılamıştır.

Emrin Velisi Bahai dünyasının yetiştirilmesi görevini yirmi sekiz yıl boyunca bir ya da iki sekreterin yardımıyla yürüttü. Dayanma gücü ve sağ-

lığı yavaş yavaş gerilemeye başlamıştı. Neticede 1951 yılında, 54 yaşındayken iş yükü tek başına taşıyamayacağı kadar artmış durumdaydı. Bu nedenle Uluslararası Bahai Konseyi'ni atadı. Bunu sadece Konsey'in kendisine Arz-ı Akdes'te yardımcı olması için değil, Yüce Adalet Evi'nin seçiminin yolunu açmak için de yaptı.

Dünya Bahaileri Yüce Adalet Evi'nin kurulmasını uzun süredir beklemekteydi, çünkü Yüce Adalet Evi Hz.Bahauallah tarafından meydana getirilmiş ve Hz.Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nde Emrin Veliliği Kurumu ile birlikte vurgulanmıştı. O zamanlar hayatta olan biz Bahailer Uluslararası Bahai Konseyi konusunda çok heyecanlanmış ve Yüce Adalet Evi'nin ne zaman seçileceğini merak etmeye başlamıştık.

Emrin Velisi 1951'in ilerleyen günlerinde Emre hizmet etmeleri için ilk Emrin Elleri grubunu atadı.

1953'de, 10 Yıllık Plan'ın başlangıcında, Emir tüm dünyada o kadar hızlı bir şekilde yayılmaya başladı ki, gerek Uluslararası Bahai Konseyi gerek Emrin Elleri çok yoruldu. Bunun üzerine Emrin Velisi 1954'de Emrin Elleri'ne yardımcı olacak yeni bir Kurum oluşturdu. Bu kurumun ismi Muavenet Heyeti idi. Böylece İdari Düzen'in iki ana kolu olduğu ve gelişmeye devam edeceği anlaşıldı. Kollardan birisi mahalli ve milli Mahfiller ile yakında seçilecek olan Yüce Adalet Evi'nden oluşan "İdareciler"di. Diğer kol ise "Âlimler", yani Emrin Elleri ve Muavenet Heyeti olarak bilinen yardımcılarıydı. En sonunda Emrin Velisi'nin tüm dünyada yeteri kadar yardımcısı olmuştu.

Bahai dünyası farkında olmasa da Emrin Velisi'nin sağlığı durmadan kötüye gidiyordu ve Yüce Adalet Evi'nin doğumunu göremeyecekti. 10 Yıllık Plan'ın ortasında, 4 Kasım 1957'de, Asya gribine yakalandıktan sonra Londra'da kalp krizinden vefat etti. Vefatından kısa bir süre önce Bahai dünyasına bir mesaj daha göndererek yeni bazı Emrin Elleri daha atadı ve onları "Hz.Bahauallah'ın Embriyonik Dünya Uluslar Topluluğu'nun Baş Hizmetkârları" olarak zikretti. Görevi tamamlanmıştı. Emrin gelecekteki İdari dünya Düzeni'nin embriyosunu oluşturmuştu.

Bir embriyo, annesinin rahminde bulunan ve [ileride] erkek ya da ka-

dın haline gelecek olan doğmamış bir bebek gibi, organik bir vücudun tohumudur. Bu, Şevki Efendi'nin asıl fonksiyonuydu. Hz. Bahau'llah'ın gelecekteki Dünya Düzeni'nde ihtiyaç duyulacak olan Bahai İdari Düzeni'ni kurmuştu. Şevki Efendi'nin bize bıraktığı ve [şimdilik] tıpkı çok küçük ve olgunlaşmamış gözükken, ancak büyüdüğünde tamamen farklı görünecek bir erkek ya da kadın halini alacak bir embriyo veya yeni doğmuş bir bebek gibi olan İdari Düzen, Yüce Adalet Evi'nin sevgi dolu rehberliği altında yavaş yavaş olgunlaşmaktadır.

4- YAZILARI

Emrin Velisi'nin zamanında bilgisayarlar yoktu. Taşınabilir daktilo kullanırdı. Yazım şekli, insanların çoğundan farklıydı.

İleride toplantılarda, konferanslarda ve çalışma gruplarında okunacak olan yazılarında yazmış olduğundan daha fazlasını bildiğine kuşku yok. Bu nedenle [yazacaklarını] önce ya melodiyle terennüm eder ya da yüksek sesle okur, sonra da kaleme dökerdi. Sonra yazdıklarını kendisi daktiloya çekerdi. Belki de bu nedenle yazdıkları yüksek sesle okununca daha kolay anlaşılır ve yazılarının ritmi, konuşma sırasında o kadar ilham verici olur.

Hz. Bab, Hz. Bahau'llah ve Hz. Abdülbaha da Yazılarını yüksek sesle nazil ederlerdi. Muhtemelen bu nedenle bu yazıların gücü yüksek sesle okunurken sessizce okunmalarına kıyasla daha fazla hissedilir ve bu yüzden ziyafetler ve diğer toplantılar için çok yararlıdırlar.

Şevki Efendi zamanının tümünü yazmaya ayırmazdı, ancak yazılı eserlerinin sayısı çok fazlaydı. Peki, o zaman neler yazmıştı?

Tüm dünyadaki Bahai idari kurumlarına mektuplar yazdı ve telgraflar gönderdi.

Bireylere, mübelliğlere, Emrin Elleri'ne ve diğerlerine talimatlarını bildirdiği mektuplar yazdı.

Bahai olmayan bireylere ve kurumlara mektuplar yazdı.

Ve kitaplar yazdı.

Üç cilt istatistik topladı.

"The Bahai World"²⁶ yayına hazırladı ve içeriği için materyal seçimi yaptı.

Kendisiyle bireysel olarak yazışan kişilere gönderdiği ve zamanının büyük kısmını alan 10,000'den fazla mektup bunlara dâhil değildir.

Mektuplarının tamamı yayınlanmadı, ancak birçoğu çeşitli Milli Ruhani Mahfiller tarafından kitap halinde bir araya getirildi. Şimdi bunların bazılarına bakalım.

Hz. Abdülbaha 28 Kasım 1921'de Suud etmişti. Şevki Efendi 29 Kasım'da Hayfa'ya geldi. Kendisini Emrin Velisi olarak tayin eden Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi 3 Ocak 1922'de okundu. Bahai dünyasına hitap eden mektupları 16 Ocak 1922'de başladı. Bunların çoğu yayınlanmıştır.

En önemli mektuplarından bazıları Amerika ve Kanada Milli Ruhani Mahfili ve diğer Milli Ruhani Mahfillere gönderdikleri olup, bunlar "Bahá'í Administration" isimli bir kitapta yayınlanmıştır. Bu mektuplar, gelişmeye devam eden İdari Düzen'in temelini oluşturur. Bu kitap, Bahai İdari Düzeni'yle ilgilenen bir kişi için çok önemlidir.

İdari Düzen'in kuruluşunu açıkladıktan sonra, Emrin Velisi, Bahailere, uzun kısa, birçok mesaj gönderdi. Bazıları İdari Düzen hakkında daha fazla yol gösteriyor, bazıları Emri yeni bir açıdan sunuyor, bazıları da Bahailerin Emrin insanlığın tarihini nasıl etkileyeceğini görmelerine yardım ediyordu.

Bu bölümde amacım, bu mesajlardan bazılarını ana fikirlerini anlayabileceğiniz, ama sadece Şevki Efendi'nin yazılarını daha sonra kendiniz okumayı arzu edeceğiniz kadarıyla özetlemek... Aşağıdaki özetleri, Şevki Efendi'nin yazılarını ilk defa inceleyecek olanların neyle karşılaşacakları konusunda bir fikirleri olması için, onun uzun cümlelerine benzer bir şe-

²⁶ Yayınına ilk olarak Bahá'í Dini'nin Velisi Şevki Efendi'nin teşvikiyle başlanan ve günümüzde de her iki yılda bir yayınlanan, Uluslararası Bahá'í Toplumu'ndaki önemli olayların, gelişmelerin ve haberlerin yer aldığı kitaptır.

kilde yazmaya çalıştım. Tıpkı benim gibi siz de isterseniz bir sözlüğe başvurabilirsiniz.

Hz.Bahau'llah'ın Dünya Düzeni, 27 Şubat 1929

Amerika Milli Ruhani Mahfili'ne gönderilen bu uzun mektupta, Bahai İdari Düzeni'nin ilahi temelleri olarak Hz.Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi ve En Kutsal Kitap'a atıfta bulunur, ruhani, insani ve idari prensiplerin birbirinden ayrılmayacağını belirtir, Yüce Adalet Evi'nin seçimi için gerekenleri açıklar, Adalet Evi ve Emrin Velisi arasındaki ilişkiyi netleştirir, İdari Düzen'in amacını "Hz.Bahau'llah'ın ihsanlarının topluma akacağı kanal" olarak tanımlar, aşırı katı, önyargılı, hırslı ve dünyevi zevklere düşkün olunmaması ve ufak detaylar üzerinde çok fazla durulmaması konusunda uyarıda bulunur ve Amerika Milli Mahfili'ni Mısır Mahfili'ne yardımcı olmaya davet ederek Doğu ve Batı arasındaki dayanışmayı ortaya koyar.

Bu özet, 10 sayfadan oluşan ve her Bahai'nin [içeriği] tam olarak anlayabilmesi için hepsini okuması gereken kudret ve ustalık dolu bir açıklamanın ana çerçevesidir.

Hz.Bahau'llah'ın Dünya Düzeni, İlave Yorumlar, 21 Mart 1930

Emrin Velisi'nin yukarıda sözü edilen mektuptan bir yıl sonra Batılı Bahailere gönderdiği bu mesaj, Bahailerin hem iç hem dış düşmanlarından görecekları muhalefeti detaylı şekilde açıklar. Emre karşı yapılacak saldırıların çeşitlerini anlatır ve inananları [bu saldırılara] akıllıca karşı koyabilmeleri için hazırlanmaları konusunda ısrarla uyarır. İdari Düzen'in geçmiş hiçbir dinde görülmemiş bir şekilde Hz.Bahau'llah'ın ve Hz. Abdülbaha'nın yazılı beyanlarına dayanması nedeniyle, ilahi bir doğası ve sağlam bir temeli olduğuna parmak basar. Ahbaplara, bu prensipleri özgüvenle başkalarına tebliğ edebilecekleri bütün gerçeklere ve güvenilir belgelere sahip olduklarını ve bunun Bahai Dini ile diğer dinler arasındaki göze çarpan çok önemli bir fark olduğunu hatırlatır. İdari Düzen'in ilahi kaynağına duyulacak sarsılmaz bir inancın, bu kurumların sağlam şekilde kurulmasının tek yolu olduğunu söyler. İnananları resmin tamamını görmeye, anla-

yıklarını derinleştirmeye ve "dünyanın ruhani tarihinin bu en büyük oyununda" kendilerine düşen rolü güçlü bir şekilde oynamak üzere ayağa kalkmaya çağırır.

Yeni Bir Dünya Düzeni'nin Amacı, 23 Kasım 1931

Şevki Efendi batılı Bahailere 1930 tarihli mesajı üzerinde derinleşmeleri için 1,5 sene verdikten sonra, dünyanın birleşmeye doğru aşamalı gelişimi ve Hz.Bahau'llah'ın öğretilerinin bu birleşmede oynayacağı rolle ilgili daha önemli bir konuyu ele aldı. Ana fikri dünyanın savaştan bezmiş olduğu tespitine dayandırır, günümüz toplumunun içinde bulunduğu kargaşaya işaret eder ve bunun nedenlerini açıklar, dünya liderlerinin bu konuda bir şey yapacak gücü olmadığını hatırlatır, Hz.Abdülbaha'nın toplumun yedi alanda birlik olacağı vaadine atıfta bulunur, bir dünya hükümetinin koşullarının altını çizer, çeşitlilik içinde birliğe davet eder, devrini tamamlamış kurum ve fikirlerin insanlığın birliği ilkesi uğruna [artık] terk edilmesi gerektiğini hatırlatır, Amerika'daki eyaletler birliğini dünya birliğinin mümkün olduğunu göstermek için bir örnek olarak kullanır, dünyanın değişmeyi istemeden önce muhtemelen bir şiddet girdabına sürükleneceği konusunda uyarıda bulunur, toplumu tam anlamıyla sadece Tanrı'nın Sözcüsü olan Hz.Bahau'llah'ın değiştirebileceğine dikkat çeker ve inananlara bu fikirlerin insanların bilinçlerinde gelişmekte olduğu ve [bu durumun] Bahailerin [Emri] insanlığa tebliğ etme misyonunun yolunu açtığı konusunda tekrar güvence verir.

Emrin Velisi'nin mesajının uzunluğu tekrar artmış, bu sefer 20 sayfa olmuştur. Bu mesaj, dünyanın gelecekte yaşayacaklarını bildirir. Bu olaylar hakkında önbilgi sahibi olmak, bir Bahai'nin dünyada gerçekleşmekte olan olayları anlamasına yardımcı olur.

Hz.Bahau'llah'ın Emri'nin Altın Çağı, 21 Mart 1932

Emrin Velisi yukarıdaki mesajdan sadece 4 ay sonra Amerikalı Bahailere, her ikisinin de ilahi kaynağını teyit etmekle birlikte, Hristiyanlık ve

Müslümanlığın devirlerini tamamlamış olmalarının nedenlerini güçlü bir şekilde açıklamıştır. Tüm Bahaileri kendi dini kökenleri konusunda daha derin bir anlayış kazanmaya çağırarak yeni bir zuhura duyulan ihtiyacı görmeye davet eder ve Hz.Bab'ın makamını ve Hz.Bahauallah ile olan ilişkisini netleştirir. Sonra gündeme farklı bir konu getirir; Bahailerin siyasi partilerde yer almamalarının önemi... Ve hepsini Bahai prensiplerinin hiçbirini değiştirmemeleri koşuluyla ülkelerinin en yüksek çıkarlarına hizmet etmeye davet eder. Bahaileri, sosyal koşullar ve toplumda sözü geçen insanlar tarafından geçici bazı avantajlar karşılığında dinlerinin bazı temel prensiplerini değiştirmeye teşvik edilecekleri ancak bu baskılara kesinlikle boyun eğmemeleri konusunda uyarır. Ülkelerinin kanunlarına kesinlikle uymaları ve Bahai idari mekanizmasının hükümetlerle bir uyumsuzluğa yol açmasına izin vermemeleri konusunda inananların dikkatini çeker. Ahbablar, herhangi bir kişi Bahai idari düzenine karşı bir saldırı veya eleştiride bulunacak olursa bunun önemsememeli ve O'nun Yasalarını uygulayabilmeleri için Hz.Bahauallah'ın kendilerine yardımcı olacağına güvenmelidirler.

Her Bahai'nin özen göstermesi gereken tüm bu tavsiye ve uyarılar, güzel bir şekilde kaleme alınmış 18 sayfada yer almaktadır.

Amerika ve En Büyük Barış, 21 Nisan 1933

Bundan bir yıl sonra, Amerikalılara dünya barışının kurulması konusunda oynayacakları büyük rolü hatırlamıştır. Hz.Abdülbaha'nın, Amerika'nın uluslararası anlaşmanın temelini atacağı, tüm milletlere ruhani liderlik yapacağı ve Emri dünyaya yayacağıyla ilgili birçok vaadini vurgular. Hz.Abdülbaha'nın ilk [Amerikalı] ziyaretçilerinin, Amerikalı inananların zor durumlardaki sadakatlerinin, ilk muhacirlerin cesaretinin, savaş zamanında Hz. Abdülbaha ile iletişimleri kesildiğinde gösterdikleri sebatkârlığın ve Hz.Abdülbaha'nın Suudu'ndan sonra nakızlar karşısındaki üstün başarılarının hakkını verir. Bu övgüleri "*Geçmiş ve şimdiki başarılarınız gerçekten büyüktür! Gelecekte sizleri bekleyen mucizeler ise ölçülemeyecek kadar daha büyük olacaktır!*" sözleriyle bitirir.

Bu mesaj 24 sayfa uzunluğundadır. Amerika'daki Bahai tarihinin ilk dönemini neden öğrenmemiz gerekiyor? Çünkü hem ilham verici ve teşvik edicidir, hem de [o dönemde Amerika'da] yaşananların çoğu dünyanın diğer bölgelerinde tekrarlanmaktadır.

Hız.Bahauallah'ın Devri, 8 Şubat 1934

Batılı Bahailere gönderilen 60 sayfalık bu mesaj dört bölüme ayrılmış olup, vefatından 23 sene önce yazılmış olmasına rağmen Şevki Efendi tarafından kendi vasiyetnamesi olarak zikredilmiştir. Emrin tüm zamanlarda yazılmış en özlü ve Bahai inancının esaslarını açıklayan özetidir. Bu belgenin gerçekleşmeyen kısmı Emrin Veliliği'nin irsi vesayetle ardı ardına devam edeceğiyle ilgili kısımdır, çünkü hem Şevki Efendi arkasında bir çocuk bırakmamış, hem de ailenin Veliliği sürdürecektir sadık bir üyesi kalmamıştır.

Şevki Efendi bu yazısında Zuhurlarıyla ilgili olarak Hz.Bab ve Hz.Bahauallah'ın ifadelerinden 10 sayfadan fazla alıntı yapar ve Hz.Abdülbaha'nın bu yüzyılın bitiminden önce bunun önemini ortaya çıkacağı ve kanıtlanacağına dair vaadinden ve Hz.Bahauallah'ın, gerçek inananın makamıyla ilgili beyanından söz eder. Dikkatleri, Hz.Bahauallah'ın amacının geçmiş dinlerin katıksız temizliklerini ilk halleriyle tekrar ortaya çıkartmak, onlara tekrar hayat vermek ve yeniden doğuşlarını sağlamak olduğuna çeker. Gelecek peygamberlerin "*sonu olmayan bir sona kadar*" Tanrısal bir ilhamla hep [bir öncekinden] daha fazla gerçeği bildirecekleri sözünü verir.

İkinci bölümde Hz.Bab'ın makamını açıklar ve tüm insanların şu gerçeği anlamaları için Bahaileri göreve çağırır; Hz.Bab tamamen bağımsız bir Tanrı Mazharı ve Kendisinden önceki tüm Peygamberlerin verdikleri Sözün tamamlayıcısıdır. Aynı zamanda Hz.Bahauallah'ın Müjdecisi ve gelişinin Habercisi'dir. Bu gerçekleri açıklamak için Hz.Bab, Hz.Bahauallah ve Hz.Abdülbaha'nın Yazılarından alıntılar yapar.

Üçüncü bölümde, Hz.Abdülbaha'nın başka bir kişinin geçmiş dinlerin hiçbirinde sahip olmadığı özel makamını açıklar. Hz.Abdülbaha'nın bir

Tanrı Mazharı olmadığını ve hiçbir şekilde Hz.Bab ve Hz.Bahauallah ile eşit tutulamayacağını net bir şekilde ortaya koyar. Hz.Abdülbaha'nın kısaca "Allah'ın Sırrı" sözcükleriyle özetlenebilecek makamını, Hz.Bahauallah'ın Öğretilerinin En Mükemmel Örneği, Sözlerinin mükemmel Yorumcusu, Hz.Bahauallah'ın Ahd-i Misakının Merkezi ve daha fazlası olarak anlatır. Son olarak, Hz.Abdülbaha'nın Sözlerinin yaptırım gücünün Hz. Bahauallah'ın Sözleriyle eşit olduğunu, ancak Hz. Abdülbaha bir Mazhar olmadığı için bu eşitliğin rütbe eşitliği olmadığını kesin bir dille belirtir.

Dördüncü bölüm İdari Düzen'in gerekli bölümlerini özetler ve Kahramanlık Çağı'nın bitişi ve Hz.Bahauallah'ın Altın Çağı'nın öncüsü olan Oluşum veya Geçiş Dönemi'nin açılışını ilan eder. Hz.Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nin geleceğin Dünya Düzeni'nin Beratı ve Hz.Bahauallah'ın Ahd-i Misak'ın çocuğu olduğunu, ilkelerini Hz.Bahauallah'ın nazil ettiği İdari Düzen'in, geleceğin Yeni Dünya Düzeni'nin modeli olduğunu, Hz.Abdülbaha'nın Hz.Bahauallah'ın Sözlerini yorumlamak üzere tayin edildiğini ve Yüce Adalet Evi'nin, Hz.Bahauallah'ın İdari Düzen'le ilgili öğretilerine katkıda bulunmak ve bu öğretileri hayata geçirmek üzere oluşturulduğunu açıklar. Emrin Veliliği ve Yüce Adalet Evi'nin amaçlarını ve işlevlerini açıklar. Bu ikisinin arasındaki ilişkiyi tanımlama ve analiz etme işini ise, yeterince olgunlaşmış olacak olan gelecek kuşaklara bırakır.

Şevki Efendi bu noktada şöyle söyler;

"Emrin Velisi'nin kendi yetki alanı içindeki yorumları, Uluslararası Adalet Evi'nin hükümleri kadar bağlayıcıdır. Adalet Evi'nin sadece bu kuruma verilmiş olan ayrıcalıklı hakkı ve yetkisi, Hz.Bahauallah'ın açıkça bildirmedikleri kanunlar ve talimatlar konusunda beyanda bulunmak ve nihai kararı vermektir. Bu iki kurum hiçbir zaman birbirlerinin kutsal ve belirlenmiş sahasına müdahale edemezler ve etmeyeceklerdir."

(WOB 150)

Daha sonra geleceğin Bahai Uluslar Topluluğu'nun ve İdari Düzen'in rolünü, Kurumlar'ın bağımsız doğasını, Bahai kurumlarıyla diğer dini organizasyonlar ve resmi hükümet sistemlerinin arasındaki farkı ve Hz.Bahauallah'ın yeni sisteminin ilahi doğasını tanımlamaya devam eder.

Emrin bu özeti, her Bahai için temel bir çalışma konusu olup Ahd-i Misak'ı anlamak için gereklidir. Bu konular başka kitaplarda daha basit şekilde açıklanmıştır, ancak bundan daha mükemmel bir açıklama başka hiçbir yerde yoktur.

Herkese, "Hz.Bahauallah'ın Devri'ni incelemesini ısrarla tavsiye ediyorum. Emre bakış açınızı geliştirecek ve bilincinizi arttıracaktır.

Dünya Uygarlığının Gözler Önüne Serilişi, 11 Mart 1936

Batılı Bahailerin, gezegenin tarihinin özetlendiği, içinde bulunduğu durumun ve Bahailerin bu geçiş çağındaki rollerinin analizinin yapıldığı ve "Dünya Düzeni" mektuplarının sonuncusu olan bu 45 sayfalık mektubu almaları için aradan iki sene geçti.

Şevki Efendi bu mektupta, Küçük Barış'ın dünya hükümetleri, insanların aşamalı ruhanileşmelerinin Hz.Bahauallah'ın öğretileri ve nihayetinde En Büyük Barış'ın Hz.Bahauallah'ın ilahi öğretileri kanalıyla tesis edileceğini gözler önüne serer. Bir dünya toplumunun doğuşu, dünya vatandaşlığının gerçekleşmesi ve bir dünya uygarlığının ve kültürünün yaratılması – özetle tüm insan ırkının olgunluğa ulaşması hedefine varılacağı konusunda hiçbir şüphe olmadığını söyler.

Bütünleşmenin gerçekleşeceğine, bu kuşağın rolünün "alacakaranlık kuşağı" olmak olduğuna, ruhani mücadelenin kapıda olduğuna, mevcut hükümetler ve dinlerin güçlerinin kayboluşunun nedenlerine, dünyadaki ahlaki çöküşün işaretlerine ve bugünün siyasi ve ekonomik fikirlerinin yıkılışına işaret eder.

Daha sonra Hz.Bahauallah'ın "ortak güvenlik" ilkesini, Bahai toplumunun rolünü ve "politik arenadaki... kasırgaların çok ötesine yükselmiş" bir Dünya Dini'nin gelişini açıklayarak devam eder.

Tüm insanlığın Hz.Bahauallah'ı ve dünyada yeni bir çağın doğuşunu tanımak konusundaki inatçı ve reddedici tavrı nedeniyle uğrayacağı ilahi ceza konusuna döner. Bu mesajların en üst noktasına Hz.Bahauallah'ın öğretilerinin kısa ama son derece etkileyici bir özetle ulaşır. Bu özet, Hz.Ba-

haullah'ın her inananının ezberleyip Tanrı'nın dünya üzerinde uzun süredir beklenen Saltanatının net bir tarifi olarak anlatabileceği bir toplum tanımıdır.

Bu yedi ana mesaj ki her birisi dünyanın karşı karşıya olduğu ciddi bir sorunun ustalık dolu bir açıklamasıdır, daha sonraları “World Order of Bahauallah (Hz.Bahauallah'ın Dünya Düzeni)” adıyla yayınlanmıştır. Bu kitabın tamamı, Emri incelemek isteyen ciddi bir araştırmacı için en önemli kitaptır. Günümüz toplumunda yaşanan çözülmeyi bu kitaba başvurarak anlayabilir, günümüzün karmaşa ortamında nasıl güven içinde yaşayabileceğini görebilir ve diğer insanlara gerekli açıklamayı yapabilir.

Diğer Mesajlar, 1932–1957

Emrin Velisi Amerika ve diğer Bahai toplumlarına başka mesajlar da yazdı ve 1950'de ana mesajlarını tüm Bahai dünyasına göndermeye başladı. Bunlar, “Messages to the Bahá'í World, 1950–1957” (Bahai Dünyasına Mesajlar, 1950–1957) adlı kitapta toplanmıştır. Bu mesajların tamamını burada özetlemek mümkün değil, ancak [bunlar] Emrin Velisi'nin Emrin temel öğretilerini farklı kültürlerle nasıl uyarladığını gösterirler. Gelecekte birçok ülkedeki tarihçiler bunları Emrin ışığı altında inceleyecek ve dünya insanları Şevki Efendi'nin ne kadar bilge olduğunu göreceklerdir.

Tercümeleri

Şevki Efendi Hz.Bahauallah'ın ve Hz.Abdülbaha'nın Yazılarının, gerek ahabpların eğitimi, gerekse de diğer dillere çevrilebilmesi için temel oluşturması için önce İngilizceye tercüme edilmesi gerektiğini biliyordu. Hz. Abdülbaha henüz hayattayken Şevki Efendi dedesinin Levihlerini İngilizceye tercüme ederdi. 1920 yılında Oxford'a giderek İngilizce konusunda eğitim almasının en büyük nedeni de budur.

Kendi mektup ve mesajlarına ilave olarak, 1923'de, Hz.Bahauallah'ın bir münacaatının ve Hz.Abdülbaha'nın bazı münacaat ve levihlerinin ter-

cümelerini, yayınlanmaları için, Amerika'ya gönderdi. Kısa süre sonra [bu sefer] Hz.Bahauallah'ın “Hikmet Sözüleri”ni²⁷ gönderdi.

Bunun arkasından 1925'te yayınlanan “Saklı Sözler”in²⁸ tercümesi üzerinde çalıştı.

Bu küçük çalışmalardan sonra Şevki Efendi sekiz sene boyunca “İkan Kitabı”²⁹ ve Nebil'in Babi zuhurunu anlattığı “Nebil Tarihi”nin³⁰ tercümeleri üzerinde çalıştı. Yıllarca ve uzun saatler süren çalışmaları sonucunda bu kitaplar [İngilizce olarak] 1931 ve 1932'de yayınlandı.

Ancak Emrin Velisi [tercüme çalışmalarına] hiç ara vermedi. İlahi metinlerin tercümesi o kadar önemliydi ki, takip eden sekiz sene dört tercüme daha tanık oldu; Hz.Bahauallah ve Hz. Abdülbaha tarafından En Büyük ve Mukaddes Yaprak'ın onuruna nazil olan levihler (1933), Bahauallah'ın Sesi³¹ (1935), Hz. Bahauallah'ın Münacaatları (1938) ve Hz.Bahauallah'ın nazil ettiği Kurdu Oğlu Risalesi (1941)³².

Her ne kadar bu dördü son tercümeleri olsa da, mektuplarında ve kitaplarında kullanmak üzere yaşamı boyunca ilahi metinlerden küçük çeviriler yapmaya devam etti.

Bu bölümün başında Emrin Velisi'nin yazılarını nasıl yazdığı konusunda bazı şeyler söylenmişti. Şimdi bir an için duralım ve [Şevki Efendi'nin] nasıl yazdığı konusunda Ruhiye Hanım'ı dinleyelim;

-
- 27 Hz. Bahauallah'ı bir levhidir. “Her Şeyin Başı” adıyla da bilinir. Türkçeye tercüme edilmiştir.
- 28 Hz. Bahauallah'ın bir eseri olup insanın Allah'ın ruhani dünyalarına yolculuğunda kullanabileceği rehber niteliğindeki semavi öğütlerin derlemesidir. Türkçeye tercüme edilmiştir.
- 29 Hz. Bahauallah'ın bir eseridir. Tanrı Elçileri'nin yaşamlarını, görevlerini, zuhurlarının amacını ve sözlerinin anlamlarını açıklar. Kutsal Bahaî Eserleri içinde önemi açısından En Kutsal Kitap'tan (Kitab-ı Akdes) sonra gelir. Türkçeye tercüme edilmiştir.
- 30 Nebil lakaplı Bahaî tarihçi Muhammed-i Zerendi tarafından yazılan ve Hz. Bab'ın Zuhurunu ve o dönemdeki olanları anlatan bir kitaptır. Türkçeye tercüme edilmiştir.
- 31 Hz. Bahauallah'ın, Bahaî Dini'nin Velisi Şevki Efendi tarafından İngilizceye tercüme edilen çeşitli levihlerinin derlemesinden oluşan kitaptır. Türkçeye tercüme edilmiştir.
- 32 1879 yılında İran'da iki Bahaî kardeşin şehit edilmesi üzerine Hz. Bahauallah tarafından yazılan bir eserdir. Türkçeye tercüme edilmiştir.

“Hayatımın kendisiyle birlikte geçen döneminde, İngilizce çevirilerini yaparken veya kitaplarını, uzun mektuplarını ve telgraflarını yazarken hemen her zaman Emrin Velisi'nin yanındaydım. Bunda bir gariplik yoktu; bu tip durumlarda yazdıklarını dinleyecek birisinin odada bulunmasından hoşlanırdı. Yazdıklarını oluşturma şekli benim için yeni ve büyüleyiciydi. Sözlerini bir yandan kâğıda dökerken, bir yandan da yüksek sesle tekrarlardı. Sanırım bu alışkanlık Farsçadan geliyordu; iyi Farsça ve Arapça yazılar [sadece istendiği takdirde] makam eşliğinde de okunabilecek şekilde değildir, [aslında] böyle okunmalıdır. Hz. Bab'ın Kayyum-ul Esma'yı³³ ve Hz. Bahauallah'ın Kendi Levihlerini böyle yüksek sesle nazil ettikleri bilinir. Bu yöntem, Emrin Velisi'nin hem İngilizce hem de Farsça için alışkanlığı olmuştu. Uzun ve karmaşık cümlelerinin bile yüksek sesle okunduğu zaman daha bir akıcı ve anlaşılır olmasının nedeninin de bu olduğunu düşünüyorum. Bu cümlelerden bazılarının uzunluğu konusunda zaman zaman fikrimi belirttiğim olmuştur. Şevki Efendi başını kaldırarak rengi ve ifadesi sık sık değişen o harika gözleriyle meydan okuyan ve karşı koyan bir ifadeyle bana bakar ve cümleyi kısaltmazdı. Cümlelerin uzun olduğunu hazin bir şekilde kabul ettiği sadece tek bir olay hatırlıyorum, ama [sonuçta cümleyi] yine de değiştirmedim. Cümle, [Şevki Efendi'nin] söylemek istediği şeyi [tam da] söylemek istediği şekilde söylüyordu, [bu kadar] uzun olması çok kötüydü. Öte yandan bazen tıpkı bir kırbacın darbeleri gibi birbirini ardı ardına takip eden çok kısa cümleler kullanmayı da severdi. Dikkatimi bu tarz çeşitliliğine çeker, her yöntemin de nasıl etkili olduğunu, ikisinin birleşiminin bütünü nasıl zenginleştirdiğini ve farklı sonuçlar yarattığını gösterirdi.”

(PP 197)

Şevki Efendi yaşamı boyunca sadece tek bir İngilizce kitap yazdı; “Bahai Dini'nin 1. Yüzyılı”. Ancak ayrı kitapçıklar halinde yayımlanan iki tane de uzun mesajı vardı; “İlahi Adaletin Tecellisi (1938)” ve Vaat Edilen Günün Gelişi (1941)”. Şimdi bu iki mesaja bu açıdan bakalım.

³³ Hz. Bab'ın Kur'an-ı Kerim'in Yusuf Suresi'nin tefsiridir. 1844'de nazil olmuştur.

İlahi Adaletin Tecellisi, 1938

73 sayfalık ve kitap uzunluğundaki bu mektup, II. Dünya Savaşı'ndan önce Amerikalı inananlara hitaben yazılmıştır ve esasen bu dünyadaki kaderlerini açıklar.

Bu kitapta Amerikan toplumundaki başlıca kötülükleri, ırkçılık, materyalizm, ahlaksızlık ve çürüme olarak tanımlar. Ve sonra İdari Düzen'in gelişimi için Amerika'nın tam da bu nedenlerle seçildiğini ve Amerikalı Bahailerin toplumlarındaki bu kötülükleri aşarak, gerçek Bahailer olarak [bu kötülüklere] dayanmaları gerektiğini açıklar. Tebliğin koşullarını tanımlar, muhacerete çağırır ve Emri dünyanın geri kalanına götürmekteki en büyük yükü ve sorumluluğu taşıyacaklarını vaat eder. Sonra da Amerika'nın “*tarihini sayfalarını süsleyecek*” işler yapacağı ve “*dünyanın gıptayla bakacağı bir ülke olacağı ve Doğu ve Batı'da hayır duası ile anılacağı*” sözünü verir.

Bu kitabımsı mektup, Amerikalıların yüreklerinde hem muazzam bir etki yarattı, hem de harekete geçmelerinde büyük ilham kaynağı oldu.

Vaat Edilen Gün'ün Gelişi, 1941

Bu da kitabımsı diğer bir mektup olup 124 sayfa uzunluğundadır ve Batılı Bahailere hitap eder. Şevki Efendi burada da dünyanın çürümüşlüğüünü açıklar, ama özellikle bu kuşağın uygunsuz ve edep dışı davranışlarına ve günaha boğulmuşluğuna vurgu yapar. İnsanın cezalandırılması ve özellikle de Hz. Bahauallah'ın Mesajlarını, kendilerine gönderilmelerine rağmen, dikkate almayan din adamları ve hükümdarların suçu konularında Hz. Bahauallah'tan uzun alıntılar yapar. Bu Mesajlardan önemli kısımları alır ve bunları dikkate almayan hükümdarların başlarına gelenleri anlatır. Daha sonra Hz. Bahauallah'ın hükmünü ilan eder; “*İnsanlar arasında iki sınıfın kudreti kaldırıldı: krallar ve din adamları.*”

“*Dünyanın ve insanların mahvolacağı zaman gelmiştir*” fikrini tekrarlar. “*Yakında O'nun (Rabbin) darbeleri sizi bulacak ve cehennemin tozu üzerinizi kaplayacak.*” İlerideki zor sınavların ve Allah'ın hükmünün ürkü-

tücü resmini çizer ve [yazısını] insan ırkının çağının gelişi, En Büyük Barış'ın kuruluşu ve bir dünya uygarlığının doğuşu ile "Kutsal Oğul"un (Hz. İsa) önceden haber verdiği "Peder'in Krallığı" ilanıyla bitirir.

Allah'ın, isteklerine ve yaşadıkları çağın gereklerine uymayı reddeden insanların ve ulusların yaşamlarını nasıl değiştirdiğiyle ilgilenen kişiler için olağanüstü bir kitaptır.

Bahai Dini'nin 1. Yüzyılı, 1944

Bu, Bahai Dini'nin ilk yüzyılına tarihiyle ilgili ana kitaptır. Neredeyse her paragrafı gelecekteki tarihçiler tarafından ayrı birer kitap haline getirilebilir. Yani Şevki Efendi'nin kaleminden akan yoğun ve güçlü bir başyapıt ve mükemmel bir esere sahibiz.

Bahai Dini'nin 1. Yüzyılı, Emrin doğuşunun ve yükselişinin niteliklerini ve idari kurumların kuruluşunu inceler ve gizemli bir şekilde Emri ileriye iten ve bu kadar hızlı bir şekilde zaferden zafere ulaştıran krizler serisini nakleder. Hiçbir zihnin anlayamayacağı bir sır olarak dini tarihin bir yüzyılına gözler önüne seren dramatik olayların geniş bir resmini çizer.

Bu kitabın haşmet, azamet ve gücünü birkaç paragrafta nakletmek mümkün değildir. Bu kitap her Bahai'nin okuması gereken ve Bahai Dini'ni etüt edenler için temel tarihi bir metindir.

Bu eseri dikkatle okuyun ve yaşamınızın geri kalan süresinde yanınızdan ayırmayın.

Kişisel Mektupları

36 yıllık Veliliği boyunca Şevki Efendi, Emri anlamakta zorluk çeken veya özel yaşamlarında sorunları olup cevapları bulmak için kendisine yönelen bireylerden mektuplar ve telgraflar almıştır.

Birçok Bahai kendisine defalarca yazılı mesajlar gönderdi. Ben de bir kere yol göstermesi için telgraf gönderdim. Bu, Amerika Milli Ruhani Mahfili'nin Chicago Mabedi'ni tamamlamak için fon katkısında bulunul-

ması mesajını gönderdiği 1950 yılında oldu. O sıralar Syracuse Üniversitesi'nde radyoculuk konusunda ders veriyordum, ama işimden ayrılıp doktora yapmak istiyordum. Yapmam gereken bir seçim vardı. Maddi birikimlerimi Mabet'e ya da eğitimime harcayabilirdim. Kararı kendi başıma almaya çalıştım ve çeşitli Bahailer ile meşveret ettim. Yeni Bahai olmuştum ve o zaman Emir konusunda pek derinleşmiş değildim. Sonunda, kendisi de daha önce Şevki Efendi'ye defalarca mesaj göndermiş olan yaşlı bir inananın (Ella Quant) tavsiyesi üzerine Şevki Efendi'ye telgraf çektim ve ne yapmam gerektiğini sordum. Kısa bir süre sonra gelen cevap şöyleydi;

"Doktorayı ertelemende yarar var. Sevgiler, [imza] Şevki."

Bu, o zamanlar birçoğumuz için hayatın önceliklerini doğrudan fark ediş yolumuz oldu. Bu kelimeleri hiç unutmadım ve yaşamımın yönü tamamiyle değişti. Yüzlerce, belki de binlerce Bahai, benzer şekilde Şevki Efendi'nin birkaç kelimesiyle etkilendiler.

Daha sonraki yıllarda Emrin Velisi'ne birçok başka mektup yazdım ve hiçbirisini göndermedim. Mektuplar yazılırken cevaplar [kendiliğinden] belirdi, çünkü Emrin Velisi'nin yazdığı tüm sözcükleri dikkatle okumuştum ve eğer bu sözcüklere yeterince başvurmuş ve üzerlerinde derinleşmişsem, cevaplar her zaman yazıların içinde bulunabiliyordu.

Özet

Gördüğünüz gibi Şevki Efendi'nin mesajları ve yazıları ciddi bir uğraşı gerektirir.

Ancak eğer bir kişi İngilizce bilgisini veya yazıların tercüme edildiği dili geliştirmek için zaman harcar ve kelimelerin anlamları için bir sözlüğe başvurursa (Şevki Efendi geniş kapsamlı büyük bir sözlük olan Webster'in kısaltılmamış İngilizcesini kullanırdı) o zaman [kendisine] başka hiçbir yazarın veremeyeceği bir esin kaynağı ve anlayışla ödüllendirilir. Ve Şevki Efendi'nin bu bölümde paylaşılmış olan fikirlerinin hiçbir özeti, bu fikirlerin içerdiği mesajların tamamını yansıtamaz.

Şevki Efendi'nin yazılarını sabır ve dikkatle incelemesini, Bahai Dini'nin bugün ve yarınla ilgisi konusunda daha fazla anlayış kazanmak isteyen her Bahai'ye tekrar tavsiye ediyorum. Bunun ödülü, yaşamının geri kalan süresi boyunca günlük bir eğitim alıyormuş olacağı olacaktır.

5- TEBLİĞ PLANLARI

Sahip olduğu yetenekleri kullanmak ve bir şeyler başarmak isteyen bir kişinin, bir plan yapacağı ve kendisine bir hedef belirleyeceği aşikârdır. Ayrıca [bunun için] bir süre belirlemenin en doğru davranış olacağını da fark edecektir, böylece hedefe ulaşmak için daha çok çalışacaktır. Eğer belirlenmiş bir süre olmazsa, zamanını başka cazip konular alacak ve hedefe ulaşma konusundaki heyecanını kaybedebilecektir. Belirlediği hedefin mi yoksa başka bir şeyin mi daha önemli olduğu konusunda bir seçim yapmak zorunda kalacaktır. Sonunda, eğer kazanan hedef olursa, kişi mutlu olur. Eğer kaybeden hedef olursa, [bu sefer] heyecan kaybolabilir.

Bu, bir kurum için de geçerlidir. Kurumlar da, eğer kendi amaçları doğrultusunda ilerlemek istiyorlarsa, periyodik hedefler belirlemelidirler. Hedef yoksa başarı çok küçük olur. Eğer hedeflere ulaşırsa gelişme sağlanır ve yeni bir hedef belirlenir. Böylece herkes mutlu olur.

Yaşayan tüm kurumlar aynı yöntemi kullanırlar. Bahai Dini de farklı değildir.

Hız. Abdülbaha'nın İlahi Plan Levihleri, 1919 yılında Milli Amerika Konvansiyonu'nda okundu. Bu levihler, tebliğle ilgili dünya ölçeğinde bir master planıdır. Mümkün olan en fazla sayıda Amerikalı Bahai'yi yurtlarından ayrılarak Emri tebliğ etmek için Afrika'ya ve dünya üzerindeki 120 diğer ülke ve adaya gitmeye davet ediyordu.

Bir plan sahibi olmak Amerikalı Bahailer için yeni bir durumdu. Suudu'na kadar Hız. Abdülbaha'nın bu [muhaceret] çağrısına az sayıda inanan cevap vermişti. Avustralya'ya, Kanada'ya, Avrupa'nın üç bölümüne, Kuzey ve Güney Afrika'ya, Güney Amerika ve Asya'nın birkaç ülkesine ve Güney Pasifik Okyanusu'ndaki Tahiti'ye gittiler.

Ancak bu, uluslararası tebliğ çalışmasının sadece başlangıcıydı. Emrin Velisi 1922'den vefatına kadar, devamlı mektuplar yazdığı ve telgraflar gönderdiği ve karşılığında mesajlar ve raporlar aldığı, ilk zamanlarda çoğu kadınlardan oluşan gezici mübelliğ ve muhacirleri cesaretlendirdi.

Şevki Efendi'nin ilk tebliğ planlarını neden incelemeliyiz? Çünkü tarihimizi bilmek iyidir. Hem bizlere ilham verir, hem de bugün de uygulayabileceğimiz birçok şey öğretir. Başarılı olmuş bir planı tetkik ederek, nasıl daha iyi plan yapacağımızı öğreniriz.

İlk mübelliğlerin plan yapma konusunda bir tecrübeleri ve takip edecekleri bir kılavuzları yoktu. İhtiyaçları olan şey, tebliğ çalışmalarını organize etmektir. Orada burada seçilmiş gayri-resmi birkaç kurum hariç Bahai dünyasında idari bir düzen bulunmadığı için Emrin Velisi her birine kişisel planlar verdi.

Şevki Efendi ilk büyük görevinin Hız. Bahau'llah ve Hız. Abdülbaha'nın Ahd-i Misak'ına dayanan İdari bir Düzen oluşturmak olduğu konusunda çok netti. Görmüş olduğumuz gibi 1922'den 1937'ye kadar bunu yaptı.

Şevki Efendi 1937 yılında 39 yaşındaydı. On beş yıldır Emrin Velisiydi. Sadece 21 yıl daha yaşayacaktı. İdari Düzen artık kurulmuştu, ancak uluslararası tebliğ çalışması henüz yeni başlamıştı. Bu nedenle ilk büyük tebliğ planını ilan etti ve [bunu] Amerika Milli Ruhani Mahfili'yle paylaştı. Bu Mahfil'in artık uluslararası bir projeyi üstlenmeye hazır olduğunu hissetmişti.

1930'larda dünyanın geri kalanında neler olduğunu bilmek yararlı olacaktır. Dünyadaki hukuk ve düzen, üç büyük askeri güç tarafından kötü amaçla kullanılıyordu; Almanya, İtalya ve Japonya... Milletler Cemiyeti³⁴ parçalanmak üzereydi, çünkü Britanya, Fransa, ABD ve Rusya ortak güvenlik ilkelerine destek olmuyordu. Dünya umutsuzluk içinde, felaketle sonuçlanacak başka bir savaşa doğru sürüklenmekteydi.

³⁴ Ülkeler arasındaki sorunların barışçıl yoldan çözülmesi amacıyla Birinci Dünya Savaşı'nın ardından 28-Nisan-1919'da İsviçre'de kurulan ve Birleşmiş Milletler'in temeli sayılan bir organizasyondur. Birleşmiş Milletler'in kurulmasının ardından lağvedilmiştir.

Öte taraftan Ruhiye Hanım Şevki Efendi'yi 'Kuzey Amerikalılar'dan oluşan orduyu Batı yarımkürede ruhani bir zafer kazanmaları için yöneten bir general' olarak tanımlıyordu. Emrin Velisi'nin ilk Yedi Yıllık Planı, ABD ve Kanada'nın her eyaletinde bir mahalli Ruhani Mahfil kurulmasını ve Güney ve Orta Amerika'daki 20 ülkenin her birinde de en az bir Bahai bireyin olmasını hedefliyordu.

Diğer ünlü savaş generalleri ordularını Avrupa, Asya ve Afrika'daki diğer orduları mahvetmek için yönetirken, Hayfa'daki bu tanınmamış General, Şevki Efendi, Kuzey, Güney ve Orta Amerika'daki insanların kalplerine yönelik bir kampanyayı planlıyor ve yürütüyordu.

Farklı ulusların ordularındaki generaller milliyetçi bir düşmanlık ve hırsın etkisi altındayken, Emrin Velisi sevgi ve özveriden ilham alıyordu. Savaş generalleri fikirleri ve değerleri öldürmek için savaşıırken, Emrin Velisi adalet ve birlik için savaşıyor, barış içinde yeni bir dünya toplumu ve Tanrı'nın yerküredeki Krallığı için mücadele veriyordu. Savaş generalleri yakında unutulacak. Şevki Efendi ise sonsuza kadar hatırlanacak.

Emrin Velisi'nin kendi tebliğ planlarını askeri terimlerle düşündüğünü anlamamızda fayda var. Bir şeyi fethetmek, planlama, organizasyon ve disiplin gerektirir. Bir insanın kendi nefsinin mağlup etmesi bile kişisel bir hedef ve öz disiplin gerektirir. Ve diğerlerinin kalplerini fethetmek de disiplin altına alınmış bir sevgi ve eylem gerektirir.

Ruhiye Hanım askeri terimlerle devam ediyor;

"Eğer Şevki Efendi generaldiyse, şüphesiz ki kurmayı da Amerika Mahfili idi; emirleri doğrudan Kendisinden alırlardı ve aralarındaki ilişki derin ve tamdı. Ama bir ordunun medarı iftiharının askerleri olduğunu hiç unutmazdı, kendi deyimiyle "erler ve erbaşlar"... Onlara ilgi göstermekten, ilham vermektense, sevmekten ve Kuzey Amerikalı her inananın Plan'ın başarısı için sorumluluğu paylaştığını bildirmekten hiç vazgeçmedi. İnsan doğasının herhangi bir hedeften nasıl uzaklaşabileceğinin farkında olarak, görevleri... sorumlulukları... acil ihtiyacı... devamlı hatırlatırdı. Amerikalı Bahailer ile 36 yıldan daha fazla süren yazışmalarını okumak, [Şevki Efendi'nin] sanki onların arasında yaşıyor-

muş gibi olduğunu gösterir. Keşke [Amerikalı Bahailer] hayatında, düşüncelerinde, dualarında, planlarında ve kaygılarında Kendisiyle birlikte yaşadıklarını bilselerdi. Ama rahat olsunlar, [çünkü] O'nu mutlu ettiler, umut verdiler ve hiçbir zaman ümidini yitirmesine neden olmadılar. İnşallah parlak sicilleri hiç lekelenmez."

(PP 384)

Yedi Yıllık Plan bitmeden önce, 1943'de, hedeflere fazlasıyla ulaşılmış ve Merkezlerin sayısı 300'den 1000'e çıkmıştı. Zafer, Bahailer tarafından, 23 Mayıs 1944'de Hz.Bab'ın Emrini açıkladığı tarihin yüzüncü yılında kutlandı. Bu ruhani fetih, II. Dünya Savaşı'nın en kanlı yıllarında başarılmıştı.

Ruhiye Hanım yazılarında o günleri anlatıyor;

"Son savaşın o müthiş ve korkunç yıllarına dönüp bakınca, birinci Yedi Yıllık Plan'ın başarısı gerçek bir mucize gibi gözüküyor. İnsanlık Avrupa ve Asya'da müthiş kayıplar verirken, Emrin Dünya Merkezi dört bir yandan tehdit altındayken, Amerika ve Kanada dünyada hüküm süren kargaşaya bulaşmışken... bir avuç insan, kaynak fakirliği ama inanç zenginliği içinde, ünlü olmasalar da kararlılık zenginliğiyle, sadece Kuzey Amerika'daki Bahai Mahfilleri'nin sayısını iki katına çıkarmayı... [ve] ABD ve Kanada'nın her eyaletinde en az bir [Bahai] birey olmasını sağlamayı başardılar, ayrıca Chicago'daki Ana Mabetlerinin olağanüstü yüksek maliyetli dış cephesini planlanandan 16 ay önce tamamladılar ve sadece 20 tane Latin Amerika ülkesinde güçlü Bahai gruplar meydana getirmediler, buna ek olarak tüm bölgede 15 mahalli mahfil de oluşturdular."

(PP 387-388)

Daha sonra Emrin Velisi Amerikalılara iki yıllık bir dinlenme süresi verdi (gerçi onlar bunu fark etmediler, çünkü İdari Düzeni güçlendirmekle uğraşıyorlardı) ve Nisan 1946'daki Milli Amerika Konvensi'nde ikinci Yedi Yıllık Plan'ı başlattı.

Bu Plan, Hz.Bahau'llah'ın Dini'nin doğuşunun yüzüncü yılı olan 1953'de sona erecek şekilde düzenlenmişti. Emrin sevgili Velisi, bu yeni Planda da bir general gibi hareket ediyor ve [yine] hedefler belirliyordu.

Deneyimli ve başarılı Bahai ordusunu, Emri savaş mağduru on Avrupa ülkesine götürmeye, Kuzey ve Güney Amerika'daki Mahfilleri güçlendirmeye, Amerika Mabedi'ni tamamlamaya, Kanada, Orta Amerika ve Güney Amerika'da üç yeni Milli Ruhani Mahfil kurmaya çağırırdı. Bu, Amerikalı Bahailerin gelecek yedi yıllık sürede otuz ülkede çalışacakları anlamına geliyordu. Emrin Velisi kampanyaya 10 bin dolar bağışta bulundu ve [ahbaplara] başka birçok etkinliklerini azaltarak fonların harcanması konusunda çok dikkatli olmalarını söyledi. “*Sade ve tutumlu yaşamak*” ifadesini kullanmıştı.

1946'dan 1953'e kadar geçen yedi yıllık süre, Bahai dünyasının o zaman kadar yaşadığı en başarılı ve heyecan verici dönem olmuştu. 1948 yılının başlangıcı benim kendi Bahai yaşamımın da ilk yıllarıydı. Bahai toplumuna girmek için heyecan verici bir dönemdi. Tüm Bahailer çok fazla çalışıyorduk. Hedeflere ulaşıldığı zaman çok heyecanlanıyorduk. Mucizelere tanık olduk. Emir, Afrika'da bile hızla yayılıyordu (oysa Afrika bu Plan'ın bir parçası bile değildi). Avrupa'da yeni bir Milli Mahfil doğdu, İtalya ve İsviçre Milli Ruhani Mahfili (ki bu da Plan'ın bir hedefi değildi). Böylece Emrin Velisi'nin gelecek Plan'da kendisine yardımcı olmasını isteyebileceği Milli Ruhani Mahfiller'in sayısı 12 olmuştu. Evet, her zaman bir sonraki plan söz konusudur. Zaferler işte böyle kazanılır.

Emrin Velisi memnun ve muzaffer Bahai ordusu öylesine mutluymuş ki, yeni zaferlere doğru ilerlemeye hazırдық. 1953 yılı yaklaşırken Bahai dünyasının ruh hali işte böyleydi ve zaferi Kutsal Yıl süresince kutlamaya can atıyorduk.

Şevki Efendi, yani Başkomutanımız, böyle bir durumun yarattığı avantajdan yararlanmak için fazla bir teşviğe ihtiyaç duymayan bir generaldi ve asla dinlenmezdi. Böylece Bahailer kendilerini ümit ettikleri gibi üç yıllık bir dinlenme süresinde değil, Emrin Velisi tarafından bizzat her bir Milli Mahfil için hazırlanan 12 ayrı plan için yeniden savaş meydanına sürülmüş buldular.

Başka bir Yedi Yıllık Plan yerine Emrin Velisi bu kez on iki Milli Ruhani Mahfili Emri dünyanın geri kalan bölgelerine götürmek üzere 10 Yıllık Ruhani Cihad'da yer almaya çağırırdı.

Tanıdığım her Bahai heyecan içindeydi ve Emrin Velisi'nden talimatlar almaya hazırdı. Emrin Velisi en büyük hedefini belirlemişti. Amaç dünyadaki tüm insanların kalplerini fethetmekti. Düşünülen bölge dünyanın tamamıydı. Çalışma tüm on yılı kapsayacaktı. Zamanlama şöyleydi; Hz. Bahauallah'ın Misyonu'nun 1853'de Siyah Çal'da³⁵ başlayışının yüzüncü yılında başlanacak ve Bağdat'ta 1863'de yaptığı genel ilanın yüzüncü yılında bitirilecekti.

Hedef, 1963 yılı itibarı ile Emrin Velisi'nin kendi 10 Yıllık Ruhani Cihad haritasında işaretlediği yüzlerce diğer bölgeye ulaşılması ve dünyanın tamamının ruhani açıdan fethiydi.

Afrika'da tebliğ edilecek 57 ülke ve koloni vardı. Batı yarımküresindeki Milli Mahfiller Emri 56 bölgede, Asya'dakiler 84 bölgede ve Avrupa'dakiler 52 bölgede tebliğ edeceklerdi. Emrin Velisi 130 Bahai muhaciri uluslararası sahaya çıkmaya çağırırdı. Bahailer büyük bir coşkuyla ayağa kalktılar. Emrin Velisi'ne nereye muhacerete gideceklerini sordular. Şevki Efendi hiçbir Bahai olmayan ülke, ada ve bölgenin isimlerini verdi ve buraları Emre ilk açacak olanları “*Hız. Bahauallah'ın Fatihleri*” olarak adlandırdı. Muhacirler çok kısa süre içinde bu bölgelere doğru yola çıktılar. Ve ilk yılın sonu itibarıyla Emre açılmış ülke, ada ve bölgelerin sayısı yaklaşık 200 oldu.

10 Yıllık Plan'ın yarısı geçmişken, artık çok bitkin olan Emrin Velisi vefat etti. Bahai ordusu generalini kaybetmişti. Fakat hedeflerin çoğuna şimdiden ulaşılmıştı. Dünyanın her tarafına yayılmış olan ordu kederden kolu kanadı kırık ve acı içindeydi, ama kendileri de Emrin Velisi'ni kaybetmiş olmanın acısını çeken Tanrı Emri'nin Elleri tarafından yönlendirildiler.

Ancak 10 Yıllık Plan, Emrin Velisi'nin planladığından daha fazla hedefe ulaşılarak, kesin bir zaferle sonuçlandı. 10 Yıllık Plan'ın sonunda Bahai Dünyası yeni bir liderle ödüllendirildi, uzun zamandır beklenen ve ilahi bir teyitle seçilen En Yüce Kurum, Yüce Adalet Evi...

³⁵ Hz. Bahauallah'ın 1852 yılında İran'da 4 ay boyunca tutuklu kaldığı yer altı zindanıdır. Hz. Bahauallah ilk Vahyi Siyah Çal'da almıştır.

General ordusuna liderlik etmiş, savaşta vefat etmiş ve ordusunu zafere ulaştırmıştı. Bize bıraktığı ve gelecek tüm Planlarımızda takip edeceğimiz örnek ne kadar ilham verici! Gelecek planlar da aynı askeri yöntem ve heyecanla organize edilecek ve Milli Ruhani Mahfiller tarafından aynı organize taktiklerle yönetilecekler. “Ruhani savaşçılar” (yani muhacirler) ve “erler ve erbaşlar” (yani yerel savaşçılar) mücadeleyi ruhani öğretmenler kitlesi şeklinde omuz omuza sürdürecekler. Ruhani hedefleri, yine, diğer ordular ve liderler tarafından düş kırıklığına uğratan ve yalnızca materyalist hedeflere yönlendirilen milyonlarca insanın yüreklerini fethetmek olacak.

Şevki Efendi Bahailerin tüm gezegeni ruhani olarak fethedeceklerini vaat etmişti! Yüce Adalet Evi yeni Başkomutanları olacaktı.

6- BAHÇELER VE MAKAMLAR

Kutsal Bahai Yerleri ve idari binalar güzel ve kullanışlı olmalıdır. Emrin Velisi bunun örneğini, Bahai Dünya Merkezi'ndeki Makamları, bahçeleri ve diğer binaları yaratarak vermiştir.

“Emrin Dünya Merkezi'nin Emrin Velisi'nin kontrolünde geliştirilmesi, yaşamının en büyük başarılarından birisini temsil eder ve yalnızca Emrin tüm yerküreye yayılması ve tek bir çatı altında toplanmasının önemiyle kıyaslanabilir.”

(PP 228)

Ruhiye Hanım, Bahai Dünya Merkezi'ndeki binaların, Makamların ve bahçelerin önemini işte böyle anlatıyor.

Şevki Efendi, Emre ait mülklerin, Emrin önemini Bahailer'in ve Bahai olmayanların gözlerinde daha da arttıracak şekilde tasarlanmaları gerektiğine inanıyordu. Mabetler herkesi Emrin güzelliğine çekecek sessiz mübelliğler olmalıydı. Mahalli ve Milli Ofisler (Haziret'ul-Kuds olarak bilinir) dikkat çekici, iyi korunmuş ve idari ihtiyaçlara cevap verecek şekilde kullanışlı olmalıydı. Makamlar ve bahçeler sahip oldukları yüce ruhani duyguları yansıtmalı ve insanları sessizlik içinde dua etmeye sevk etmeliydi. Emre bağışlanan araziler bir gelir getirmeli ve mahalli ve milli mülkle-

rin değerini arttırmalıydı. Ve enstitüler, yaz okulları ve diğer eğitim kurumları, derinleşme ve yüksek standartları sürdürme imkânı sağlamalıydı. Emrin Velisi enerjisinin çoğunu Milli Ruhani Mahfilleri bu hedefleri gerçekleştirmeleri ve ülkelerindeki koşulları geliştirmeleri için teşvik etmeye harcamış ve örnek olarak Bahai Dünya Merkezi'ni kurmuştur.

Bahai Dünya Merkezi, Kermil Dağı üzerinde ve Akka ovasındadır. Kermil Dağı İsrail'deki Hayfa şehrinin merkezindedir ve Mika'da³⁶ İlyas peygamberin yaşadığı yer ve “Tanrı'nın Dağı” olarak belirtilir. Akka, Hayfa körfezinin karşısında bir şehirdir ve Hosea'da³⁷ “Umut Kapısı” olarak geçer. Ve Akka ovası, yüzyıllar boyunca limanı ve tarihi şehri ele geçirmek uğruna yapılan birçok savaş sahne olmuş bir yerdir.

Şevki Efendi 1922 yılında Emrin Velisi olduğunda, Hz. Abdülbaha tarafından Kermil Dağı üzerinde inşa edilmiş olan Hz.Bab'ın Makamı'nın yanı sıra, Hz.Abdülbaha'nın Hayfa'daki Evi'nin ve misafirhanenin sorumluluklarını da üstlendi. Sevgili dedesinden, sorunu çözüme kavuşturmak için yaşamının son aylarına kadar mücadele ettiği ve Behci'deki mülklerin mülkiyetinin kime ait olduğu konusunda ilgili belirsiz bir durum devralmıştı. Sonunda Hz.Bahau'llah'ın ailesinin üyelerinin iddialarını çürütmeyi, Hz.Bahau'llah'ın Makamı ve Köşkü'nün etrafındaki bölgenin kontrolünü tamamıyla ele geçirmeyi ve bu mülklerin kanuni mülkiyetinin Emre ait olduğunu kabul ettirmeyi başardı. Bu mülkler ailenin vefasız üyeleri tarafından işgal edilmişti ve binalar uzun zamandır ihmal edildiklerinden yıkılacak duruma gelmişlerdi.

Ruhiye Hanım'ın sözleriyle;

“Behci daima Şevki Efendi'nin en büyük kaygısı olmuştu ve yalnızca Hz.Bahau'llah'ın defnedildiği Makamı değil, bu dünyadayken ika met ettiği son evi ve etrafındaki diğer binalar ve arazileri de güvence altına almaya kararlıydı.”

(PP 231)

³⁶ Eski Ahit'i oluşturan kitaplardan birisidir

³⁷ Eski Ahit'i oluşturan kitaplardan birisidir. Aynı zamanda İsrailoğulları'ndan ve İ.Ö. 8. yüzyılda yaşamış bir peygamberin ismidir.

Ruhiye Hanım, Şevki Efendi'nin bu hedefe ulaşırken attığı adımları aşağıdaki şekilde özetlemeye başlar;

"Muhammed Ali³⁸ ve akrabaları (hepsi nakızdılar) Hz.Bahauallah'ın Suud ettiği 1892'den 1929'a kadar, yaşamının sonuna doğru Hz. Bahaullah için satın alınmış olan bu evin sahibiydiler. Şevki Efendi'den evi tamir ettirmesini istediler, ama Emrin Velisi onlara evi boşaltana kadar tamirata başlamayacağını bildirdi."

(PP 231)

Hikâyenin geri kalan kısmını Ruhiye Hanım şöyle anlatıyor;

"Sonunda Köşkün durumuyla ilgili olarak Nakızların başka bir seçenekleri kalmadığı ve Şevki Efendi'nin talebini kabul etmek zorunda kaldıkları bir noktaya gelindi. Hz. Abdülbaha'nın Suudu'nun sekizinci yıldönümünden bir gün önce, 27 Kasım 1929'da, Şevki Efendi bir akrabasına şu telgrafı gönderdi; '*... Köşk boşaltıldı.*' Restorasyon başladı ve [Şevki Efendi] 5 Aralık'ta ahbablardan birisine şöyle yazdı; '*...Hz.Bahauallah'ın, Muhammed Ali ve takipçileri tarafından 40 yıl boyunca işgal edilen Köşkü sonunda boşaltıldı. Ekteki fotoğraf Köşkü ne halde bıraktıklarını gösteriyor! Restorasyon çalışması başladı ve ziyaretçiler Hz.Bahauallah'ın Suud ettiği ve yaşamının en huzurlu ve mutlu günlerini geçirdiği odayı ziyaret etmeye başladılar bile.*' Çalışma iki yıl sonra tamamlandı. Şevki Efendi binayı orijinal güzelliğinde yenilemiş ve dekore etmişti..."

Şevki Efendi'nin, [artık] Köşkün mülkiyetine sahip olmasına rağmen Nakızların hala bitişikteki evde bulunmaya devam etmelerinden dolayı nasıl sürekli mutsuz olduğunu hatırlıyorum."

(PP 232)

Hız.Bahauallah'ın Makamı ve Köşkü koruma altına alındığına göre Şevki Efendi artık Hız.Bahauallah'ın dünya dinine yakışacak ve Hız.Bahauallah'ın dünya düzeninin gelecekteki başkenti olacak olan Dünya Merkezi

zi'ni nasıl inşa edecekti? Yanıt, sabır ve sürekli çalışmaktı. Bunun örneği şöyledir;

"Yönetiminin 20 yıllık döneminde... Şevki Efendi'nin üst düzey devlet memurları ve bölge bürokratlarıyla az ya da çok kişisel ilişkileri vardı ve bu sayede Hız.Bahauallah'ın Kabri'nin anahtarlarını ve buranın kontrolüyle ilgili sorgulanamaz hakkının geri verilmesi talebini elde etti, Hız.Bahauallah'ın Köşkü'nün mülkiyetini aldı, Hız. Abdülbaha'nın en yakın akrabalarının Hız. Bab'ın Makamı'nın yakınına, Kermil Dağı'nın yerleşim yeri inşa edilmek üzere seçilmiş bir bölgesine, defnedilmesi iznini aldı... ve hepsinin ötesinde, İngiliz yetkilileri Filistin'deki Bahai mülklerinin dini karakterde olduğu konusunda ikna ederek arzu ettiği şekilde yerel ve ulusal vergilerden muaf tutulması hakkını kazandı."

(PP 231)

Emrin Velisi bir yanda İdari Düzenin kurumlarını Amerika'dan başlayarak kurmaktayken, öte yanda da uygun idari kurumların Dünya Merkezi'nde meydana getirilmesi gerektiğini biliyordu. Bu kurumların merkezinin Kermil Dağı'ndaki bahçelerde kurulması gerektiğine karar verdi.

Ruhiye Hanım anlatıyor;

"Bu yer, 'çok aziz üç ruhun', kendi ifadesiyle 'Emrimizin Üç Merkezi Şahsiyeti'nden sonra gelen'... [ve] ruhani makamları açısından Hız.Bahauallah'ın Emri'nin muazzam sayıdaki kahramanlarından, Diri Harfler'den³⁹, şehitlerden, Emrin Elleri'nden, mübelliğlerden ve idarecilerden üstün olan Hız. Abdülbaha'nın annesi, kız kardeşi ve erkek kardeşinin istirahatgahından uzakta değildi."

(PP 259)

Bunun yapılabilmesi için mübarek naaşların buldukları yerden en uygun şekilde Bahai bahçelerine nakledilmesi ve yeni anıt-mezarlarına defnedilmesi gerekiyordu. Bu anıt-mezarlar 1939'da İtalya'ya sipariş edilen

³⁸ Sözlüğe bakabilirsiniz

³⁹ Hız. Bab'ın 23-Mayıs-1844 tarihinde beklenen Mehdi / Kaim olduğunu ilan etmesinden sonra Kendisine iman eden ilk 18 kişiye verilen ortak unvan.

ve savaşa rağmen sorunsuz bir şekilde Hayfa'ya getirilen Carrara mermerinden yapılmıştı. Güzel bir törenden sonra Emrin Velisi 5 Aralık'ta Amerika Milli Ruhani Mahfili'ne şu telgrafı gönderdi;

“En Temiz Dal'ın⁴⁰ ve Efendimizin⁴¹ annesinin mübarek naaşları, Kermil Dağı'nın yakınındaki mübarek yere nakledildi. Uzun süren acı sona erdi. Nakızların engel çıkarma planları bozguna uğratıldı... Hz. Abdülbaha'nın kız kardeşi, erkek kardeşi, annesi ve eşi, Bahai İdari Düzeni'nin kurumlarının Emrin Dünya Merkezi'ndeki merkez noktası olarak tasarlanan yerde tek vücut oldular. Bu mutlu haberi Amerikalı inanların tümüyle paylaşın. [imza] Şevki Rabbani!”

(PP 261)

İsrail devleti 1948'de kuruldu. Bu, ülkedeki sağlam ve kalıcı gelişmenin bir belirtisiydi. Tüm dünyaya yayılmış olan Bahai toplumu hem olgunlaşıyor, hem de sayı olarak büyüyordu. Emrin Velisi'nin, Hz. Bahauallah ve Hz. Bab'ın Makamları'nı çevreleyen bahçeleri büyüme ve güzelleştirmesinin zamanı gelmişti. Bu da, Kermil Dağı ve Behci'de daha fazla arazinin satın alınmasını gerektiriyordu. Bu mülkleri kanuni nedenlerle genelde çeşitli Milli Ruhani Mahfiller adına kaydettiriyordu. Emrin Velisi bahçeleri satın alır almaz bu Milli Mahfiller'in üzerine geçirdi.

Emrin Velisi Hz. Bab'ın Makamı'yla ilgili planları 1948'den çok önce hazırlamıştı. Makam'ın kare şeklinde olabilmesi için orijinal haline üç oda ilave etmişti. 1940'da kayınpederi Kanadalı mimar Sutherland Maxwell'i Hayfa'ya davet etti. Kendisinden kare şeklindeki binayı tamamıyla içine alacak başka bir bina tasarlamasını istedi. Binanın on sekiz Diri Harf'i⁴² ve Hz. Bab'ı sembolize edecek şekilde on sekiz penceresinin olması ve altın bir kubbeye taçlandırılması gerektiğini söyledi. Mimarı tarafından hazırlanan tasarımı yayınladı ve Sayın Maxwell'in modelini uluslararası konferanslarda gösterilmek üzere gönderdi.

⁴⁰ Sözlüğe bakabilirsiniz.

⁴¹ Hz. Abdülbaha

⁴² Hz. Bab'a iman eden ilk 18 kişiye verilen ortak unvan

Şimdi bir sonraki adımı atmanın zamanı gelmişti. 1948'de Dr. Ugo Giachery'den en uygun mermeri bulmasını istedi. Dr. Giachery, 500 yıl dayanabilen Chiampo adlı bu mermeri İtalya'da Verona ve Vicenza civarında buldu. Emrin Velisi daha sonra mermerin doğru ölçülerde kestirilerek İsrail'e gönderilmesi görevini de Dr. Giachery'ye verdi. Tüm bu hayranlık verici öykünün tamamı, Dr. Giachery'nin Şevki Efendi'yle ilgili sevgi dolu ve ilham verici anılarını yazdığı kitabında anlatılmıştır.

“1948 yılının başında yeni İsrail devletinin Büyük Britanya'nın mandası altındaki Filistin bölgesinde ve Milletler Cemiyeti'nin⁴³ kontrolünde kurulacağı belli olur olmaz, Şevki Efendi, Hz. Bahauallah tarafından arzu edilen ve çok istenen muhteşem Kabrin yapılmasıyla ilgili ve uzun süre gecikmiş olan planın yerine getirilmesi için doğru zamanın gelmiş olduğuna karar verdi.”

(SE 68)

Bu projenin başlangıcı, 1940'ların başında Emrin Velisi'nin Ruhiye Hanım'ın babasından Makam'la ilgili çalışmalara başlamasını istemesidir. 1944 yılı itibarı ile Sayın Maxwell'in Makam için hazırladığı model ortaya çıkmıştı. Ancak Emrin Velisi 1948'de orijinal binayı içine alacak ve “süper yapı” olarak adlandırılan güzel bir koruyucu dış bina yapılmasına karar verdi. Bu proje 1948'den Hz. Bahauallah'ın ilahi Görevi'nin başlangıcının yüzüncü yılının kutlandığı 1953'e kadar sürdü. Proje bittiği zaman Şevki Efendi bu binada dışı bir güzellik ve saflık gördü ve binayı “Kermil'in Kraliçesi” olarak adlandırdı. Ayrıca şu ifadeyi kullandı;

“... Allah'ın Kutsal Dağı'nın tepesine oturtuldu, parlak bir altınla taçlandırıldı, pırıltılı bir beyazlığa büründürüldü ve zümrüt yeşili bir kuşakla çevrelendi... ister gökyüzünden bakılsın ister denizden, ovan ya da tepeden, her bakını büyüleyen bir görünüş.”

(PP 246)

Emrin Velisi bunu yanı sıra Hz. Bab'ın Makamı'nın ruhani önemini, Makam'ı gezegenin dış çemberinden Makam'ın içine doğru uzanan dokuz

⁴³ Ülkeler arasındaki sorunların barışçıl yoldan çözülmesi amacıyla Birinci Dünya Savaşı'nın ardından 28-Nisan-1919'da İsviçre'de kurulan ve Birleşmiş Milletler'in temeli sayılan bir organizasyondur. Birleşmiş Milletler'in kurulmasının ardından lağvedilmiştir.

halkanın merkezi olarak tanımlar, ki Makam bu halkaların kalbidir. Bu halkalar, Ruhiye Hanım tarafından şu şekilde tanımlanmıştır;

"... bu halkaların en dışındaki, gezegenin kendisidir; bu halkanın bir içinde Hz. Abdülbaha tarafından 'Peygamberler Diyarı' olarak ifade edilen En Kutsal Ülke yatar; bu Diyarın içinde Allah'ın Dağı, Rabbin Bağı, dönüşü Hz. Bab'ın Kendisi demek olan İlyas Peygamber'in inzivaya çekildiği Yer bulunur, bu dağda kutsal bölgeler vardır; Emrin uluslararası statüdeki toprakları, yani bahçeler ve teraslar Harem-i Akdes'i teşkil eder; bunların içinde tüm zerafet ve güzelliği ile Hz. Bab'ın Kabri'nin dış binası; bu dış binanın içinde Büyük Kurban'ın İncisi, yani Hz. Abdülbaha'nın kendisi tarafından yapılmış Kutsallar Kutsalı Kabir; bu Kutsallar Kutsalı'nın içinde korunan Mezar Yeri veya Tapınak, [yani] Makam'ın merkez odası; bu Mezar Yeri'nin içinde ise beyaz taştan sanduka, En Kutsal Tabut..."

(PP 246–247)

Bunlar, her birisi merkeze gittikçe yaklaşan içiçe dokuz halkadır. En merkezde değerli hakikat, Hz.Bab'ın Kutsal Naaşı yer alır. Hz.Bahau'llah'ın Sözleriyle "*Resullerin ve nebilerin çevresini tavaf ettikleri Nokta*". Hz. Bab'ın Makamı'nı ziyaret eden bir kişinin, bu içiçe dokuz halkanın tam Merkezi'nde, yani Hz.Bab'ın huzurunda, var oluşun gücünü hissetmesinde şaşılacak bir şey var mı?

Sonunda Hz.Bab'ın Makamı hazırlanmış ve Dr.Giachery'nin görevi tamamlanmıştı. Ancak Emrin Velisi hemen uzun süredir zihninde olan diğer bir projeye başlamaya karar verdi. Ziyaretçilerin, Hz.Bahau'llah'ın, Hz.Bab'ın ve Hz. Abdülbaha'nın kişisel eşyalarını, Kutsal Yazıların örneklerini ve bu Kutsal Varlıkların fotoğraf ve resimlerini görebilecekleri bir bina istiyordu. Böyle bir bina, tıpkı bir müze gibi, Emrin tarihini tasvir edecekti. Emrin Velisi tüm bu eşyaları uzun yıllar boyunca toplamış ve Hz.Bab'ın Makamı'nda bulunan üç odada muhafaza etmişti. Şimdi bunları buldukları yerden kaldırarak, tasarımını mimar Mason Remey'in yardımıyla kendisinin yaptığı yeni bir Arşiv Binası'na yerleştirmek istiyordu.

Dr.Giachery, Kermil Dağı'ndaki Kavis üzerine inşa edilecek çeşitli binaların ilki olan bu yeni Uluslararası Bahai Arşivi için de mermer tedariki ile görevlendirildi. Dr.Giachery uygun mermeri yine İtalya'da buldu ve işçiler Hz.Bab'ın Makamı ile aynı cins olan bu mermerleri kullanarak inşaatı başladılar. Arşiv Binası 1957'de tamamlandı. Sonra Şevki Efendi bazı döşeme ve iç dekorasyon malzemeleri almak için Londra'ya gitti. Yazı ve sonbaharı istediği şeyleri aramakla geçirdi. Bir taraftan da Dünya'nın Ruhani Fethi Haritası üzerinde son çalışmalarını yapıyordu. Kasım'da Asya gribine yakalandı, sonra kalp krizi geçirdi ve vefat etti. Bu öykünün tamamı Ruhiye Hanım tarafından [bu kitaptaki] Bölüm 9'da anlatılmaktadır.

Böylece ilerleyen aylarda bu değerli tarihi eşyaları Hz.Bab'ın Makamı'ndaki odalardan ve diğer yerlerden yeni binaya nakletme ve buraya yerleştirme işi Ruhiye Hanım'ın görevi haline geldi. Her şeyi Emrin Velisi'nin isteğine uygun olarak ve kendisine açıkladığı şekilde düzenleyen oydu.

Şevki Efendi başka her şeyin yanı sıra Dünya Merkezi'ndeki diğer tüm binalar için de talimatları vermiş ve ölçütleri belirlemişti. Arşiv Binası'nın Kermil Dağı üzerinde kurulacak Bahai İdari Düzen Merkezi'nin ilk binası olacağını söylemişti.

Ayrıca Hz.Bahau'llah'ın Makamı'nın nasıl güzelleştirileceğini de zihninde planlamıştı. Şevki Efendi'yi yakından tanıyan Dr.Giachery, Emrin Velisi'nin arzusunun, Bahai sayısının artacağı ve [böylece] daha fazla parasal kaynağın mümkün olacağı zaman gelince Hz.Bahau'llah'ın istirahat-gahını içine alacak ve Hz.Bab'ın Makamı'ndan bile daha büyük olacak bir Makam'ın inşa edilmesi olduğunu belirtmiştir. Bu Makam'ın inşası için dünyadaki tüm inananlar teberruda bulunacaktır. Bundan sonra Emrin Hayfa ve Akka'daki ikiz ruhani merkezleri, güzelliklerini ve dünyanın başka hiçbir yerindekiyle kıyaslanmayacak olan ruhani güçlerini birleştirmiş olacaktır.

Bugün Bahai ziyaretçiler Yüce Adalet Evi'nin vakarla yükselen Makam Binası'nı ve Kavis şeklinde inşa edilecek ve birbirleriyle uyumlu olacak şekilde tasarlanmış olan diğer üç binanın çizim ve modellerini görebilirler. Ayrıca gelecekte Kermil Dağı'nın eteğinden tepesine kadar

uzanacak olan terasların ve havuzların modellerini de görebilirler ki hep-si tamamlandıktan sonra bu Kutsal Dağı [tekrar] ziyaret etmek isteyeceklerdir.

Peki, [bu inşaatlar] ne zaman tamamlanacak? Çalışmalar 2000 yılından önce bitirilecek şekilde başladı. Şevki Efendi'nin, Allah'ın Kutsal Dağı üzerindeki Kavis planı yakında gerçekleşmiş olacak.⁴⁴

7- NAKIZLAR

Şevki Efendi'nin erkek ve kız kardeşleri vardı. On üç yaşına kadar annesi, babası ve dedesi Hz. Abdülbaha, ayrıca amcası ve teyzeleri de dâhil olmak üzere ailesiyle birlikte yaşadı. Önce Akka'da Abdullah Paşa'nın evini ve sonra Hayfa'da Hz. Abdülbaha'nın evini kullandılar. Daha sonra Beyrut'ta okula gitti.

Çocukluğu, yakınındaki ailesi ve değerli dedesinin sevgisiyle çerçeve-lenmiş olarak güvence ve mutluluk içinde geçti. Beyrut'ta okula giderken bile ailesiyle temas halindeydi.

Toplumda ve deniz aşırı ülkelerde kendisini seven birçok insan olduğu için dedesini kıskanan çok sayıda düşmanı bulunduğunu görüyordu. Ve şüphesiz ki dedesinin ıstıraplarına ailesinin üyelerinin neden olduğunu da görebiliyordu.

Ancak kendisinin ve Emrin yüzleşeceği ve gerek ailesinden, gerekse Emrin birliğini yıkmak isteyen dışarıdan kişilerden kaynaklanan tehlikeleri, tam olarak, Hz. Abdülbaha'nın kendisini Emrin Velisi olarak tayin eden Vasiyetnamesi'ni okuduktan sonra anladı.

İç düşmanlar, Emrin genç Velisi'ne saldırmak için vakit kaybetmedi-ler. Amerikalı bir Bahai, Emrin Velisi olarak atandığının ilan edilmesinin üzerinden henüz iki hafta bile geçmemişti ki Şevki Efendi'ye şunları yazdı;

⁴⁴ Kavis inşaatları Aralık 2000'de tamamlanmış ve Mayıs 2001'de resmen hizmete açılmıştır.

“Bildiğiniz gibi Amerika'da Emrin içindeki bozguncular nedeniyle büyük sıkıntılar ve üzüntüler yaşıyoruz. Bu zehir ahbablar arasında derinlere kadar nüfuz etti.”

(PP 50)

Başka yerlerden de benzer raporlar geliyordu, ama en kötüsü kardeşi Bediullah'ı Hz. Bahauallah'ın Makamı'nın anahtarını bekçisinden gasp etmek üzere gönderen Hz. Abdülbaha'nın üvey kardeşi Muhammed Ali'nin davranışiydı. Muhammed Ali, Hz. Bahauallah'ın Makamı'nın kanuni muhafızı olduğunu iddia ediyordu.

Şevki Efendi bu girişime öyle sert bir şekilde karşı çıktı ki, Akka Valisi anahtarları aldı ve Makam'a güvenlik görevlileri yerleştirdi; anahtarları ne Muhammed Ali'ye ne de Şevki Efendi'ye vermeyi kabul etti. Bunun üzerine Şevki Efendi tekrar hükümete başvurdu.

Mart 1922'de Şevki Efendi'yle birlikte Makam'ı ziyaret eden Amerika-lı inananlardan birisi günlüğüne Şevki Efendi'nin durumdan dolayı çok kaygılı olduğunu yazmıştı. Yine de kişisel duygularına rağmen soğukkanlı bir şekilde işçilere aydınlatma lambalarının içeride ve dışarıda nerelere koyulması gerektiğini söylüyordu. Makam'ı ziyaretçilerin hoşlanacağı şekilde hazırlamak istemişti.

Emrin Velisi aynı günlerde Hz. Bahauallah'ın Bahailer için kutsal ziyaret yeri olacağını söylediği Bağdat'taki Evi'ne Irak Kralı Faysal'ın hükümeti tarafından el koyulduğunu öğrendi. Kral Faysal'a telgraf gönderdi, ama faydası olmadı.

Bu şekilde Şevki Efendi'nin üzerine dört ok birden gönderilmiş oluyordu; sevgili dedesinin Suudu, Amerika'daki ihanet, Hz. Bahauallah'ın Makamı'nın anahtarlarının Muhammed Ali tarafından gaspından sonra Akka Valisi tarafından alınması ve Hz. Bahauallah'ın Bağdat'taki Evi'ne Irak hükümeti tarafından el konulması... Tüm bunlar Emrin genç Velisi'nin tek başına yüzleşebileceğinden çok fazlaydı. Meşveret etmek üzere İngiltere, Almanya, Fransa ve İran'dan iyi tanınan bazı Bahaileri Hayfa'ya çağırdı. On bir kişi geldi ve bunların çoğu, ısrarla, Yüce Adalet Evi seçimi için çağrıda bulunmasını ve böylece yardım elde edebileceğini söylediler.

Şevki Efendi Yüce Adalet Evi'nin kurulma olasılığını zaten düşünmüştü, ancak yapılan meşveret kendisine, seçimin tüm dünyada bu seçimi yapabilecek milli kurumlar oluşturulmadan önce gerçekleştirilemeyeceğini net bir şekilde gösterdi. Böylece bu meşveretlerin ana sonucu, davetlilerin milli ve mahalli Bahai mahfillerinin oluşturulmaya başlanması mesajıyla birlikte geldikleri ülkelere dönmeleri oldu.

“Bunun gerçek anlamı, Şevki Efendi'nin, Emrin Velisi olmasından iki aydan biraz daha uzun bir süre sonra... Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nde açıkladığı İdari Düzen'in kuruluşu için gerekli temelleri atmaya başlamış olmasıdır.”

(PP 56)

Tüm bunların yarattığı gerginlik Emrin Velisi için çok fazlaydı. Nisan ayında Emrin gözetimini Hz. Abdülbaha'nın kız kardeşi En Büyük ve Mukaddes Yaprak'a bırakarak İsviçre dağlarına gitmesinin nedeni buydu. Bu şekilde, bütün büyük ruhani liderlerin, ruhani güçlerini toplamak ve kendilerini Allah'ın ellerine bırakmak üzere bir süre için inzivaya çekilmeleri örneğini takip ediyordu.

Aile, Şevki Efendi'nin yokluğunda da Emrin Velisi'nin otoritesine karşı muhalefete devam ediyordu. En Büyük ve Mukaddes Yaprak, ilham verici mektupları, liderliği ve Ahd-i Misak'a bağlılığı ile Emri bir arada tuttu. En sonunda birkaç ay sonra durum öyle ciddi bir hal aldı ki, En Büyük ve Mukaddes Yaprak kendisini Arz-ı Akdes'e geri çağırması için Şevki Efendi'nin annesini İsviçre'ye gönderdi. Şevki Efendi Aralık'ta Hayfa'ya döndüğünde Hz. Bahauallah'ın Makamı'nın anahtarları hala Akka Valisi'ndeydi ve Nakızların da sadık inananlar gibi Hz. Bahauallah'ın Makamı'na girme hakkı bulunuyordu.

Şevki Efendi ayrıca kendisine gelen mesajların başkaları tarafından açıldığını da fark etmişti. Bir şey yapılması gerekiyordu, bu nedenle Amerika'ya telgraf çekerek Bahailere mektuplarını taahhütlü olarak göndermelerini söyledi. Emri koruması gerekiyordu ve daha fazla şey yapılması şarttı. Kudüs'teki Filistin Yüksek Komiserliği'ne aşağıdaki mesajı gönderdi;

“Arz-ı Akdes'e dönüşüm ve resmi görevlerime yeniden başlayışma istinaden en iyi dileklerimi ve saygılarımı lütfen kabul edin.”

(PP 70)

Böylece Hayfa'ya döndüğünü resmi yetkililerin öğrenmelerini sağlamıştı. Ruhiye Hanım'ın bu mesajla ilgili yorumu şöyledir,

“Hiç şüphe yok ki sekiz aylık inzivayla ilgili olarak Nakızlar tarafından hararetli dedikodular yapılmış olmalı ki, [bu mesajın gönderilmesi] Şevki Efendi tarafından dikkatle düşünülmüş ve bunun yanı sıra nezaket dolu bir davranıştı.”

(PP 70)

Emrin Velisi'nin, hükümetin, kendisinin hala Emrin işlerini kontrol eden kişi olduğunu bilmesini istediği açıktır.

Şevki Efendi Hz. Bahauallah'ın Makamı'nın anahtarlarını geri alabilmek için resmi makamlara tekrar başvurdu ve tüm dünyadaki Bahailerden bu konuda yetkililer üzerinde baskı kurmalarını istedi. Ayrıca Kudüs'teki kuzeniyle de temas kurarak kendisine bazı özel talimatlar verdi. Bu talimatların neler olduğunu bilmiyoruz, ama işe yaradılar, nitekim 8 Şubat 1923'de, dönüşünün üzerinden henüz iki ay bile geçmeden, Hz. Bahauallah'ın Makamı'nın anahtarlarının kendisine iade edileceği haberini aldı. Makam kurtulmuştu. Ruhiye Hanım'ın dediği gibi;

“Bahai dünyasının Kiblesi'nin güvenliği ilk kez ve sonsuza kadar güvence altına alınmıştı, ancak Hz. Bahauallah'ın Bağdat'tayken oturduğu Ev hala Emrin Şii düşmanlarının elindeydi ve durum bugün de aynıdır...”

(PP 71)

Daha sonra ailesiyle ilgili daha büyük sorunların izleri belirmeye başladı. Ocak ayında Emrin Velisi Hz. Bahauallah'ın torunlarından birisine şunları yazdı;

“Geçmiş tecrübelerden, Emre ilişkin konularda tam bir samimiyet ve adaletten yana olduğumu ve ardı arkası kesilmeyen kötülük dolu çabalarını sadece Allah'ın boşa çıkaracağı Emrin düşmanlarına, yani

Nakızlara karşı taviz vermez olduğumu anlamış olduğunu tahmin ediyorum...”

(PP 70)

Bu mektup bir uyarı olmalı, çünkü bu akrabası da kısa süre sonra Nakız oldu. Bu kuzenin üç erkek kardeşi de, ikisi Emrin Velisi'nin kız kardeşi olmak üzere, Hz. Abdülbaha'nın üç torunu ile evlenmişlerdi. Aileyi tıpkı bir örümcek ağı gibi öylesine bir ihanet, düşmanlık ve itaatsizlik ile sarıp sarmaladılar ki, sonunda Hz. Abdülbaha'nın ailesinin tümü ruhani bir hastalığa yakalandı ve Şevki Efendi tüm ailesini Nakızlığa kapırdı.

Bir ailenin kavga nedeniyle parçalanması üzücüdür. Bu olayda ise durum Emrin Velisi için tam bir felaketti, çünkü Emri korumak için ailesini kendisinden ve Emir'den uzaklaştırma kararını vermesi gereken kişi yine kendisiydi.

“Tüm bunlar Emrin Velisi'ne şiddetli ıstırap veriyor. Kalp sağlığından gerçekten çok endişe ediyorum. Dün gece kalbi çok, çok, çok hızlı atıyordu. Ve bazen, neredeyse saatler boyunca, üzüntü nedeniyle yüksek sesle ve çok sık nefes alıyor... Bunlar sonunda ölümüne neden olacak. Nasıl ve ne zaman olacağını şüphesiz ki Allah bilir. Şimdiye kadar olduğu gibi [sonunda] yine başarılı olacak. Ama ardı arkası kesilmeyen sorunlar, ailenin önce bir, sonra başka bir üyesiyle yapılan hiç bitmeyen mücadeleler kendisini yavaş yavaş tüketiyor. Çökmüş durumda... Kalbi evham dolu... Sinirleri çok yıprandı...”

(PP 161)

Bunlar Ruhiye Hanım'ın sözleri... Ve tabii ki Emrin Velisi'ni etkileyen şeyler Ruhiye Hanım'ı da etkiliyordu. Günlüğünden bir alıntı daha;

“Şevki Efendi'nin ve benim çektiğim acıları şeytanın bile çekmesini istemezdim. Bunları tarif edemem; zihinsel ve sinirsel üzüntüler... sadece... iş, iş, iş, bütün gün... Arazi satın alınması, problemler, mektuplar, sorular, ihanetler, kötü niyet, şüphe... sonsuza kadar.”

(PP 167)

Ruhiye Hanım'ın günlüğünden, Emrin Velisi'nin yardımcılarında birisinin itaatsizliğiyle ilgili başka bir hikâye daha okumak yararlı olabilir;

“Bugün buraya bir adam geldi. Eve bir Bahai olarak girdi ve Nakız olarak çıktı (Emrin Velisi'ne itaat etmeyi kabul etmedi). Uzun süre kapıda ayakta durdu. Ona 'ruhunu bu kadar kolaylıkla terk mi edeceksin?' diye bağırarak istedim. Bunca yıl Emrin içinde bulunduktan sonra her şeyi öyle kolaylıkla fırlatıp atıyor ki! Hayat bir insana ruhundan başka ne sunabilir? Allah'ın bu en değerli armağanını, yalnızca şu anda Emrin Velisi'ne itaat etmek zahmet verici ve zor geldiği için bir kenara atıyor... Keşke ahbablar sadece Efendimizin⁴⁵ ve Emrin Velisi'nin yakın çevrelerindeki Bahailerin düzeysizliği dolayısıyla çektiği sıkıntıları bilselerdi. Bazıları iyiydi. Ama bazıları çürümüştü. Öyle ki Ahd-i Misak'da zayıf bir kişi olduğunda, sanki doğrudan Emrin Mazharı'nın (Hz. Bahauallah), En Mükemmel Örneğin⁴⁶ (Hz. Abdülbaha) veya Emrin Velisi'nin (Şevki Efendi) vücuduna saldırıyorlardı. Buna tanık oldum. Tıpkı bir zehir gibi...”

(PP 160)

Ruhiye Hanım bu ve bunun gibi diğer olaylara bakarak tüm bu olanların nedenlerini “The Priceless Pearl (Eşsiz İnci)” kitabında şöyle açıklamaya çalışmıştır;

“Hz. Bahauallah'ın ailesindeki Nakızlık tıpkı bir ağaca dolanmış ve onu boğmakta olan bir sarmaşığa benziyordu; öyle ki sarmaşığın dalları ağaçtan kurtulup havaya doğru uzandığında sarılı olduğu her neyse, onu da koparıp mahvederdi. Birçok önemsiz akrabanın, sekreterlerin, Emrin Merkezi'nin çevresindeki toplumun üyelerinin ve ailenin çeşitli üyelerinin dönem dönem tekrarlanan sadakatsizliklerin bir parçası olmasının ve bu hasta kişilerin [aileden] sökülüp atıldığı zamanlarda bazı körleşmiş sempatizanlarının da [bunlarla] birlikte gitmelerinin nedeni budur.”

(PP 122)

⁴⁵ Hz. Abdülbaha

⁴⁶ Hz. Abdülbaha Hz. Bahauallah'ın İlahi Öğretilerinin En Mükemmel Örneğidir.

Şevki Efendi çok sabırlıydı. Bu sabrı ailesinde yaşanan bu korkunç durumlarla uğraşırken de gösterdi. Örneğin üzücü bir olayla ilgili olarak, kendi erkek kardeşini Emir'den ihraç edecek mesajı göndermek için sekiz ay bekledi. Tüm bu süre boyunca sorunu çözmek için çalıştı, böylece göndermesi kendisi için çok zor olan bu mesaja gerek kalmayacaktı. Sonunda yapacak başka bir şey kalmayınca mesajı göndermek zorunda kaldı.

Ailedeki bu durum özellikle savaş yıllarında öylesine kötüleştirdi ki, Emrin Velisi'nin Hayfa'da güvенеbileceği kişiler olarak sadece Ruhiye Hanım ve [Ruhiye Hanım'ın] babası kaldı. Emrin Velisi'nin sevgili hizmetkârı olan ve "Allah'ın sevgi ormanının aslanı" lakaplı Ali Aksar uzun yıllar boyunca verdiği hizmetten sonra vefat ettiğinde, Ruhiye Hanım günlüğüne Emrin Velisi'nin şu sözlerini yazdı,

"Geriye bir tek sen, baban ve Ali Aksar kalmıştı, şimdi Allah Ali Askar'ı aldı!"

(PP 165)

Diğer Yerlerdeki Nakızlar

İnsanlar neden Emrin Velisi'ne karşı çıktılar? İnsanların Ahd-i Misak'ı bozmalarının temel nedenlerinden birisi, sahip oldukları hırs ve gururdu. Ya toplumun lideri olmak istiyorlar, ya Emir'de önemli bir mevki sahibi olmayı arzu ediyorlar, ya da başka bir şekilde saygı görmek istiyorlardı. Ama şunu anlamıyorlardı ki, Hz. Bahauallah Emri'nin geleceğini liderler olmayacak şekilde organize etmişti. Bugünkü liderler dediğimiz kişiler idari görevler için ya seçilmiş ya da atanmış bireylerdir ve [Bahailikte] din adamı gibi bir şey kesinlikle yoktur. Bu seçilmiş veya atanmış kişilerin kendi başlarına herhangi bir yetkileri de yoktur. Bunun yerine, kararları veren meşveret kurumlarının bir parçasıdır. Veya eğer Emrin Eli veya Müşavirler, bir güç odağı olmaktan ziyade bir hizmetkâr gibidirler. Emrin kural koyucuları meşveret kurumlarıdır; Emrin Elleri ve Müşavirler ise danışmandır. Bu nedenle Nakızlar yaşadıkları bu yeni Gün'ün kendini düşünmeme, tevazu ve arınmışlık günü, yani kulluk günü olduğunu anlayamamışlardır.

Dünyanın başka bölgelerinde de nakızlar ortaya çıktı. Avareh isimli ve "ilim ve irfan insanı" olarak tanınan ünlü bir İranlı mübelliğ vardı. Bir yazar ve bir mübelliğ olarak çok yetenekliydi. Ama ayrıca hırslı ve kibirli bir insandı ve gizlice afyon kullanırdı. Şevki Efendi kendisini Emrin geleceğiyle ilgili tartışmak üzere Arz-ı Akdes'e çağırınca, Emrin Velisi'ne hemen Yüce Adalet Evi'nin seçim çağrısında bulunması gerektiğini söyledi. Avareh bu En Yüce Kurum'un üyesi olma tutkusuyla doluydu ve eğer Emrin Velisi seçim çağrısı yaparsa, o zamanlar Emrin İran'daki en önde gelen mübelliği ve nüfuzlu bir kişilik olduğu için, şüphesiz ki seçilebilecekti.

Emrin Velisi Adalet Evi'nin seçimi için çağrıda bulunmamaya karar verip bu kararının nedenlerini kendisine açıkladığında Avareh tatmin olmadı ve özellikle Kahire'deki Bahailer arasında huzursuzluk ve ihtilafa neden olmaya başladı. Hatta Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nin otoritesini bile sorguladı ve İran'daki Bahailer arasında Emrin Velisi'ne karşı itaatsizlikler yaşanmasına neden oldu.

Sonunda Emrin Velisi kendisini Nakız olarak ilan etmek zorunda kaldı. Avareh'nin karısı kendisiyle işbirliği yapmayı reddederek kocasını terk etti ve adanmış ve takdire değer bir Bahai olarak kaldı. Daha sonraki dönemde Şevki Efendi Avareh'yi Ahd-i Misak'ın okyanus dalgalarının kıyıya sürüklediği ve böylece Tanrı Emri'ni kirinden arındırdığı ölü bir vücuda benzetmiştir.

Diğer Nakızların öyküleri de hep aynı şekilde sona ermiştir. Emrin Merkezi'ne isyan ederek egolarını dışa vurur, otoriteye itaatsizlik eder ve Emrin Merkezi ve Bahai toplumu için ıstıraba neden olurlar. Ayrılık yaratmak isteyen tüm girişimler başarısız olur ve [bu kişiler] sonunda utanç içinde gözden düşerek kendi davranışları nedeniyle Emrin dışında kalırlar ve insanlar üzerinde herhangi bir etkileri kalmaz.

Doğu'da bunun gibi birçok insan vardı, ama Batı'da da bir kaç kişi bulunuyordu. En aktif olanlarından birisi, uzun yıllar Hz. Abdülbaha'nın sekreterliğini yapan ve Emri Amerika'da tebliğ eden bir İranlıydı. Adı, Ahmad Sohrab'tı. Seçileceğinden emin olduğu için o da Şevki Efendi'den Yüce

Adalet Evi'nin seçimi için çağrıda bulunmasını istemişti. Şevki Efendi bunun yerine Milli ve mahalli Mahfillerin seçilmesi çağrısında bulununca Ahmad Sohrab buna karşı çıktı. Julie Chanler isimli varlıklı bir kadının yardımıyla Emir'de bir mezhep oluşturmaya ve Emrin Velisi'nin yerine geçmeye çalıştı. Ama kesin bir başarısızlığa uğradı. Planları ve çalışmaları hiçbir meyve vermedi, ama Emrin Velisi'ne ve Amerikan toplumuna büyük acılar verdi.

Nakızların genelde izledikleri yol, samimi ve adanmış bir Bahai olduklarını ve yaptıklarının tamamıyla farkında olduklarını iddia etmeleridir. Ama daha sonra davranışlarıyla gerçek karakterlerini gösterirler.

Bugün hiçbir etkisi olmayan az sayıda Nakız hala bulunmaktadır. Emrin İdari Düzeni yüzyıldan fazla bir süredir tek bir parçadır ve Ahd-i Misak'ın gücü herkese kanıtlanmıştır.

Bütün bu insanlar Şevki Efendi'de büyük bir hayal kırıklığı ve üzüntü yaratmışlardı, ancak kendisi ahabplara bu gibi şeyleri bir lütuf olarak görmeleri gerektiğini söylemiştir. Bazı Bahailerin inançlarını inkâr etmesi veya zaman zaman Emre saldırması Emre zarar vermez. Emri yıkmak bir yana, daha da güçlendirir ve ışığının parlaklığının arttırır. Bu ışığı söndürmek isteyenler başarısız olurlar. Yaşananlar duyulur ve insanlar Emrin güzelliğini ve temizliğini öğrenmiş olurlar. Öğretilerini, güçlü birliğini, dinler tarihindeki seçkin yerini ve saygıdeğer insanların bu yüksek standartlara nasıl hürmet gösterdiklerini keşfederler.

Nakızlar sonunda yalnızca kendilerine zarar vermiş olurlar. Ruhiye Hanım bu konuyu şöyle özetliyor;

“Kâğıt üstünde basit gözüküyor. Ama bir ev yıllar boyunca yürek burkan duygularla dolunca, insanın beynini uyuşturan rezaletlerle salanınca, sınırlar mahvolunca ve insan kendisini tam bir karmaşanın içinde hissedince, basit değil, tam bir cehennem. Bir hastanın ameliyat masasına yatırılıp hastalığa neden olan parçanın [vücuttan] sökülüp atılmasından önce uzun bir bekleyiş süresi, hastalığı tedavi edecek çareyi bulma ve iyileştirme umudunun yaşandığı uzun bir süreç vardır. Nakızlıkla ilgili durum da böyledir; önce kötü bir koku duyulur; ardın-

dan uyarı, sitem ve tavsiye gelir; durum iyiye gidiyor gibi gözükür; ama sonra eskisinden daha kötü bir şekilde tekrar kendisini gösterir; çırpınmaya benzeyen durumlar ortaya çıkar—pişmanlık ve ardından gelen başışlama—ve sonra her şey yeniden tekrarlanır, aynı şey, ama bu kez eskisinden daha da kötü olmak üzere tekrar başlar. Hz.Bahau'llah'ın, Hz. Abdülbaha'nın ve Şevki Efendi'nin dönemlerinde çeşitli şekillerde yaşanmış olan şey işte budur.

Artık hepsi tarih oldu, [bu yüzden] bunlara tekrar tekrar değinmenin bir faydası yok.”

(PP 122–123)

Ruhiye Hanım, Emrin Velisi'nin 60 gibi erken bir yaşta vefat etmesinin en büyük nedeninin, Nakızlarla otuz altı yıl boyunca mücadele etmesinin kalbini zayıflatması olduğu kanaatindedir.

8- DOĞU VE BATININ BİRLEŞMESİ

Şevki Efendi'yle ilgili bu öyküde devamlı olarak Ruhiye Hanım'ın “The Priceless Pearl (Eşsiz İnci)” kitabından alıntılar yaptım. Ruhiye Hanım, bu kitapta Bahailerin kendilerini Şevki Efendi'ye ve Ruhiye Hanım'a yakın hissetmelerini sağlayan kimi kişisel hikâyeleri ve deneyimleri paylaşır. Kitabımızın sonuna yaklaşırken bunların bazılarını sizlerle de paylaşmak istiyorum. Aşağıdakilerin büyük çoğunluğu [Ruhiye Hanım'ın] kendi sözleridir, ancak benim tarafımdan yardımcı olacak birkaç kelime eklenmiştir.

İlk Kutsal Ziyaretim

“1923'de henüz bir çocukken ve Hz.Bahau'llah'ın Suud toplantısı için gittiğimiz Behci'den Emrin Velisi'nin kullandığı araba ile döndüğüm ziyaretim dâhil, kutsal ziyaretleri düşününce aklıma birçok hatıra geliyor. Arabanın koltuğu yerine bagajın üstüne oturmakta ısrar etmiştim. Şevki Efendi beni düşmemem için uyardı ve ben de kendisine bunun için söz verdim. Sabahın güzelliği beni kendimden geçirmiş-

ti; bahşedilen bütün bu lütuflar da [adeta] korkutucuydu. O günlerde doğru düzgün bir yol yoktu, bu nedenle Akka ve Hayfa arasındaki sahilin deniz ve kum tepelikleri arasında uzanan kumsal üzerinden gidiyorduk. Yüzlerce küçük beyaz yengeç, kendilerini kurtarmak için devamlı olarak arabanın önünden yuvalarına kaçıyorlardı. Güneş yeni doğmuştu; tüm dünya taptaze, gül rengine bürünmüş ve tertemizdi. Şevki Efendi bana Kanada'daki Rocky Dağlarını görmeyi ne kadar çok istediğini ve dağlara ve dağcılığa duyduğu sevgiyi anlatmaya başladı.”

(PP 133)

“Annemi ve beni 1923 yılında odasına davet ettiğinde nasıl görüldüğünü asla unutamam; uzanmış olduğu yatağının ucunda ayakta duruyorduk, açıkça bitkin ve acı içindeydi, gözlerinin altında siyah gölgeler vardı ve bize dayanamayacağını ve uzaklara gideceğini söyledi. Bu kadar genç bir adam için kendisini bu gibi birçok saldırının hedefi olarak bulmak ve hem Emri hem de sürüyü etrafında sinsi sinsi dolaşan kurtlardan korumak için sahip olduğu hakkı kullanarak kimilerini Emir'den ihraç etme sorumluluğunun kendi üzerine düştüğünü fark etmiş olmak çok zor olmalı!”

“Nakızlık olayı Şevki Efendi'nin her zaman hastalanmasına neden olmuştur; [Şevki Efendi] sanki Emrin kendisiydi ve Emre yapılan her saldırı, doğrudan Emrin kalbi olan Şevki Efendi'yi etkiliyordu.”

(PP 118–119)

“Annemle yaptığım 1923 ziyaretimden bir olay hatırlıyorum, Hz. Abdülbaha'nın evinin salonunda Bahai erkeklerin katıldığı büyük bir toplantı yapılıyordu; annem ve Edith Sanderson Emrin Velisi'nin yanında oturuyorlardı, ama ben salona açılan bir odadaki kadınlarla beraberdim. Karanlıkta oturuyorduk, böylece kapıyı açık bırakabiliyor (o günlerde Doğulu erkek ve kadınlar, ülke geleneklerine uygun davranarak, birbirlerinden tamamen ayrı ortamlarda bulunurlardı) ve olup biteni az da olsa işitebiliyorduk.”

(PP 146)

Evlilik

“Beni eşi olarak seçtiğini söylediği gün parmağıma... üzerinde İsm-i Azam⁴⁷ sembolü olan ve kendisine yıllar önce En Büyük ve Mukaddes Yaprak tarafından Bahai evlilik yüzüğü olarak verilen... basit altın bir yüzük taktı; bana bunun şimdilik bir başkası tarafından görülmemesi gerektiğini söyledi; ben de bu yüzüğü evlendiğimiz güne kadar boynumdaki zincirde taşıdım.”

(PP 147)

“Evliliğimizin, her şeyin En Büyük ve Mukaddes Yaprak'ın hayatta olduğu günlerdeki gibi korunduğu odasında gerçekleşmesinden başka hiçbir şey, Şevki Efendi'nin kendisine (En Büyük ve Mukaddes Yaprak; Hz. Abdülbaha'nın kız kardeşi) duyduğu derin sevgiyi daha iyi anlatamaz. Yatağının karşısında ayakta dururken Emrin Velisi el ele tuttuğumuz basit bir evlilik töreni yaptı ve her ikimiz de Arapça olarak şu sözleri tekrarladık; *'Biz hepimiz, gerçekten de, Allah'ın iradesine razıyız.'*”

(PP 146)

“Şüphesiz ki, Şevki Efendi'nin evliliğinin Hz. Abdülbaha'nın hapishane şehri Akka'daki evliliğini andıran basitliği, her yerdeki Bahailer için... bir... örnek oluşturmalıdır. Kendi anne babası, benim anne babam ve Şevki Efendi'nin Hayfa'da yaşamakta olan bir erkek ve iki kız kardeşinden başka kimsenin bu evlilikten haberi yoktu. Geçmiş tecrübelerden, önemli Emri olayların Bahai dünyasında heyecan ve telaş yarattığını bildiği için evlilik olayını bir sır olarak tutmak konusunda... büyük özen gösteriyordu. Bu nedenle özel şoförünün Şevki Efendi'yi yanında benimle birlikte 25 Mart 1937 günü öğleden sonra Hz. Bahaulah'ın Mübarek Makamı'nı ziyarete götürmesi, hizmetkârlar ve yakın çevrede yaşayan Bahailer için büyük bir sürpriz olmuştu. Yüreği, hayatının böyle bir anında kendisini dünyadaki En Kutsal Nokta'ya yönlendirmişti. Bu özel olay için, Doğulu kadınların o dönemde sokağa çıkar-

⁴⁷ Sözlüğe bakabilirsiniz

ken siyahlara bürünmesi geleneğine uygun olarak, beyaz dantelli bir bluz hariç tamamen siyah giyindiğimi hatırlıyorum. Batılı olmama rağmen Şevki Efendi evindeki Doğulu yaşam tarzına mümkün olduğu kadar doğal ve gösterişsiz bir şekilde uymamı çok arzu etmişti ve ben de kendisinin dileklerini her şekilde yerine getirmekten sadece büyük bir mutluluk duyuyordum. Behci'ye ulaşıp Makam'a girdiğimizde benden hala boynumdaki zincire takılı olan yüzüğü kendisine vermemi rica etti ve sağ elimin yüzük parmağına taktı ki... kendisi de kendi yüzüğünü her zaman aynı şekilde taşıyordu. Yaptığı tek jest buydu. Makam'ın iç odasına girdi, Hz.Bahau'llah'ın defnedilmiş olduğu zeminin üzerindeki kurumuş taç yapraklarını ve çiçekleri bir mendilin içine topladı... Ziyaretnameyi makam eşliğinde okuduktan sonra Hayfa'ya döndük ve daha önce belirtildiği gibi En Büyük ve Mukaddes Yaprak'ın odasında evliliğimiz gerçekleşti. Bu ziyaret, bu büyük onuru bana tevcih etmeyi seçtiğini söylediği gün ve Batılı ziyaretçilerin kaldığı misafirhanedeki bir veya iki kısa an hariç, Emrin Velisi'yle hiçbir zaman yalnız kalmadım. Ne kutlama, ne çiçekler, ne büyük bir tören, ne düğün elbiseleri, ne de bir resepsiyon oldu. Annesi ve babası, Hz.Bahau'llah'ın kurallarına uygun şekilde, evlilik belgemizi imzalayarak bu evliliğe rızalarını gösterdiler ve sonra ben caddenin karşısındaki Batılı ziyaretçilerin kaldığı misafirhaneye giderek kendi anne babama katıldım (bu olayların hiçbirinde hazır bulunmamışlardı), Şevki Efendi de günlük işleriyle ilgilenmeye gitti. Emrin Velisi, akşam yemeği saatinde, genellikle olduğu gibi, sessiz bir şekilde [tekrar] ortaya çıktı ve anne babama sevgi ve tebriklerini [bir yağmur gibi] yağdırdı. Kıymetli çiçeklerle dolu mendili alarak her zamanki eşsiz gülümsemesi eşliğinde anneme sundu ve bunları kendisi için Hz.Bahau'llah'ın Makamı'nın iç odasından getirdiğini söyledi. Sonra annem ve babam da evlilik belgemizi imzaladılar ve yemekten ve tüm bunlar bittikten sonra Şevki Efendi'yle birlikte eve yürüdüm, bu arada biz yemekten sonra Fujita (Japon hizmetkâr) tarafından yolun karşısına taşınmıştı. Emrin Velisi'nin ailesiyle birlikte bir süre daha oturduktan sonra, uzun yıllar önce En Büyük ve Mukaddes Yaprak tarafından [Şevki Efendi için] hazırlanmış olan iki odaya çıktık."

(PP 151–152)

"Bu evliliğin gerçekleşmesindeki sükûnet, basitlik, tevazu ve ağırbaşlılık Emrin Velisi'nin bunu önemsiz bir olay olarak gördüğü anlamına gelmez, tam aksine. Annesinin imzasını taşıyan, ancak taslağını Emrin Velisi'nin hazırladığı aşağıdaki telgraf Amerika'ya gönderilmişti;

"Mahfillere, Emrin sevgili Velisi'nin evliliğini kutlamalarını duyurun. Bu paha biçilmez onur, Hz.Bahau'llah'ın hizmetçisi Ruhiye Hanım, Bayan Mary Maxwell'e verilmiştir. Bahai Dini tarafından ilan edilmiş olan, Doğu ile Batı'nın birleşmesi böylece daha da güçlendi. [imza] Ziaie, Emrin Velisi'nin annesi."

(PP 152)

"Emrin Velisi'nin evliliğinin... en büyük anlamı... bizzat kendisi tarafından Batı ve Doğu'yu birbirine yakınlaştırması olarak ifade edilmiştir."

(PP 153)

"Şevki Efendi'nin işi, evlendikten sonra da aynı şekilde devam etti."

(PP 153)

"1937 yılında babam Hz. Abdülbaha'nın evinin çatı kısmı için Emrin Velisi tarafından kullanılmakta olan odalara eklenecek birkaç oda daha tasarladı."

(PP 237)

"Emrin sevgili Velisi beklenmedik bir şekilde beni eşi olarak seçme onurunu bahşedince, kendimle ilgili olarak, en azından, ruhani geleceğimin ne olacağıyla ilgili kaygımın sona erdiği fikrini edindim. Ne de olsa, artık hep onun yanında olacaktım. Bu, ölmek ve hiçbir şeyin bana ulaşamayacağı cennete gitmek gibi bir şeydi. Bir gün... Şevki Efendi bana şu sözleri söyledi; '*Kaderin kendi ellerinde!*' Dehşete düşmüştüm! Ruhumun selameti için tüm hayatım boyunca doğru olanı yapma mücadelesi yine bana kalmıştı."

(PP 357)

"Annemle babam çoğunluğu Batılı ziyaretçilerin kaldığı misafirhanede olmak üzere Filistin'de iki aydan fazla kaldılar; ancak Emrin Ve-

lisi hemen her gece onlarla akşam yemeğine gitmesine rağmen aralarında derin bir kişisel samimiyet kurma fırsatı olmadı. Sonunda ayrılık vakti geldiğinde annem bana 'Mary, sence Emrin Velisi ayrılırken beni öper mi?' diye sordu. (Her ne kadar herkes artık beni Emrin Velisi tarafından verilen Farsça 'Ruhiye Hanım' ismiyle çağırıyor olsa da, annem ve babamın doğal olarak hayatım boyunca kullandıkları Mary ismini kullanmaya hakları vardı.) Bunu hiç düşünmemiştim ve annemin bu sorusunu Şevki Efendi'ye tekrarladım, ama tabii ki ona ne yapması gerektiğini söyleyecek değildim! Annem ve babam öğleden sonra ayrılacaklardı, Emrin Velisi öğle yemeğinden sonra annemi görmek üzere tek başına misafirhanedeki odasına gitti. Şevki Efendi odadan çıkınca annemin yanına gittim, birer yıldız gibi parlayan gözleriyle bana şöyle dedi; 'Beni öptü.'"

(PP 153–154)

Annemin Vefatı

"Yıllar geçti ve 1940 yılında annem (May Maxwell) Efendimizin⁴⁸ kendisine bahşettiği ve sonucusu kesinlikle umulmadık bir şekilde kızının Emrin sevgili Velisi ile birleşmesi olan lütuflarına bir teşekkür olmak üzere ve Emre hizmet etme arzusunun heyecanı ile Arjantin'deki tebliğ çalışmalarına yardımcı olmak için Güney Amerika'ya gitmeye karar verdi... Buenos Aires'e ulaştı ve hemen ardından geçirdiği kalp krizi sonucu vefat etti. Üç telgraf geldi, birisi annemin kendisinden ve Emrin Velisi'nden [kendisi için] dua etmesini rica ediyordu, ikincisi babamdandı, annemin çok hasta olduğunu bildiriyor ve beni hazırlıyordu, sonucusu da anneme eşlik eden kuzenim Jeanne Bolles'tendi ve [annemin] vefatını bildiriyordu. Tüm bu telgrafları Şevki Efendi'ye ben götürdüm. Bunları okurken yüzünün değiştiğini ve bana büyük bir kaygı ve üzüntüyle baktığını gördüm. Daha sonra, ağır ağır bana annemin vefat ettiğini söyledi. Daha önce başka bir insanın böyle şok ve keder dolu bir anda Emrin Velisi'nin bana gösterdiği nezaketin bir

⁴⁸ Hz. Abdülbaha

benzerini yaşadığını sanmıyorum. Annemin fedakârlığı hakkındaki övgüleri, vefatını bildirmek üzere Irak Milli Mahfili'ne gönderdiği telgrafta 'cennetin ortasındaki ruhlar kendisinin hayır dualarını bekliyorlar' şeklindeki ifadesi, annemin Melekût-u Ebha'da dolaşarak sadece dünyadaki sevgili kızı hakkında konuşmak istediği için oradakileri bayağı rahatsız ettiğiyle ilgili güçlü tasviri... Bütün bunlar beni öyle mutlu etmişti ki, birçok kez kendimi Şevki Efendi'nin aslında galiba gerçekten de gaipten verdiği bu haberlere kendisiyle birlikte gülerken buldum."

(PP 154)

"Şevki Efendi 2 Mart'ta babama şu telgrafi gönderdi; 'Derin bir tessesür içindeyiz, ama bunun Hz.Bahaullah'ın Emrine sunulmuş olan cesur ve mükemmel bir hizmet ve böylesine onurlu bir yaşam için uygun bir son olduğunu fark ettigimizde, sonsuz teselli buluyoruz. Ruhiye aslında bu yeri doldurulamaz kaybın fazlasıyla farkında olsa da, muhterem annesinin son derece haklı bir şekilde kazanmış olduğu ebedi taçtan dolayı da sevinçli. Buenos Aires'e defnedilmesi uygun olur. Tarafınızdan tasarlanan ve mücadele verdiği ve sonunda görkemli bir şekilde hayata veda ettiği noktada tarafımdan inşa ettirilen mezarı, Bahai muhaceret çalışmalarının çok önemli bir merkezi olacaktır. İşlerinizi Hayfa'da ikamet edecek şekilde ayarlamamız memnuniyetle karşılanacaktır. En derin sevgi dolu başsağlığı dileklerimden emin olunuz.'"⁴⁹

(PP 155)

"Babamı Hayfa'ya getiren ve sahip olduğu derin profesyonel bilgi ve tecrübesiyle, bizzat Efendimizin⁵⁰ başlattığı ve Hz. Bab'ın Kutsal Türbesi'nin etrafında yer alacak olan bir binalar dizisini tasarlayarak

⁴⁹ Özet olarak Emrin Velisi bu telgrafta Ruhiye Hanım'ın babasına, eşinin Bahai hizmetlerini görkemli bir şekilde sonlandırdığını ve Ruhiye Hanım'ın üzüntülü ancak annesinin öbür dünyadaki ruhani ödülü dolayısıyla müteşekkik olduğunu ifade etmiştir. Bayan Maxwell vefat ettiği yer olan Arjantin'de defnedilmeliydi. Kabrini [eşi] Bay Maxwell tasarlayacak ve burası muhaceret çalışmalarının merkezi olacaktı. Şevki Efendi [ayrıca] Bay Maxwell'i [artık] Hayfa'da yaşaması için davet etmişti.

⁵⁰ Hz. Abdülbaha

Hz. Abdülbaha'nın planlarını yerine getirecek bir vasıta haline getiren, işte bu mesajdı.”

(PP 155)

Kısa Hikâyeler

“Şevki Efendi, özellikle samimi olduğu aile üyelerine muziplikler yapmayı severdi. Kurban genellikle ben olurum ve söylediği her şeye inanma eğiliminde olmamın avantajını kullandığını ve beni kandırma- yı sevdiğini bilirdim. Örnek olarak, savaş yıllarında bir gün odasına gir- diğimi ve kendisini son derece ciddi ve kaygılı bir durumda bulduğumu hatırlıyorum. Bu durum dikkatimi çekti ve beni korkuttu. Sonra kor- kunç bir olay olduğunu söyledi ve ben, doğal olarak, daha da korktum ve ne olduğunu sordum. Son derece kaygı dolu bir ifadeyle ve ciddi bir şekilde Churchill'in öldüğünü söyledi. Savaşın en tehlikeli dönemi oldu- ğu için bu haberden dolayı çok heyecanlandım, üzüldüm ve artık büyük liderleri öldüğüne göre şimdi Müttefik ordularına ne olacağını... vs. sordum. Şevki Efendi sıkıntımı olabildiğince uzattı ve sonra birden bire kahkahalarla gülmeye başladı! En uygun kişi olarak gördüğü için buna benzer muziplikleri bana çok sık yapardı. Ancak saflığım yavaş yavaş kayboldu ve yirmi yıldan sonra artık beni kandırmanın çok zor oldu- ğunu söylemeye başladı. Bazen, çaresiz bir şekilde, aynı oyunu ben de kendisine oynamak isterdim, ancak asla Şevki Efendi kadar iyi rol yap- madım ve kendisini kandırmayı hemen hemen hiç başaramadım.”

(PP 129)

“Şevki Efendi'nin babama nezaketini gösterme yollarından birisi ba- zen onu gül suyuyla ovmak olurdu. Doğuda erkeklerin parfüm kullan- masını yasaklayan bir saçmalık yoktur ve Emrin Velisi bu harika parfü- me çok düşküdü. İskoçyalı babamın suratındaki ifadeyi görmekse her şeye değerdi! Erkeklerin parfüm kullanmalarının aforoz sebebi olduğu bir geçmiş ve dünyadan geliyordu. Hayatında güzel kokulu bir losyon bile kullanmamıştı. Fazlasıyla ağır kokacağı kaygısının Sevgili Velisi'nin kendisine gösterdiği nezaket dolu ilginin verdiği katıksız mutlulukla birleşmesi, yüzünde olabilecek en olağanüstü ifadeyi oluşturuyordu!”

(PP 157)

“Emrin Velisi'nin, ister bir yemek ücreti, isterse binlerce dolarlık bir ödeme olsun, bir faturayı dikkatli bir şekilde incelemeyen ödemediğini hiçbir zaman görmedim! Eğer faturada bir fazlalık ya da eksiklik varsa hemen uyarısını yapardı. Hesabın hatalı olduğu ve yeniden bakmaları gerektiği, aksi takdirde para kaybedecekleri konusunda uyararak in- sanları birçok kez şaşırtmışımdır.”

(PP 131)

“Bazen babamın Şevki Efendi'ye göstermek için yeni bir çizim getir- diği ve Emrin Velisi'nin yatakta otururken yastıktan da destek alarak [bu çizime] baktığı zamanlarda, Şevki Efendi detayları birlikte daha kolay inceleyebilmeleri için babamı yatakta yanında oturmaya çağırı- rdı. Birisi bembeyaz, diğeri de tepesinden kırışmaya başlamış bu iki güzel kafayı birbirlerine bu kadar yakın görmenin bana neler hissettir- diğini hayal edebilirsiniz. Bunun gibi kısa huzurlu anlar ve ailevi zevk- ler, genellikle kederlerle dolu olan fırtınalı hayatımıza keyif katardı.”

(PP 155)

Savaş Yılları

“Efendimizin⁵¹ evinin etrafında, sık sık, bazen de küçük çatışmalar halinde, silah sesleri duyulurdu; kimse bize ateş etmedi veya saldırmadı, ama vurulma tehlikesi göz ardı edilemezdi... Tüm bunlar yaşanır- ken Şevki Efendi her gün düzenli bir şekilde yine Kermil Dağı'na gider, işleriyle ilgilenir, bahçelerdeki çalışmalara nezaret eder, Makamları zi- yaret eder ve karanlık olmadan eve dönerdi... Bir gün Bayan Wee- den'in kullandığı araçla Makamlara giderken (Arap şoförümüz ülkeyi terk etmişti) bir araba hızla Şevki Efendi'nin arabasının yanından ge- çen başka bir arabaya ateş etmiş ve Şevki Efendi iki arabanın arasında kalmış. Diğer araç hemen Şevki Efendi'yi sollamış ve kendi yoluna git- miş, ancak daha sonra bu olayı duyduğumuzda neler hissettiğimiz tah- min edilebilir.”

(PP 187–188)

⁵¹ Hz. Abdülbaha

İsviçre'deyken

"1937 yazında ilk kez Interlaken'e gidişimizi hatırlıyorum, Şevki Efendi beni Bay Hauser'in evine götürmüştü. Eşini [İsviçre'de inzivaya çekildiği dönemde] çok yakın olduğu ve günlük yürüyüşleri veya tırmanışlarında edindiği mutluluk verici gözlemleri, taşıdığı tükenmez enerji ve sebatkârlığına duyduğu hayretle birlikte büyük bir ilgiyle dinleyen bu yaşlı adamla tanıştırmak istiyordu, ama oraya gittiğimizde vefat etmiş olduğunu öğrendik. Emrin Velisi, beni de yanına alarak, huzurlu küçük bir dağ mezarlığındaki kabristanı ziyaret etti. Bana sık sık dağlarda geçirdiği o yıllara ait hikâyeler anlatır ve tırmandığı tepeleri veya yürüyerek geçtiği yolları gösterirdi... [Ayrıca] gece geç saatte kadar nasıl hiçbir şey yemediğini, sonra dönüşte nasıl küçük bir otele giderek (birkaç kez beni de aynı basit restorana götürdü), hem ucuz hem de doyurucu olduğu için kızarmış patates, yağda yumurta ve salata ismarladığını anlatmıştı."

(PP 60)

"İsviçre'de bir akşam Zermatt'dan ayrılmak üzereyken meydana gelen bir başka olay hatırlıyorum. Beraber yolculuk yaptığımız yıllar boyunca Şevki Efendi civarımızdakilerle pek kişisel ilişki kurmamış ve yabancılarla çok nadir konuşmuştur. Benimse böyle bir yapım yoktu, bazen tren kompartımanımızdan sıvışır ve bir yol arkadaşımızla keyifli bir sohbe başlardım. Bunu her zaman bilirdi (ve hiç önemsemezdi). Tekrar Şevki Efendi'nin yanına döndüğümde, sanırım yüzümün kırmızılığından ve yüz ifademden ne yapmış olduğumu anlardı ve muzip bir ifadeyle yine neler karıştırmakta olduğumu sorardı.

Bu özel olayda ise, üçüncü sınıf kompartımanımızın sert tahtadan yapılmış sıralarında otururken sohbeti başlatan kendisi olmuştu. Karşımızda, Amerika'da yaşayan bir Beyaz Rus ailenin oğlu olan, gerçekten çok sevimli ve kibar olan bir genç oturuyordu. Delikanlı İsviçre'ye ilk kez geliyordu. Emrin Velisi konuşma tarzının tipik bir özelliği olan her zamanki kibarlığı ve canlılığıyla, delikanlıya bu kısıtlı süre içinde mutlaka görmesi gereken yerler hakkında çok detaylı tavsiyelerde bulun-

du. Hatta İsviçre Tren İşletmesinin tarife kitapçığını alarak hangi trenlere bineceğini, nereye ve ne zaman gideceğini gösterdi. Arkama yaslanmış, bir taraftan dinliyor, bir taraftan delikanlının sevimli, nazik ve bu yabancıya kendisine gösterdiği ilgiden duyduğu memnuniyeti yansıtan yüzüne bakıyor ve tabi ki muhatap olmakta olduğu ve kendisine hiçbir şekilde açıklayamayacağım bu lütfün, kendisini karşısındaki yabancıya Lideri olduğu Emre bir gün, bir şekilde kavuşturması için içimden dua ediyordum."

(PP 134)

Son Senesi

"Emrin Velisi'nin son senesinde İki İsviçreli Bahai Hayfa'ya ziyarete geldi. Bu durum [Şevki Efendi'nin] İsviçre'yle ilgili tüm anılarının canlanmasına ve özel yaşamını ve duygularını genelde saklamasına rağmen [bu kez] bu güzel ülkeye karşı beslediği sevgiyi uzun uzun anlatmasına neden oldu. Ben hasta olduğum için yatıyordum ve misafirhanedeki akşam yemeğine katılamamıştım, ancak Şevki Efendi eve geldiğinde 'her şeyi anlattığını' söyledi; tırmandığı dağları, yaptığı yürüyüşleri, hayran kaldığı manzaraları... Bu çok alışılmamış bir durumdu ve kalbinin derinliklerindeki özel bir şeyin işaretiydi."

(PP 134)

"Yaşamının son yazında, en çok sevdiği yerleri bir kez daha görme-ye gitmesi ilginç ve etkileyicidir."

(PP 61)

"O son yazında, sağlığı, sadece kendisinin değil, vefatından birkaç hafta önce kendisini muayene eden doktorunun da ifade ettiği gibi, uzun zamandır olmadığı kadar gayet iyiydi. Kimse, kalbinin içindeki saatin kendisi için ayrılan sürenin sonuna yaklaşmakta olduğunu tahmin edemezdi."

(PP 444)

Şevki Efendi, Nergis Tarlalarının Zevkini Çıkarırken, İsviçre

9- ŞEVKİ EFENDİ'NİN VEFATI

1957 yılının sonu yaklaşırken Emrin Velisi Londra'daydı. Buraya, yeni Arşiv Binası için bazı mobilyalar bakmaya gelmişti. Kendisi ve Ruhiye Hanım Asya gribine yakalanmışlar ve daha sonra iyileşmişlerdi, ancak bu hastalık Emrin Velisi'ni zayıf düşürmüştü.

Hayfa'ya dönmeden önce bir süre dinlenirken, "10 Yıllık Plan'ın orta noktası" olarak adlandırdığı büyük haritasının üzerinde çalışabilmek için odasına bir masa koydurttu. Çalışmalarını 3 Kasım akşamı bitirdi ve yatağına uzanarak raporları okumaya başladı. Ruhiye Hanım yanından ayrılarak kendi odasına çekildi.

Gerisini Ruhiye Hanım anlatıyor;

"Ancak yaşamındaki gerginlik ve baskılar o kadar fazlaydı ki, 4 Kasım sabahı erken saatlerde kalp krizi geçirdi. Ölüm o kadar usulca ve aniden gelmiş olmalı ki, başka bir âleme yükseldiğini fark etmeden vefat etmiş. Ertesi sabah nasıl olduğunu sormak için odasına gittiğimde önce vefat etmiş olduğunu anlayamadım. Gözleri, hiçbir acı, telaş ya da şaşkınlık belirtisi olmaksızın, yarı açıktı. Sanki uyanık ve rahat bir dinlenme pozisyonunda bir şeyler düşünüyormuş gibi uzanmıştı. Dedesinin Suudu'nu aniden öğrendiğinde nasıl da acı çekmişti! Şimdi yumuşacık ve çabuk bir şekilde O'nun yanına çağırılmıştı. Acı ve şok, bu sefer bir başkasının payına düşüyordu."

(PP 446-447)

Ruhiye Hanım büyük acısına rağmen şoku hafifletmek için Hayfa'ya önce kısa bir telgraf gönderdi, ardından da Dünya Merkezi'nden Bahai dünyasına gönderilmesini rica ettiği şu mesajı yayınladı;

"Tüm kalplerin sevgilisi ve Efendimiz⁵² tarafından tüm inananlara bırakılan kutsal emanet, Şevki Efendi, Asya gribinin ardından uykusunda bir kalp krizi geçirerek aniden vefat etmiştir. Ahbabları, Emrin sevgili Velisi tarafından son dönemde beslenen, büyütülen ve

⁵² Hz. Abdülbaha

desteklenen Emrin Elleri kurumuna sağlam bir şekilde sadık kalmaları için teşvik edin. Tüm Milli Ruhani Mahfiller ve bireylerin, tek bir yürek halinde ve tek bir amaç etrafında birleşmeleri, aramızdan ayrılmış olan ve kendisini bütünüyle Emre hizmet için feda eden Emrin Velisi'ne sadakatimizi gösterecek tek ve en uygun yoldur. [Imza] Ruhiye."

(PP 447)

Ruhiye Hanım, bu arada, İngiltere'de yaşamakta olan Hasan Balyuzi ve John Ferraby dâhil olmak üzere Tanrı Emri'nin Elleri'nden destek istedi. Avrupa'da yaşayan diğer Eller de hemen Londra'ya geldiler. Alman bir doktor olan Adelbert Mühlischlegel, Emrin Velisi'nin mübarek naaşını defin için hazırlamak üzere yıkadı. Ruhiye Hanım, Şevki Efendi'nin naaşı Hz. Bahau'llah'ın defin işleminin vefatın gerçekleştiği yerden bir saatlik yolculuk mesafesinde yapılmasıyla ilgili hükmüne aykırı davranmamak için Hayfa'ya götürülemeyeceğinden Londra'da uygun bir kabristan ayarladı.

Sonra, 5 Kasım'da bir telgraf daha göndererek cenaze töreninin duyurusunu yaptı ve Emrin Ellerini, Mahfil üyelerini ve Müşavirlerle Muavenet Heyeti üyelerini törene davet etti. Dünyanın her tarafından yüzlerce kişi geldi.

Hikâyenin geri kalan kısmını en iyi şekilde Ruhiye Hanım anlatacaktır;

"Sonunda veda vakti geldi ve altmıştan fazla otomobille Emrin Velisi'nin tabutunun ardında bir kortej oluşturan yüzlerce inanan Büyük Kuzey Londra Mezarlığı'na doğru ilerlediler. Gidecekleri yere ulaştıklarında orada beklemekte olan büyük bir inananlar topluluğu ile karşılaştılar, hemen hemen tüm Britanya Bahai toplumu, Allah'ın, naaşını gizemli bir şekilde ülkelerine emanet etmeyi seçtiği Emrin mübarek Velisi'ne saygılarını göstermek üzere Londra'da toplanmıştı. Cenaze arabası önce renkli bir çiçek yığınınına dönüştü. Sonra, Şevki Efendi'nin tabutunu taşıyan araba durdu. Büyük kalabalık hüznü dolu bir sessizlik içinde beklerken başlar saygıyla eğilmişti ve birçoğunun gözlerinden sel gibi yaşlar boşalıyordu. Cenaze töreni, mezarlığın tüm inanan-

ları almak için çok küçük olan basit ve ağırbaşlı küçük kilisesinde yapıldı. Birkaç ay sonra yayınlanan 'The Passing of Shoghi Effendi'de (Şevki Efendi'nin Vefatı) yayınlanan şu ifadeler neler olduğunu en iyi şekilde anlatmaktadır;

'Emrin yüce Velisi içeri taşındı ve [tabutu] katafalkı örten yeşil örtünün üzerine yatırıldı. Kilise ağzına kadar doluydu, birçok kişi de dışarıda kaldı. Hz. Bahau'llah tarafından emredilen harika cenaze duası ezgi eşliğinde Arapça olarak okunurken herkes ayaktaydı. Kimisi İngilizce, kimisi Farsça olmak üzere altı dua ve öğretilerden alıntılar, Avrupa, Afrika ve Asya'dan Bahailer ve Zenci, Musevi ve Beyaz [ırkın] temsilcileri tarafından güzel seslerle ve melodik bir şekilde okundu.

Ahbaplar tabutu huşu içinde sırayla taşıyarak tekrar cenaze arabasına yerleştirdiler ve kabristana doğru birkaç yüz metre ilerlediler.

Herkes, ayakta ve sessizlik içinde, tabutun mezara indirilmesini beklerken, Ruhiye Hanım içini kaplayan büyük üzüntüsünün yanı sıra etrafındakilerin yüreklerindeki acıyı da hissediyordu. O, hepsinin Velisiydi. Sonsuza kadar aralarından ayrılıyordu, iradesi kimse tarafından sorgulanamayan Allah'ın değişmez hükmüyle ansızın kendilerinden alınmıştı. Kendisini hiç görmemişler, huzurunda bulunmamışlardı. Bunun üzerine Ruhiye Hanım mezara yerleştirilmeden önce isteyenlerin tabutun önünden geçerek saygılarını gösterebileceklerinin duyurulmasını istedi. İki saatten fazla, Doğulu ve Batılı inananlar, sırayla geçtiler. Büyük çoğunluğu dizlerinin üstüne çökerek tabutun kenarını veya tutamağını öptü. Tarihte, sevgi ve kederin böylesine gösterildiği bir başka durum çok azdır. Çocuklar annelerinin yanında ufak başlarını önlerine eğdiler, yaşlı adamlar gözyaşı döktüler, demirden yapılmış Anglosakson maskesi, ki geleneksel olarak duygularını halkın önünde göstermezler, yüreklerindeki büyük acının karşısında eridi. Gün güneşli ve bulutsuz başlamıştı, şimdi ise hafif bir yağış vardı ve yağmur damlaları tabutun üstüne düşüyordu, sanki tabiatın kendisi de aniden gözyaşlarına boğulmuştu. Bazıları tabutun baş kısmına içinde İran işi gül esansı olan küçük parfüm şişeleri koydu; birisi, şüphesiz ki sahibinin yüreğinin sembolü olan kırmızı bir gülü tereddüt içinde tabutun üze-

rine bıraktı; kim olduğu bilinmeyen birisi bu mübarek naşın yağmurdan ıslanmasına gönlü razı olmayarak dizlerinin üzerine çöktü ve tabutu kuruladı; bazıları keder içinde tabutun civarından biraz toprak aldılar. Gözyaşları, hıçkırıklar ve öpücükler ve kendisini her zaman <gerçek kardeşleri> olarak adlandırmış olan kişinin huzurunda içlerinden verdikleri mukaddes sözler... Bu hüznü dolu kafiledaki son inananlar da geçişlerini tamamlayınca, Ruhiye Hanım tabuta yaklaştı, öptü ve dua etmek üzere kısa bir süreliğine dizlerinin üstüne çöktü. Ardından [tabutun] üzerindeki yeşil örtüyü kaldırdı, yerine Hz. Bahaulah'ın Makamı'nın iç odasından alınmış olan mavi ve altın işlemeli ipek bir kumaş örttü ve güzel kokusunu hala muhafaza eden yasemin çiçekleriyle boydan boya süsledi. Sonra Hz. Abdülbaha tarafından 'Dalgalanın İki Deniz'den doğmuş olan en harika, özel ve paha biçilmez inci' olarak tanımlanan Şevki Efendi'nin naaşı ağır ağır, duvarları yeşil dallarla kaplanmış ve çiçeklerle süslenmiş olan mezara, Behci'deki Kutsal Türbe'den getirilen halının üzerine indirildi.'

Bahailer, Hz. Abdülbaha'nın mübarek büyük torununu işte böyle bir saygı ve ruh içinde defnettiler.

Tüm cenaze töreni boyunca tabutun üzerinde özel olarak sipariş etmiş olduğum kırmızı ve beyaz çiçeklerden oluşan büyük bir demet ve onun bedeninin üzerinde istirahat ettiği bu güzel kokulu kalkana yerleştirdiğim ve bu demeti paylaşmaya hakları olan tüm dostların duygularını yansıttığını düşündüğüm bir kart vardı; 'Ruhiye, tüm sevdiğilerin ve dünyanın her tarafındaki kalpleri kırık sevenlerinden' Mezar kapatıldığında bu çiçek demeti tabutun üzerindeydi; dünyanın her tarafındaki Bahailerin getirdiği ya da gönderdiği ve mezarın etrafını güzel kokulu kalın bir tabaka şeklinde çepeçevre saran binlerce çiçek, tıpkı rengârenk bir denizin dalgaları gibi, tabutun çevresindeki tüm alanı kaplamıştı.

Cenaze töreni bitince Bahai dünyası bilgilendirildi ve inananlardan anma toplantıları düzenlemeleri rica edildi;

'Emrin Sevgili Velisi, Doğulu ve Batılı 25'den fazla ülkeyi temsil eden çok sayıda inananın hazır bulunduğu etkileyici bir törenden

sonra En Kutsal Kitap'ın kanunlarına uygun olarak Londra'da güzel bir yerde defnedildi. Doktorlar aniden gelen vefatın hiçbir acıya neden olmadığını teyit ediyorlar. Mübarek yüzünde sonsuz güzellikte huzur dolu ve muhteşem bir ifade vardı. Cenazede bir araya gelen on sekiz Emrin Eli, Milli Mahfillerden ahbabların 36 yıllık inanılmaz bir özveri, büyük emekler ve sürekli gösterdiği bir ihtiyat hali sonunda aramızdan ayrılmış olan ilahi kılavuzluk kaynağı için 18 Kasım'da anma toplantıları düzenlemelerini istemelerini söylediler. [imza] Ruhiye'

Kabri, 1958 yılında Hayfa'daki ünlü akrabalarının mezarları için biz-zat kendisi tarafından seçilen aynı beyaz parlak Carrara mermerinden ve arzu edeceği gibi basit bir şekilde inşa edildi. Korint⁵³ tarzı bir sütun başı tarafından taçlandırılmış tek bir mermer sütun, [sütun başının] üzerinde, ön yüzünde Afrika haritası olan bir küre—ki zaten yaşamının son yıllarında kendisine en büyük mutluluğu tattıran da Afrika'da kazanılan zaferler değil miydi? Ve bu kürenin üstünde zamanında hayran olduğu ve kendi odasına yerleştirdiği Japon işi güzel bir kartal heykelinin reproduksiyonu olan altın kaplama bronz bir kartal... Hz. Bahaulah'ın beş kıtada aralıksız fetihler elde eden binlerce takipçisine liderlik yaparak bu kadar çok zafer kazanan kendisinin istirahat-gahı için bundan daha iyi bir zafer sembolü bulunamazdı.

Her türlü sorunu kararlılık ve metanetle karşılayan, kendi sözcükleriyle "örnek bir model oluşturmakla, kurumsal temelleri atmamakla, mekanizmayı inşa etmekle ve İdari Düzeni işler hale getirmekle ilgili zorlu görevin" üstesinden gelen; Hz. Abdülbaha'nın İlahi Planı'nı yürürlüğe koyarak Tanrı Emri'ni tüm dünyayı kapsayacak şekilde kuran; cesaret ve ölçülülüğü ile Hz. Bahaulah'ın Dini'ni daha önce hiç olmadığı kadar yükselten, Rabbinin kendisine emanet ettiği görevi gücünün yettiği yere kadar taşıyan, görev süresi boyunca muhatap kaldığı sayısız kişisel saldırının bıraktığı izlere tahammül gösteren Şevki Efendi

⁵³ Antik Yunan ve Roma mimarisinin klasik üsluplarından birisidir. Gövdesinin çevresinde ince ve zarif oyukların bulunduğu bir sütun ve genellikle dikenli yapraklar ve uzun kıvrımlarla bezenmiş bir sütun başından oluşur.

Emrimizin Sevgili Velisi

sahneden çekildi. Duyduğu keder ve yitip giden umutları ardında bırakarak sessizliğe büründü. Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nde "*Rahmani ve Kutsal Ağacın ana dalı*" olarak adlandırılan ve Hz. Abdülbaha'nın Suudu'ndan sonra O'nun Vasiyetnamesi sayesinde inananların kalplerinde sağlam şekilde kök salan Emrin Velisi, sonsuza dek "*tüm insanlığın üzerini kaplayan gölgesine sığınanların*" yanında olacaktır."

(PP 448–451)

Bahai Dini'nin Velisi Şevki Efendi'nin Kabri, Londra

1963'de Seçilen İlk Yüce Adalet Evi'nin Üyeleri

*Amatu'l-Baha Ruhiye Hanım,
Emrin Velisi Şevki Efendi'nin Eşi*

10- EMRİN VELİLİĞİ

Şevki Efendi 36 yıl boyunca Bahai Dini'nin Velisi olarak hizmet verdi. Bu süre boyunca Bahai Yazılarını yorumlama görevini yerine getirdi ve Kutsal Metinlerin, doğruluğu kesin olan yorumları olarak kabul edilen, birçok açıklamasını yaptı. Ayrıca öğretileri, bireyler ve özel durumlar için yol göstermesi amacıyla özel durumlara uyarladı. İster kişilere ya da tüm Bahai dünyasına gönderilmiş mektupları, isterse de kitapları olsun, Emrin Velisi'nin açıklamaları bir araya toplanmış (ya da toplanmakta) olup bilgisayara girilmekte ve [içeriği] bir liste halinde düzenlenmektedir.

Böylece Emrin Velisi'nin yorumları, yazıları ve Bahai dünyası için hazırladığı planlar kayıt altına alınmakta ve Velilik Kurumu'nun devamlılığı bu şekilde sağlanarak hizmete sunulmaktadır.

Yüce Adalet Evi, Bahai dünyasının karşılaştığı herhangi bir konu üzerinde meşveret ederken sadece Hz.Bahau'llah ve Hz.Abdülbaha'nın Yazılarını değil, Şevki Efendi'nin, Emrin günümüzdeki Veliliği demek olan, Sözlerinin derlemesine de başvurduğunu açıkça belirtmiştir.

Emrin Velisi'nin yorumlarının doğruluğu kesin olarak kabul edilir ve değiştirilemez. Emrin Veliliği bu nedenle Şevki Efendi kanalıyla varlığını sürdürmektedir.

Emrin Velisi'nin döneminde yaşamış olduğum için, tıpkı diğer birçok Bahai gibi, kendisiyle ilişkimin çok kişisel bir yönü vardı. Kim olduğumu, Hayfa'da yaşadığımı ve tıpkı başkaları gibi ne zaman istersem kendisine ulaşabileceğimi biliyordum. Bunu bilmek ve Bahai dünyasına gönderdiği genel mesajları almak benim için yeterliydi. Kendimi bu dünyanın ayrılmaz bir parçası olarak hissetmiş ve yaşamımı bize devamlı olarak sunduğu rehberliğin etrafında kurmuştum. Bu nedenle Emrin Veliliği benim için çok kişisel bir olguydu.

Bugün Şevki Efendi artık bizlerle birlikte değil, geriye sadece yazıları kaldı. Dolayısıyla birisi Şevki Efendi'yi incelediğinde kişiliğini değil, sadece Emrin Velisi'ni görecektir. Ve bu da bugün için bir lütuftur, çünkü bugün ihtiyacımız olan şey, tüm dünyayı yüz yüze geldiği büyük krizlerden ve gelişmelerden Yüce Adalet Evi'nin liderliği ve rehberliği ile aşarak

ilerletecek olan öğretileri bize sunan, Emrin Veliliği kurumunun sağladığı kılavuzluktur.

Zuhur Hz. Bahau'llah ve Hz. Bab'ın Sözleriyle, yorumlar ve örnekler Hz.Abdülbaha'nın Sözleri ve Yaşamıyla ve Bahai toplumu, Şevki Efendi'nin yaratıcı gücü ve enerjisi sayesinde bizimle birlikte... Yüce Adalet Evi düzenli olarak bu ilahi Zuhur okyanusuna ve yorumlara başvurmaktadır. Ve gezegenimizin gelecek en az 1000 yıllık bir dönemi için ana hatları çizilmiş olan rotasına yön vermeye devam edecektir.

Emrin Veliliği, Zuhur ile Zuhurun hayata geçirilmesi, yani Hz.Bahau'llah'ın Dünya Düzeni arasındaki köprüdür. Emrin Veliliği olmasaydı, Yüce Adalet Evi bugün olduğu kadar sağlam ve kalıcı olamayabilirdi. Ve Hz.Abdülbaha'nın verdiği söz de [zaten] budur; *“birlikte çalışan ve dünyayı ruhani bir temel üzerinde yeniden kurmak için birbirlerini tamamlayan İkiz Kurumlar...”*

Günlük davranışlarımızla, Allah'a bu İkiz Kurumlar, [yani] Yüce Adalet Evi ve Emrin Veliliği için sonsuz minnettarlığımızı göstereyim.

Dip Not

Kitabın basılmasından önce bölümleri okuduğumda, Şevki Efendi'ye duyduğum sevgiyi tamamıyla dile getirmekteki yetersizliğim nedeniyle çok üzülüm. Tek ümidim, yazılarını kendinizin okuması, fedakârlıklarla dolu yaşamı ve tüm yaptıkları için minnettarlık duymanız ve kendisini sizin kendi “Sevgili Veliniz” olarak sevmeniz ve benimsemenizdir.

EK

Şevki Efendi Beyrut'tayken

Şevki Efendi Beyrut'ta öğrenciyken Üniversite'deki sosyal ve dini yaşamda olduğu kadar, entelektüel çalışmalarda da aktif bir rol üstlenmişti. Mezuniyetinden itibaren Bahai Hareketi ile Beyrut'taki ilişki arasında güzel bir bağlantının devamını sağlamış, birçok öğrenciyle kişisel bir şekilde

de ilgilenmiş ve tavsiyeleri sorulduğunda kendilerine karşılıksız olarak yardımcı olmuştur.

Şevki Efendi ayrıca Amerikalı Bahai bir hanım tarafından cömertçe verilen burs için adayların seçimine de yardımcı olmuştur. Devamlı şekilde verilen bir burs ayarlanmış ve diğer bağışlar Bahai bir kız öğrenci ve çeşitli erkek öğrencilere aktarılmıştır.

Beyrut'taki Bahailer en azından üç özellikleriyle fark edilmektedir; Öncelikle anne babalarından imrenilecek bir kibarlık ve nezaket miras almışlardır. Hepsinin iyi geçinilmesi kolay, arkadaşlarıyla arası iyi ve öğretmenlerine karşı saygılı olduklarını söylemeliyim. Görgü ve terbiyeleriyle ünlüdürler.

İkinci olarak lekesiz bir yaşam ve dürüstlükleriyle dikkat çekerler. Yaşça büyük olan erkek öğrencilerin daha genç olanlar üzerinde olumlu bir etkisi vardır ve bu gelenek, kötü alışkanlıklardan uzak durmalarını sağlar. Her Pazar öğleden sonra dua etmek için ve sosyal amaçlarla Abud Husayn İkbâl Efendi'nin evinde bir araya gelirler. Yaşça büyük öğrenciler daha genç olanlarla devamlı iletişim halindedir ve sözleri [bu genç öğrenciler üzerinde] okulun öğretmenleri kadar etkilidir.

Üçüncü olarak, Bahailer, milletler arasındaki birlik konusunu içselleştirmişlerdir. Hiçbir önyargıları olmaksızın her çeşit topluluğa girebilir ve kampustaki dostluk ruhunu geliştirmeye yardımcı olurlar. Çeşitli Bahailerin büyük sorumlulukla taşıdıkları şekilde partizanlıktan uzak durdukları için tarafsızlıklarını gerçek yaşama bol miktarda taşırlar.

Yüzyıllar önce Beytullahim'in⁵⁴ çayırlarındaki sürülerini seyreden çobanlar cennetten gelen seslerin "Tüm insanlığa iyi dilekler" dileyen şarkılar söylediğini duydular. Bugün aynı ezgi Kermil Dağı ve Beyrut'ta koro halinde söylenmektedir. Dilerim ki, tüm dünya bu müziğin ruhunu yakalasin, anlaşmazlığın yerini uyum alsın ve husumet barışa dönsün.

Bayard Dodge, Beyrut Amerikan Üniversitesi eski Başkanı
(*Bahai Gençlik Bülteni BE 115, Kasım 1958*)

KISALTMALAR

BA: Bahai Administration (Bahai İdari Düzeni), Şevki Efendi, Bahai Publishing Trust (Wilmette 1968)

BW: The Bahai World, (Bahai Dünyası) sayı 18, Bahai Dünya Merkezi (Hayfa 1986)

DND: Dawn of a New Day, Bahai Publishing Trust (Yeni Delhi 1970)

LDG: The Light of Divine Justice, Bahai Dini'nin Velisi'nin Almanya ve Avusturya Bahailerine Mesajları, Bahai-Werlag (Hofheim-Langenhaim 1982)

PP: The Priceless Pearl, Ruhiye Rabbani, Bahai Publishing Trust (Londra 1969)

SE: Shoggi Efendi (Şevki Efendi), Ugo Giachery, George Roland (Oxford 1973)

WOB: The World Order of Bahauallah (Hz.Bahauallah'ın Dünya Düzeni), Şevki Efendi, Bahai Publishing Trust (Wilmette 1955)

WT: Will and Testament of Abdülbaha (Hz.Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi), Bahai Publishing Trust (Wilmette 1944)

⁵⁴ Filistin bölgesinde bir kenttir. Hz. İsa'nın doğduğu kent olarak bilinir.

TEŞEKKÜR

Her şeyden önce beni Kasım 1947’de Syracuse, New York’taki bir tebliğ konferansında Şevki Efendi’nin yazılarıyla tanıştıran Ida Noyes’e teşekkür etmeliyim. Bahai değildim, kendisi konferansa başkanlık ediyordu ve benden “sadece tek bir cümleyi” yüksek sesle okumamı rica etti. Bu, tek bir cümle halinde yazılmış ve bir sayfa uzunluğunda bir paragraftı.

Emri özellikle ABD’deki Green Acre Bahai Okulu’nda etüt etmeye devam etmem için beni teşvik eden ve burada kendilerine teşekkür etmem gerekenler; beni Emir’le tanıştıran Ned Blackmer, William ve Marguerite Sears, Horace Holley, David ve Margaret Ruhe, Louis Gregory, Mildred ve Rafi Mottahedeh, Dorothy Baker, Terah Cowart-Smith ve Borrah Kavelin.

Bu kitabın yazılışı sırasında Gaborone, Botswana’daki sessiz evlerinde bana sığınacak bir yer veren ve kendileriyle daha iyi iletişim kurabilmem için çeşitli Mbotswana’lı Bahailere okunacak bölümleri düzenleyen Louis ve Sylvia Kaye’e minnettarım. Lesoto’daki çabuk kavrayışlı ve yardımsever inanırlar ile de aynı iletişimi kurmam için benzer şekilde düzenlemeler yapan Kal ve Shanta Basin’e de minnettarım. Ayrıca taslak metni okuyarak çok değerli önerilerde bulunan Ivy ve Thembisile Gcume, Thobela ve Vuweyla Mbotya ve Gwen Ramoroesi’ye teşekkür borçluyum. Güney Afrika Milli Yayın Heyeti’nden Michael Walker, Sylvia Benatar ve Tahire Mathee’ye, gösterdikleri sabır ve kitabı yayına en iyi şekilde hazırladıkları için minnettarım. Ve hepsinden fazla, 1981 yılında bu çalışmaya başlamam için beni cesaretlendiren ve yayınlanmış günlüğünden bol bol alıntılar yapmama izin veren Ruhiye Hanım’a minnettarım.

Ve son olarak, tescilli bir Bahai olmamasına rağmen, Afrika’daki kırk yıllık muhaceret hizmetimde beni her zaman destekleyen ve dünyanın öbür yarısında bulunmamdan hiç şikâyet etmeyen Leotha Johnson Farnham’a, anneme, minnettarım.

YAZARIN BİYOGRAFİSİ

Lowell Johnson Bahai Dini’nin ülkede kurulmasına yardımcı olmak amacıyla 1953 yılında Güney Afrika’ya gelmiş ve buraya yerleşmiş bir Amerikalıdır. 27 Nisan 1920’de doğdu. Bahai bir mübelliğ ve idareci olarak verdiği hizmetlerin yanı sıra dünyanın birçok köşesinde Ahd-i Misak konusunda seminerler düzenledi. Ayrıca The Eternal Covenant (Ebedi Ahit), Remember My Days (Günlerimi An), Three Golden Crowns (Üç Altın Taç), Heroes and Heroines of the Ten Year Crusade in Southern Africa (G.Afrika’nın 10 Yıllık Plan’daki Erkek ve Kadın Kahramanları), He Who Walks Alone (Yalnız Yürüyen Adam) and Our Beloved Guardian (Emrimizin Sevgili Velisi) dahil olmak üzere çeşitli kitaplar yazdı.

Lowell Johnson
Yazar

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.